

Sygn. akt VIII K 814/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa w VIII Wydziale Karnym

w składzie :

Przewodniczący: SSO (del.) Paweł du Château

Protokolant: Katarzyna Skwarczyńska, Ewelina Ozga, Ewelina Wielgórska-Bursiak, Paulina Więckowska, Magdalena Rucińska

przy udziale Prokuratora: Jana Drelewskiego, E. Ł., S. P., P. Z. (1), M. G.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 14.12.2012 r., 01.02.2013 r., 28.03.2013 r., 17.05.2013 r., 30.07.2013 r., 17.09.2013 r., 06.11.2013 r., 09.01.2014 r., 20.02.2014 r., 01.04.2014 r., 27.05.2014 r., 11.09.2014 r., 22.10.2014 r.

sprawy:

A. S. (1), urodz. dnia (...) w C.

syna S. i S. z domu C.

oskarżonego o to, że :

1. w okresie od 28 lutego 2003 roku do dnia 31 października 2005 r. w W. pełniąc funkcję Dyrektora Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów przekroczył swoje uprawnienia określone w Zarządzeniu nr 2 Dyrektora (...) z dnia 31 października 2002 roku, w Zarządzeniu nr 11 Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 sierpnia 2002 roku oraz w pełnomocnictwie udzielonym mu przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 października 2002 roku do zawierania umów cywilno-prawnych, będąc obowiązany do zajmowania się sprawami majątkowymi Centrum (...) w zakresie administrowania i gospodarowania przydzielonymi składnikami majątkowymi nadużył udzielonych mu uprawnień w ten sposób, że:

- wbrew poleceniom przełożonej E. K. Dyrektora Generalnego (...) nie dokonał analizy i nie przedstawił koncepcji zagospodarowania na cele (...) Ośrodka (...) w K., a następnie w dniu 28 lutego 2003r. w W. podpisał protokół zdawczo- odbiorczy z przedstawicielami (...) sp. z o. o., dotyczący zwrotu Centrum (...), Ośrodka (...) w K., pomimo tego iż obiekt ten nie był składnikiem majątkowym Skarbu Państwa przydzielonym Centrum, nie figurował w księgach inwentarzowych Centrum (...), czynność ta została dokonana poza zakresem udzielonych upoważnień, a następnie zawarł umowy na usługę ochronną obiektu i umowę sprzedaży energii elektrycznej oraz świadczenia usług przesyłowych, pomimo braku kontrasygnowania tych umów przez Głównego Księgowego Centrum, pod kątem zapewnienia środków na pokrycie tych wydatków, w następstwie czego ze środków Centrum poniesiono wydatki w łącznej kwocie 183.200,99 złotych

to jest o czyn z art. 231 § 1 k.k. i art. 296 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

2. w okresie od 21 marca 2002 do dnia 20 grudnia 2004 w W. pełniąc funkcję Dyrektora Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów nie dopełnił nałożonych na niego obowiązków wynikających z Zarządzenia nr 2 Dyrektora Centrum (...) z dnia 31 października 2002, w Zarządzeniu nr 11 Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia

14 sierpnia 2002 oraz w pełnomocnictwie udzielonym mu przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 października 2002 do zawierania umów cywilno-prawnych w ten sposób, że :

- w dniu 21 marca 2002r. w W. zawarł umowę o zakwaterowanie w budynku hotelowym Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z prokuratorami Prokuratury Krajowej J. J. (1) i A. K. (1) na czas pełnienia funkcji prokuratorów Prokuratury Krajowej pomimo tego, iż z wniosku ówczesnego Sekretarza S. w Ministerstwie Sprawiedliwości o zakwaterowanie, opatrzonego zgodą Dyrektora Generalnego (...) wynikało, że umowa z J. J. (1) winna być zawarta, na czas pełnienia przez J. J. (1) funkcji Dyrektora Biura ds. Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej, natomiast umowa z A. K. (1) winna być zawarta na czas zatrudnienia w Biurze ds. Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej, uniemożliwiając w ten sposób, bez zgody osób wynajmujących lokale, rozwiązanie umowy, w przypadku odwołania J. J. (1) z pełnienia obowiązków Dyrektora Biura d/s PZ Prokuratury Krajowej oraz odwołania A. K. (1) z wykonywania obowiązków w Biurze d/s PZ Prokuratury Krajowej

- w dniu 1 listopada 2004r. w W. zawarł umowę o zakwaterowanie w budynku hotelowym Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z prokuratorem Prokuratury Krajowej A. K. (1), na czas pełnienia funkcji prokuratora Prokuratury Krajowej, pomimo braku wniosku o zakwaterowanie od uprawnionego podmiotu oraz pomimo braku zgody na wynajem lokalu Dyrektora Generalnego (...), oraz zawierając ją na okres pełnienia przez A. K. (1) funkcji w Prokuraturze Krajowej bez określenia jej charakteru, uniemożliwiając w ten sposób, bez zgody osoby wynajmującej lokal, rozwiązanie umowy

- w dniu 1 listopada 2004r. w W. zawarł umowę o zakwaterowanie w budynku hotelowym Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z prokuratorem Prokuratury Krajowej J. J. (1) na czas pełnienia funkcji prokuratora Prokuratury Krajowej, pomimo braku wniosku o zakwaterowanie z Ministerstwa Sprawiedliwości, pomimo braku zgody na wynajem lokalu Dyrektora Generalnego (...), wskazując iż umowa zostaje zawarta z prokuratorem pełniącym funkcję Dyrektora Biura d/s Przestępca Zorganizowanej, pomimo tego, że J. J. (1) w dacie zawarcia umowy nie pełnił już tej funkcji oraz zawierając ją na okres pełnienia przez J. J. (1) funkcji w Prokuraturze Krajowej bez określenia jej charakteru

- w dniu 4 października 2004r. w W. zawarł umowę o zakwaterowanie w budynku hotelowym Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z prokuratorem Prokuratury Krajowej M. S. (1) na czas pełnienia prokuratora Prokuratury Krajowej, pomimo braku uprzedniego zaakceptowania przez głównego księgowego oraz zaopiniowania przez radcę prawnego oraz nie weryfikując przed podpisaniem umowy, wniosku ówczesnego Prokuratora Krajowego odnośnie charakteru zajmowanej funkcji przez M. S. (1) uniemożliwiając w ten sposób, bez zgody osoby wynajmującej lokal, rozwiązanie umowy

- w dniu 20 grudnia 2004r. w W. zawarł umowę o zakwaterowanie budynku hotelowym Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z prokuratorem Prokuratury Krajowej M. Ś. na czas pracy prokuratora Prokuratury Krajowej pomimo tego, iż z wniosku ówczesnego Prokuratora Krajowego, o zakwaterowanie opatrzonego zgodą Dyrektora Generalnego (...) wynikało, że umowa z M. Ś. powinna być zawarta czas pełnienia funkcji Rzecznika Prasowego Prokuratora Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej, uniemożliwiając bez zgody osoby wynajmującej lokal, rozwiązanie umowy w przypadku odwołania M. Ś. z pełnienia funkcji Rzecznika Prasowego, pozbawiając (...) możliwości swobodnego dysponowania opisanymi wyżej lokalami, celem zakwaterowania w nich osób, którym na mocy przepisów szczególnych one przysługiwały,

to jest o czyn z art. 231§1 k.k.

3. w okresie od 29 kwietnia 2004r. do 21 kwietnia 2005r. w W. będąc Dyrektorem Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów nie dopełnił nałożonych na niego obowiązków wynikających z Zarządzenia Nr 2 Dyrektora Centrum (...) z dnia 31 października 2002r., pełnomocnictwa udzielonego mu przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 października 2002r. do zawierania umów cywilno - prawnych, zarządzenia nr (...) Dyrektora Generalnego (...) E. K. z dnia 20 maja 2004r. w sprawie procedur udzielania zamówień, zawierania i ewidencjonowania umów oraz obiegu dokumentów księgowych w (...) oraz Raportu nt. ośrodków czasowych będących na stanie majątkowym Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów opracowanego w czerwcu i lipcu 2003r., bez uzyskania uprzedniej

opinii Głównego Księgowego lub Dyrektora Finansowego (...) oraz opinii Radcy Prawnego (...) zawarł w dniu 29 kwietnia 2004r. umowę dzierżawy ze spółką (...) sp. z o. o. reprezentowaną przez M. S. (2) dotyczącą wydzierżawienia nieruchomości gruntowej wraz z budynkami położonej w miejscowości S. nad jeziorem Ł. w województwie (...) stanowiącej własność Skarbu Państwa oznaczonej na mapie i w rejestrze ewidencji gruntów obrębem S. nr 224/3 określanej nazwą Ośrodek (...) będącej w trwałym zarządzie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, a następnie w dniach 24 czerwca 2004r. oraz 21 kwietnia 2005r. zawarł aneksy do wymienionej umowy oznaczone numerami 1 i 2 zawierające niekorzystne dla Skarbu Państwa postanowienia narażające go na straty materialne w kwocie nie mniejszej niż 10.000.000 zł, w szczególności dotyczące postanowienia w zakresie nieograniczonego prawa do ponoszenia nakładów przez dzierżawcę wg jego uznania i konieczności zwrotu wydatków na nakłady przez wydzierżawiającego po zakończeniu okresu trwania umowy, ustanowienia prawa pierwokupu na rzecz dzierżawcy oraz postanowień dotyczących kar umownych w przypadku rozwiązania umowy z przyczyn nie leżących po stronie dzierżawcy, czym działał na szkodę Skarbu Państwa,

to jest o czyn z art. 231 § 1 k.k.

4. w dniu 30 kwietnia 2004r. w W. będąc Dyrektorem Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów nie dopełnił nałożonych na niego obowiązków wynikających z Zarządzenia Nr 2 Dyrektora Centrum (...) z dnia 31 października 2002r., pełnomocnictwa udzielonego mu przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 października 2002r, do zawierania umów cywilno - prawnych oraz obiegu dokumentów księgowych w (...) oraz Raportu na temat ośrodków wczasowych będących na stanie majątkowym Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów opracowanego w czerwcu i lipcu 2003r. bez uzyskania uprzedniej opinii Głównego Księgowego lub Dyrektora Finansowego (...) zawarł umowę dzierżawy z H. K. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo - Usługowe (...) z siedzibą w O. dotyczącą wydzierżawienia nieruchomości gruntowych wraz z budynkami położonej w gminie S. nad jeziorem Ł. w województwie (...) stanowiącej własność Skarbu Państwa oznaczonych na mapie i w rejestrze ewidencji gruntów numerami 879/1, 879/2 i 879/3 obrębem P. określanej nazwą Ośrodek (...) będących w trwałym zarządzie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, która to umowa zawierała niekorzystne dla Skarbu Państwa postanowienia narażające go na straty materialne w kwocie nie mniejszej niż 500.000 zł, w dotyczące postanowienia w zakresie nieograniczonego prawa do ponoszenia nakładów przez dzierżawcę wg jego uznania i konieczności zwrotu wydatków na nakłady przez wydzierżawiającego po zakończeniu okresu trwania umowy, ustanowienia prawa pierwokupu na rzecz dzierżawcy, czym działał na szkodę Skarbu Państwa,

to jest o czyn z art. 231 § 1 k.k.

5. w dniu 31 marca 2005r. w W. będąc Dyrektorem Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów nie dopełnił nałożonych na niego obowiązków wynikających z Zarządzenia Nr 2 Dyrektora Centrum (...) z dnia 31 października 2002r., pełnomocnictwa udzielonego mu przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 października 2002r. do zawierania umów cywilno - prawnych, zarządzenia nr (...) Dyrektora Generalnego (...) E. K. z dnia 20 maja 2004r. w sprawie procedur, udzielania zamówień, zawierania i ewidencjonowania umów oraz obiegu dokumentów księgowych w (...) oraz Raportu na temat ośrodków wczasowych będących na stanie majątkowym Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów opracowanego w czerwcu i lipcu 2003r. bez uzyskania uprzedniej opinii Głównego Księgowego lub Dyrektora Finansowego (...) oraz opinii Radcy Prawnego (...) zawarł umowę dzierżawy z (...) sp. z o. o. reprezentowaną przez H. K. dotyczącą wydzierżawienia nieruchomości gruntowych wraz z budynkami położonej w gminie S. nad jeziorem Ł. w województwie (...) stanowiącej własność Skarbu Państwa oznaczonych na mapie i w rejestrze ewidencji gruntów numerami 879/1, 879/2 i 879/3 obrębem P. określanej nazwą Ośrodek (...) będących w trwałym zarządzie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, która to umowa zawierała niekorzystne dla Skarbu Państwa postanowienia narażające go na straty materialne w bliżej nie określonej kwocie, w szczególności dotyczące postanowienia w zakresie nieograniczonego prawa do ponoszenia nakładów przez dzierżawcę wg jego uznania i konieczności zwrotu wydatków na nakłady przez wydzierżawiającego po zakończeniu okresu trwania umowy, postanowień dotyczących kar umownych w przypadku rozwiązania umowy z przyczyn nie leżących po stronie dzierżawcy oraz ustanowienia prawa pierwokupu na rzecz dzierżawcy, czym działał na szkodę Skarbu Państwa,

to jest o czyn z art. 231 § 1 k.k.

orzeka:

I. Przyjmując, że czyn zarzucony oskarżonemu w pkt. 1 a/o miał miejsce w okresie od 28 lutego 2003r. do dnia 1 września 2004r. i kwalifikując go z art. 231§1 kk, na podst. art. 17§1 pkt 6 kpk w zw. z art. 101§1 pkt 4 kk i art. 102 kk postępowanie karne wobec oskarżonego A. S. (1) umarza, a wyłożone w tym zakresie wydatki przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;

II. oskarżonego A. S. (1) uniewinnia od dokonania czynu zarzuconego mu w pkt. 2 a/o, a wyłożone w tym zakresie wydatki przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;

III. oskarżonego A. S. (1) uniewinnia od dokonania czynu zarzuconego mu w pkt. 3 a/o, a wyłożone w tym zakresie wydatki przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;

IV. na podst. art. 17§1 pkt 6 kpk w zw. z art. 101§1 pkt 4 kk i art. 102 kk postępowanie karne wobec oskarżonego A. S. (1) w zakresie czynu zarzuconego mu w pkt. 4 a/o umarza, a wyłożone w tym zakresie wydatki przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;

V. oskarżonego A. S. (1) uniewinnia od dokonania czynu zarzuconego mu w pkt. 5 a/o, a wyłożone w tym zakresie wydatki przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;

VI. na podst. art. 632 pkt 2 kpk zasądza od skarbu Państwa na rzecz A. S. (1) kwotę 4284 zł. tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

A. S. (1) oskarżony został o to, że :

1. w okresie od 28 lutego 2003 roku do dnia 31 października 2005 r. w W. pełniąc funkcję Dyrektora Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów przekroczył swoje uprawnienia określone w Zarządzeniu nr 2 Dyrektora Centrum (...) z dnia 31 października 2002 roku, w Zarządzeniu nr 11 Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 sierpnia 2002 roku oraz w pełnomocnictwie udzielonym mu przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 października 2002 roku do zawierania umów cywilno-prawnych, będąc obowiązany do zajmowania się sprawami majątkowymi Centrum (...) w zakresie administrowania i gospodarowania przydzielonymi składnikami majątkowymi nadużył udzielonych mu uprawnień w ten sposób, że:

- wbrew poleceniom przełożonej E. K. Dyrektora Generalnego (...) nie dokonał analizy i nie przedstawił koncepcji zagospodarowania na cele (...) Ośrodka (...) w K., a następnie w dniu 28 lutego 2003r. w W. podpisał protokół zdawczo- odbiorczy z przedstawicielami (...) sp. z o. o., dotyczący zwrotu Centrum (...), Ośrodka (...) w K., pomimo tego iż obiekt ten nie był składnikiem majątkowym Skarbu Państwa przydzielonym Centrum, nie figurował w księgach inwentarzowych Centrum (...), czynność ta została dokonana poza zakresem udzielonych upoważnień, a następnie zawarł umowy na usługę ochronną obiektu i umowę sprzedaży energii elektrycznej oraz świadczenia usług przesyłowych, pomimo braku kontrasygnowania tych umów przez Głównego Księgowego Centrum, pod kątem zapewnienia środków na pokrycie tych wydatków, w następstwie czego ze środków Centrum poniesiono wydatki w łącznej kwocie 183.200,99 złotych, to jest o czyn z art. 231 § 1 k.k. i art. 296 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

2. w okresie od 21 marca 2002 do dnia 20 grudnia 2004 w W. pełniąc funkcję Dyrektora Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów nie dopełnił nałożonych na niego obowiązków wynikających z Zarządzenia nr 2 Dyrektora Centrum (...) z dnia 31 października 2002, w Zarządzeniu nr 11 Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 sierpnia 2002 oraz w pełnomocnictwie udzielonym mu przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 października 2002 do zawierania umów cywilno-prawnych w ten sposób, że :

- w dniu 21 marca 2002r. w W. zawarł umowę o zakwaterowanie w budynku hotelowym Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z prokuratorami Prokuratury Krajowej J. J. (1) i A. K. (1) na czas pełnienia funkcji prokuratorów Prokuratury Krajowej pomimo tego, iż z wniosku ówczesnego Sekretarza S. w Ministerstwie Sprawiedliwości o zakwaterowanie, opatrzonego zgodą Dyrektora Generalnego (...) wynikało, że umowa z J. J. (1) winna być zawarta, na czas pełnienia przez J. J. (1) funkcji Dyrektora Biura ds. Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej, natomiast umowa z A. K. (1) winna być zawarta na czas zatrudnienia w Biurze ds. Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej, uniemożliwiając w ten sposób, bez zgody osób wynajmujących lokale, rozwiązanie umowy, w przypadku odwołania J. J. (1) z pełnienia obowiązków Dyrektora Biura d/s PZ Prokuratury Krajowej oraz odwołania A. K. (1) z wykonywania obowiązków w Biurze d/s PZ Prokuratury Krajowej

- w dniu 1 listopada 2004r. w W. zawarł umowę o zakwaterowanie w budynku hotelowym Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z prokuratorem Prokuratury Krajowej A. K. (1), na czas pełnienia funkcji prokuratora Prokuratury Krajowej, pomimo braku wniosku o zakwaterowanie od uprawnionego podmiotu oraz pomimo braku zgody na wynajem lokalu Dyrektora Generalnego (...), oraz zawierając ją na okres pełnienia przez A. K. (1) funkcji w Prokuraturze Krajowej bez określenia jej charakteru, uniemożliwiając w ten sposób, bez zgody osoby wynajmującej lokal, rozwiązanie umowy

- w dniu 1 listopada 2004r. w W. zawarł umowę o zakwaterowanie w budynku hotelowym Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z prokuratorem Prokuratury Krajowej J. J. (1) na czas pełnienia funkcji prokuratora Prokuratury Krajowej, pomimo braku wniosku o zakwaterowanie z Ministerstwa Sprawiedliwości, pomimo braku zgody na wynajem lokalu Dyrektora Generalnego (...), wskazując iż umowa zostaje zawarta z prokuratorem pełniącym funkcję Dyrektora Biura d/s Przestępca Zorganizowanej, pomimo tego, że J. J. (1) w dacie zawarcia umowy nie pełnił już tej funkcji oraz zawierając ją na okres pełnienia przez J. J. (1) funkcji w Prokuraturze Krajowej bez określenia jej charakteru

- w dniu 4 października 2004r. w W. zawarł umowę o zakwaterowanie w budynku hotelowym Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z prokuratorem Prokuratury Krajowej M. S. (1) na czas pełnienia funkcji prokuratora Prokuratury Krajowej, pomimo braku uprzedniego zaakceptowania przez głównego księgowego oraz zaopiniowania przez radcę prawnego oraz nie weryfikując przed podpisaniem umowy, wniosku ówczesnego Prokuratora Krajowego odnośnie charakteru zajmowanej funkcji przez M. S. (1) uniemożliwiając w ten sposób, bez zgody osoby wynajmującej lokal, rozwiązanie umowy

- w dniu 20 grudnia 2004r. w W. zawarł umowę o zakwaterowanie budynku hotelowym Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z prokuratorem Prokuratury Krajowej M. Ś. na czas pracy prokuratora Prokuratury Krajowej pomimo tego, iż z wniosku ówczesnego Prokuratora Krajowego, o zakwaterowanie opatrzonego zgodą Dyrektora Generalnego (...) wynikało, że umowa z M. Ś. powinna być zawarta czas pełnienia funkcji Rzecznika Prasowego Prokuratora Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej, uniemożliwiając bez zgody osoby wynajmującej lokal, rozwiązanie umowy w przypadku odwołania M. Ś. z pełnienia funkcji Rzecznika Prasowego, pozbawiając (...) możliwości swobodnego dysponowania opisanymi wyżej lokalami, celem zakwaterowania w nich osób, którym na mocy przepisów szczególnych one przysługiwały, to jest o czyn z art. 231§1 k.k.

3. w okresie od 29 kwietnia 2004r. do 21 kwietnia 2005r. w W. będąc Dyrektorem Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów nie dopełnił nałożonych na niego obowiązków wynikających z Zarządzenia Nr 2 Dyrektora Centrum (...) z dnia 31 października 2002r., pełnomocnictwa udzielonego mu przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 października 2002r. do zawierania umów cywilno - prawnych, zarządzenia nr (...) Dyrektora Generalnego (...) E. K. z dnia 20 maja 2004r. w sprawie procedur udzielania zamówień, zawierania i ewidencjonowania umów oraz obiegu dokumentów księgowych w (...) oraz Raportu nt. ośrodków czasowych będących na stanie majątkowym Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów opracowanego w czerwcu i lipcu 2003r., bez uzyskania uprzedniej opinii Głównego Księgowego lub Dyrektora Finansowego (...) oraz opinii Radcy Prawnego (...) zawarł w dniu 29 kwietnia 2004r. umowę dzierżawy ze spółką (...) sp. z o. o. reprezentowaną przez M. S. (2) dotyczącą wydzierżawienia nieruchomości gruntowej wraz z budynkami położonej w miejscowości S. nad jeziorem Ł. w województwie (...) stanowiącej własność Skarbu Państwa oznaczonej na mapie i w rejestrze ewidencji gruntów obręb S. nr 224/3

określonej nazwą Ośrodek (...) będącej w trwałym zarządzie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, a następnie w dniach 24 czerwca 2004r. oraz 21 kwietnia 2005r. zawarł aneksy do wymienionej umowy oznaczone numerami 1 i 2 zawierające niekorzystne dla Skarbu Państwa postanowienia narażające go na straty materialne w kwocie nie mniejszej niż 10.000.000 zł, w szczególności dotyczące postanowienia w zakresie nieograniczonego prawa do ponoszenia nakładów przez dzierżawcę wg jego uznania i konieczności zwrotu wydatków na nakłady przez wydzierżawiającego po zakończeniu okresu trwania umowy, ustanowienia prawa pierwokupu na rzecz dzierżawcy oraz postanowień dotyczących kar umownych w przypadku rozwiązania umowy z przyczyn nie leżących po stronie dzierżawcy, czym działał na szkodę Skarbu Państwa, to jest o czyn z art. 231 § 1 k.k.

4. w dniu 30 kwietnia 2004r. w W. będąc Dyrektorem Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów nie dopełnił nałożonych na niego obowiązków wynikających z Zarządzenia Nr 2 Dyrektora Centrum (...) z dnia 31 października 2002r., pełnomocnictwa udzielonego mu przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 października 2002r. do zawierania umów cywilno - prawnych oraz obiegu dokumentów księgowych w (...) oraz Raportu na temat ośrodków wczasowych będących na stanie majątkowym Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów opracowanego w czerwcu i lipcu 2003r. bez uzyskania uprzedniej opinii Głównego Księgowego lub Dyrektora Finansowego (...) zawarł umowę dzierżawy z H. K. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo - Usługowe (...) z siedzibą w O. dotyczącą wydzierżawienia nieruchomości gruntowych wraz z budynkami położonej w gminie S. nad jeziorem Ł. w województwie (...) stanowiącej własność Skarbu Państwa oznaczonych na mapie i w rejestrze ewidencji gruntów numerami 879/1, 879/2 i 879/3 obrębu P. określonej nazwą Ośrodek (...) będących w trwałym zarządzie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, która to umowa zawierała niekorzystne dla Skarbu Państwa postanowienia narażające go na straty materialne w kwocie nie mniejszej niż 500.000 zł, w dotyczące postanowienia w zakresie nieograniczonego prawa do ponoszenia nakładów przez dzierżawcę wg jego uznania i konieczności zwrotu wydatków na nakłady przez wydzierżawiającego po zakończeniu okresu trwania umowy, ustanowienia prawa pierwokupu na rzecz dzierżawcy, czym działał na szkodę Skarbu Państwa, to jest o czyn z art. 231 § 1 k.k.

5. w dniu 31 marca 2005r. w W. będąc Dyrektorem Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów nie dopełnił nałożonych na niego obowiązków wynikających z Zarządzenia Nr 2 Dyrektora Centrum (...) z dnia 31 października 2002r., pełnomocnictwa udzielonego mu przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 października 2002r. do zawierania umów cywilno - prawnych, zarządzenia nr (...) Dyrektora Generalnego (...) E. K. z dnia 20 maja 2004r. w sprawie procedur, udzielania zamówień, zawierania i ewidencjonowania umów oraz obiegu dokumentów księgowych w (...) oraz Raportu na temat ośrodków wczasowych będących na stanie majątkowym Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów opracowanego w czerwcu i lipcu 2003r. bez uzyskania uprzedniej opinii Głównego Księgowego lub Dyrektora Finansowego (...) oraz opinii Rady Prawnego (...) zawarł umowę dzierżawy z (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez H. K. dotyczącą wydzierżawienia nieruchomości gruntowych wraz z budynkami położonej w gminie S. nad jeziorem Ł. w województwie (...) stanowiącej własność Skarbu Państwa oznaczonych na mapie i w rejestrze ewidencji gruntów numerami 879/1, 879/2 i 879/3 obrębu P. określonej nazwą Ośrodek (...) będących w trwałym zarządzie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, która to umowa zawierała niekorzystne dla Skarbu Państwa postanowienia narażające go na straty materialne w bliżej nie określonej kwocie, w szczególności dotyczące postanowienia w zakresie nieograniczonego prawa do ponoszenia nakładów przez dzierżawcę wg jego uznania i konieczności zwrotu wydatków na nakłady przez wydzierżawiającego po zakończeniu okresu trwania umowy, postanowień dotyczących kar umownych w przypadku rozwiązania umowy z przyczyn nie leżących po stronie dzierżawcy oraz ustanowienia prawa pierwokupu na rzecz dzierżawcy, czym działał na szkodę Skarbu Państwa, to jest o czyn z art. 231 § 1 k.k.

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Gospodarstwo (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów działało na podstawie ustawy o finansach publicznych z dnia 26 listopada 1998r, zarządzenia nr 8 Szefa (...) z dnia 24 czerwca 2002 r. oraz regulaminu organizacyjnego nadanego przez Dyrektora Generalnego Kancelarii i świadczyło ono usługi na rzecz Kancelarii Prezesa Rady Ministrów i tym samym dysponowało środkami publicznymi. Na jego czele stał dyrektor, który reprezentował je

na zewnątrz i odpowiadał za jego działalność. Kierował Gospodarstwem przy pomocy swoich zastępców, głównego księgowego, kierowników komórek organizacyjnych Gospodarstwa, kierowników ośrodków oraz pracowników na samodzielnych stanowiskach pracy. Do podstawowych obowiązków i uprawnień dyrektora należało m.in. zawieranie umów związanych z działalnością Gospodarstwa, podpisywanie zamówień na usługi, roboty i dostawy w granicach zatwierdzonych planów finansowych i inwestycyjnych, zatwierdzanie dokumentów księgowych i finansowych.

Strukturę gospodarstwa tworzyły min. następujące jednostki organizacyjne: Wydział Administrowania (...) Kancelarii, Wydział P. - Organizacyjny, Biuro Dyrektora Gospodarstwa (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Zarządzeniem Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w dniu 1.10. 2002r. utworzono (w drodze przekształcenia Gospodarstwa (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów) Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Centrum (...) było utworzone jako gospodarstwo pomocnicze w rozumieniu art. 20 ust. 1 ustawy z 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych. Szczegółową strukturę organizacyjną oraz zadania jednostek organizacyjnych Centrum (...) określał regulamin organizacyjny Centrum (...) nadany zgodnie z zarządzeniem nr 2 Dyrektora Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2002 roku.

Przedmiotem działalności Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów (...) miało być m.in. świadczenie usług gospodarczych i technicznych, druk i rozpowszechnianie dzienników urzędowych, administrowanie i gospodarowanie przydzielonymi składnikami majątkowymi, prowadzenie inwestycji, o których mowa w przepisach o finansach publicznych, prowadzenie remontów obiektów budowlanych. Nadto do zakresu działania (...) należało zapewnienie technicznych warunków pracy Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w szczególności poprzez administrowanie i gospodarowanie przydzielonymi składnikami majątkowymi, prowadzenie ewidencji mienia Kancelarii oraz ewidencji składników majątkowych przydzielonych (...). W ramach tej działalności Centrum mogło świadczyć usługi na rzecz innych podmiotów niż Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

Centrum (...) przejęło składniki majątkowe, należności i zobowiązania opisanego wyżej Gospodarstwa (...), według stanu na dzień 30. 09. 2002r.

Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów kierował dyrektor przy pomocy kierowników zakładów, Głównego Księgowego i kierowników komórek organizacyjnych. Do jego zakresu obowiązków i uprawnień należało kierowanie działalnością Centrum i reprezentowanie go na zewnątrz, a w szczególności zawieranie umów związanych z działalnością (...), zawieranie umów na podstawie udzielonych upoważnień, związanych z działalnością Kancelarii, z uwzględnieniem zasad obowiązujących w Kancelarii.

Strukturę (...) tworzyły Biuro Centrum (...), Zakład (...), Zakład (...), w skład którego wchodził m. in. Zespół (...).

Zespół (...) realizował zadania wynikające z potrzeb Centrum, określone w ustawie z dnia 6 lipca 1998r. o radcach prawnych oraz inne zadania prawne, w tym dotyczące ochrony interesów Centrum. W skład Zakładu (...) wchodził Zespół (...) realizujący zadania w zakresie administrowania i eksploatacji, m. in. będących w trwałym zarządzie Kancelarii budynków hotelowych przy ulicy (...) w W. oraz budynku mieszkalnego przy ulicy (...) w W., w tym inicjowanie niezbędnych prac konserwacyjno-naprawczych i remontowych. Do zadań Zespołu (...) należało też prowadzenie ewidencji użytkowników oraz dokumentacji osobowej i technicznej administrowanych obiektów i przekazywanie do Biura Administracyjnego informacji o aktualnym stanie zasiedlenia, udostępniania pomieszczeń podmiotom zewnętrznym, zgodnie z dyspozycjami Kancelarii.

W okresie od 2002r. do 28 lutego 2006r. roku dyrektorem Gospodarstwa (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, następnie Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów był oskarżony A. S. (1).

W dniu 11 września 2002 roku oraz 1 października 2002 roku M. W. - ówczesny Szef (...) udzielił A. S. (1) pełnomocnictw do zawierania w imieniu Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, umów cywilnoprawnych. Zgodnie z treścią pełnomocnictwa, przy zawieraniu umów koniecznym było stosowanie obowiązujących w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów regulacji wewnętrznych dotyczących procedur ich zawierania.

Należy podkreślić, iż regulacje wewnętrzne dotyczące procedur zawierania przez (...) umów cywilnoprawnych zawarto w kilku późniejszych aktach. Przede wszystkim Zarządzenie nr (...) Dyrektora Generalnego (...) z dnia 20 maja 2004 roku określało procedury udzielania zamówień, zawierania i ewidencjonowania umów oraz obiegu dowodów księgowych w (...). Zostało ono opracowane w celu zapewnienia celowego, oszczędnego, racjonalnego i zgodnego z przepisami prawa wydatkowania środków publicznych, przy zastosowaniu trzyetapowej procedury tj. określenia przedmiotu i wartości zamówienia oraz oceny celowości jego realizacji, wyboru wykonawcy, zawarcia umowy i realizacji zamówienia, merytorycznego formalno-księgowego opisanie dowodów księgowych oraz ich ewidencjonowania. Zgodnie z postanowieniami końcowymi cyt. zarządzenia nr (...) projekt umowy cywilnoprawnej zawieranej w imieniu (...) wymagał uzgodnienia z głównym księgowym (lub dyrektorem Biura (...)) w zakresie zapewnienia środków finansowych oraz zaopiniowania przed radcą prawnego. W przypadku umów przygotowywanych i zawieranych przez (...) umowy opiniował radca prawny (...) oraz główny księgowy (lub Dyrektor Biura (...)) w przypadku gdy kwota przekraczała kwotę wynikającą z wniosku.

Ad.1

W dniu 3 lutego 1975 roku podpisano protokół zdawczo-odbiorczy dotyczący przekazania przez Biuro Ochrony Rządu MSW obiektu 301 w S. nieodpłatnie w zarząd i użytkowanie Urzędowi Rady Ministrów. Protokół sporządzono na podstawie porozumienia zawartego dnia 10 stycznia 1975r pomiędzy Urzędem Rady Ministrów, a Ministerstwem Spraw Wewnętrznych oraz w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 października 1958 roku „W sprawie zasad i trybu przekazywania w ramach administracji" państwowej przedsiębiorstw, instytucji oraz zakładów, nieruchomości i innych obiektów majątkowych". Następnie protokołem zdawczo-odbiorczym z dnia 31 sierpnia 1981 roku w sprawie przekazania nieruchomości Urzędu Rady Ministrów w S. (na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 listopada 1972r. w sprawie ogólnych zasad rachunkowości jednostek gospodarki uspołecznionej, zgodnie z decyzją Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1981r.) Urząd Rady Ministrów przekazał nieodpłatnie w użytkowanie na czas nieokreślony (...) nieruchomość położoną w Spalę składającą się z parceli zalesionej o powierzchni 113,58 ha nie wycenionej wraz ze znajdującymi się na niej zabudowaniami. W dniu 31 sierpnia 1981r. pomiędzy Urzędem Rady Ministrów, a (...) został podpisany protokół zdawczo-odbiorczy w sprawie przekazania nieruchomości Urzędu Rady Ministrów w Spalę. Zgodnie z decyzją Szefa Urzędu Rady Ministrów z lipca 1981r. Urząd Rady Ministrów przekazał nieodpłatnie w użytkowanie na czas nieokreślony (...) nieruchomość położoną w Spalę składającej się z parceli zalesionej o powierzchni 113,58 ha.

W dniu 12 września 1984r. została podpisana umowa dzierżawy pomiędzy (...) Lasów Państwowych w Ł. reprezentowanym przez Nadleśniczego Nadleśnictwa S., a (...). Wydzierżawiający wydzierżawił działkę gruntu leśnego o powierzchni 7,90 ha. Umowa została zawarta na czas określony do dnia 31 grudnia 2004 roku. W umowie nie podano numeru wydzierżawionej działki. W dniu 9 stycznia 2002 roku Prezes Zarządu Dyrektor Generalny (...) S.A. skierował do M. W., ówczesnego Szefa (...), pismo z prośbą o ponowne przejęcie przez (...) Ośrodka (...) w K.. Pismo zostało zadekretowane do Dyrektora Generalnego (...) E. K., a ta z kolei przekazała je do A. U. z poleceniem skompletowania dokumentacji. Po skompletowaniu dokumentacji wymieniona przekazała ją R. W.- p. o Dyrektora Biura (...). W dniu 1 lutego 2002 roku R. W. przesłał do Dyrektora Generalnego (...) pismo z propozycją rozważenia przez E. K. dwuetapowego trybu postępowania.

Etap I obejmował opracowanie przez Gospodarstwo (...), w uzgodnieniu z Kancelarią wariantowych propozycji zagospodarowania ośrodka w K., z podaniem szacunkowego poziomu kosztów robót adaptacyjno-remontowych dla każdego wariantu wykorzystania. Decyzja kierownictwa Kancelarii o przeznaczeniu przejętego ośrodka, a następnie towarzyszący jej harmonogram działań, miały być uwarunkowane możliwościami finansowymi. Etap II obejmował przeprowadzenie przez trójstronną komisję procedury zdawczo-odbiorczej, z udziałem przedstawicieli (...), Kancelarii Prezesa Rady Ministrów i Gospodarstwa (...). Z uwagi znaczny upływ czasu od przekazania przez Urząd Rady Ministrów do (...) (16 lipca 1981r.) opisywanej nieruchomości, w protokole zdawczo -odbiorczym konieczne było uwzględnienie różnic w stanie ilościowym i jakościowym budynków, budowli i urządzeń na trwale z nimi związanych. Dyrektor Generalny (...) wyraził zgodę na koncepcje przedstawione przez R. W..

W dniu 5 lutego 2002 roku R. W. skierował do A. S. (1) pismo z prośbą o spowodowanie opracowania przez Gospodarstwo (...) wariantowych propozycji zagospodarowania (wykorzystania) nieruchomości na cele Kancelarii, z podaniem szacunkowego poziomu kosztów robót adaptacyjno-remontowych dla każdego wariantu wykorzystania. Na tej podstawie kierownictwo Kancelarii miało podjąć decyzję o ewentualnym przejęciu i dalszym przeznaczeniu ośrodka. W piśmie poinformowano, że przeprowadzone zostaną stosowne procedury zdawczo-odbiorcze, z udziałem przedstawicieli (...) S.A., Kancelarii i Gospodarstwa (...), a następnie opracowany harmonogram realizacji robót adaptacyjno-remontowych, uzależniony od możliwości finansowych. W piśmie z dnia 5 lutego 2002 roku R. W. poinformował A. S. (1), że E. K., w dniu 2 lutego 2002 roku zaakceptowała powyższą procedurę.

Propozycje zagospodarowania Ośrodka w K., przed jego ewentualnym przejęciem od (...) S.A., nigdy nie zostały opracowane i przedstawione Kancelarii przez Dyrektora (...) A. S. (1). Natomiast w dniu 28 lutego 2003 roku A. S. (1), jako przedstawiciel (...) podpisał protokół zdawczo-odbiorczy, na mocy którego (...) S. A. zwróciły Ośrodek (...) w K., który został im przekazany do użytkowania wspomnianym wyżej protokołem zdawczo odbiorczym w dniu 31 sierpnia 1981 r., przez Urząd Rady Ministrów. Z treści protokołu wynika, że przejmującym było (...) reprezentowane przez Dyrektora - A. S. (1). Ośrodek (...) w K. nie został zarejestrowany w Zespole (...), nie został wprowadzony do ksiąg inwentarzowych i kartotek, które zakładane są dla każdego tego typu mienia odrębnie.

W dniu 4.06.2003 r. dyrektor A. S. (1) zawarł umowę sprzedaży energii elektrycznej oraz świadczenia usług przesyłowych z Zakładem (...) S.A. Rejon Energetyczny w T.. Wszystkie faktury za świadczenie usług zostały uregulowane w dniu 9 maja 2004 roku.

W dniu 7 kwietnia 2004 roku do (...) wpłynęło pismo z Zakładu (...) w sprawie zaległości w płatności za energię elektryczną za rok 2003 zawierające wypowiedzenie umowy z jednoczesnym wezwaniem do zapłaty. W dniu 8 kwietnia 2004r. A. S. (1) wydał polecenie uregulowania należności w kwocie 11.745,09. Po sprawdzeniu w dokumentach (...) Główny Księgowy naniósł adnotację o braku podstaw do zapłacenia kwoty, bowiem w Centrum (...) brak było umowy, na podstawie której wystawiono przedmiotowe faktury, a w księgach inwentarzowych (...), jak o tym była mowa, nie figurował obiekt w K.. Dyrektor ponownie polecił uregulowanie zaległych należności w dniu 9 kwietnia 2004r. Protokół zdawczo-odbiorczy podobnie jak umowa na świadczenie usług energetycznych, nie zostały przekazane przez A. S. pracownikom Centrum, nie były kontrasygnowane przez głównego księgowego pod kątem zapewnienia środków na pokrycie wydatków.

W dniu 10.05.2004r. A. S. (1) zawarł umowy zlecenia nr (...), z osobami fizycznymi na ochronę obiektu w K., utrzymanie porządku w obiekcie i wokół obiektu. Umowy obejmowały ochronę w okresie od 6.05.2004r. do 12.05.2004r. Koszt usługi obejmował kwoty 3.203,40 i 3.176,62 zł.

W dniu 23 sierpnia 2004 roku do ówczesnego Szefa (...) S. C. wpłynęło pismo Wójta Gminy I., informujące o dewastacji Ośrodka (...) w K. oraz rozkradaniu mienia przez okolicznych mieszkańców. Informacja Wójta Gminy oraz informacje prasowe na temat dewastacji Ośrodka, były powodem zawarcia w dniu 1.09.2004r. umowy przez A. S. (1) z przedstawicielami Towarzystwa (...) S. A. w T. dot. ochrony obiektu. Umowa ta nie została przesłana przez Dyrektora do (...), nie była kontrasygnowana przez głównego księgowego. W okresie od 30.09.2004r. do 31.10.2005r. wyżej wymieniona firma wystawiła faktury VAT opiewające na kwotę 171.455,90 zł. Po otrzymaniu faktury z dnia 30.09.2004r. główny księgowy zwrócił uwagę Dyrektorowi CO, poprzez naniesienie adnotacji na odwrocie faktury, że brak jest podstaw prawnych do ponoszenia tych kosztów przez (...) wobec braku formalnego wejścia obiektu do majątku Centrum. Na fakturze z dnia 30.09.2004r., główny księgowy naniósł adnotację „obiekt nie istnieje w księgach (...), nie ma więc tytułu do ponoszenia kosztów zapłaty tej faktury". Na kolejnych fakturach główny księgowy konsekwentnie podtrzymywał swoje stanowisko, poprzez nanoszenie stosownych adnotacji. Dyrektor (...) wydał polecenie uregulowania należności. Tłumaczył, że jest to okres przejściowy do przekazania Ośrodka w K. na rzecz (...), twierdząc, że później zostanie to uregulowane.

Powyższe umowy również nie były kontrasygnowane przez głównego księgowego, nie były przesłane do księgowości z chwilą ich zawarcia, gdzie zapoznano się z ich treścią dopiero z chwilą, gdy zachodziła potrzeba zapłaty za usługę. Wypłata wskazanych wyżej kwot nastąpiła na polecenie A. S., pomimo sprzeciwu głównego księgowego.

Ad. 2

Biuro Administracyjne (wcześniej Biuro (...)) zajmowało się między innymi prowadzeniem spraw dotyczących majątku nieruchomości Kancelarii. Zgodnie z § 10 wewnętrznego regulaminu organizacyjnego Biura Administracyjnego związanym z zakwaterowaniem osób skierowanych przez Biuro (...), zawierano stosowne umowy o zakwaterowanie z jednostkami wnioskującymi, przy udziale osób zakwaterowanych. W okresie od 21 marca 2002r. do dnia 20 grudnia 2004r. Dyrektorem Biura Administracyjnego był najpierw R. W., następnie A. B. (1), natomiast Dyrektorem Biura Dyrektora Generalnego był Z. M..

W latach 2002-2003 w (...) nie opracowano wzoru umów o zakwaterowanie w budynkach hotelowych (...), który byłby przesłany do stosowania przez Centrum (...). Wzór taki był natomiast przesłany przed rokiem 2002. Zgodnie z omawianym wzorem stronami umowy były: (...) jako wynajmujący, dany resort, który kierował wniosek o zakwaterowanie jako najemca, oraz sam zakwaterowany, czyli osoba której dotyczył w/w wniosek resortowy. W takim układzie resort pokrywał opłaty miesięczne, a sama umowa była zawierana na czas pełnienia funkcji państwowej przez zakwaterowanego. Wniosek o zakwaterowanie w budynkach hotelowych (...), z danego resortu był kierowany do Szefa (...), a następnie do Dyrektora Generalnego.

W przypadkach wniosków o zakwaterowanie danego prokuratora, kierowanych z Ministerstwa Sprawiedliwości niejednokrotnie wskazywano, że koszty zakwaterowania będzie ponosić prokurator osobiście, bez obciążania i pośrednictwa w/w Ministerstwa. Te sformułowania zawarte we wnioskach niewątpliwie miały wpływ na odstępowanie w przypadku umów z prokuratorami od zawierania umów trójstronnych.

Wynajmowanie lokali w budynkach hotelowych było zadaniem realizowanym przez Biuro Administracyjne (Biuro (...)), za wyjątkiem jedynie fizycznego przekazania lokalu i podpisania umowy. Zakres udziału Biura w procesie rozpatrywania wniosków o zakwaterowanie w obiektach hotelowych (...) przy ulicy (...) w W. oddawało w pełnym stopniu pismo Dyrektora Generalnego (...) E. K. z dnia 27 marca 2002r. skierowane do Zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu (k.447). Stwierdzono tam jednoznacznie, że Biuro (...) wydawało skierowania do zakwaterowania wskazując jednocześnie adres lokalu, okres zakwaterowania oraz strony umowy o zakwaterowanie. Gospodarstwo (...) dopełniało pozostałe formalności związane z zakwaterowaniem osób skierowanych przez Biuro (...), w tym zawierało stosowne umowy o zakwaterowanie z jednostkami wnioskującymi jako płatnikami, przy udziale osób zakwaterowanych. Analiza wydawanych po marcu 2002r. wewnętrznych regulaminów organizacyjnych (...) i (...) nie daje podstaw do uznania, że wydawane przepisy wymuszały zmianę obowiązującej praktyki. Wręcz przeciwnie, praktyka ta uległa wypaczeniu przez początkowo pomijanie Zespołu ds. nieruchomości przez samego Dyrektora Biura a później pomijanie już całego Biura w procesie opracowywania merytorycznego wniosków o zakwaterowanie.

Od 2001r. w Gospodarstwie pomocniczym, następnie Centrum (...), korzystano ze wzoru umów o zakwaterowanie w budynkach hotelowych (...), przesłanego przez Kancelarię z zaleceniem stosowania przez Gospodarstwo (...). Zgodnie ze wzorem stronami umowy były Centrum (...) jako wynajmujący resort, który kierował wniosek o zakwaterowanie jako najemca, oraz zakwaterowany czyli osoba której dotyczył wniosek resortowy. Resort pokrywał opłaty miesięczne, a sama umowa była zawierana na czas pełnienia funkcji państwowej przez zakwaterowanego. Jednak we wnioskach o zakwaterowanie danego prokuratora, kierowanych z Ministerstwa Sprawiedliwości niejednokrotnie wskazywano, że koszty zakwaterowania będzie ponosić prokurator osobiście, bez obciążania i pośrednictwa Ministerstwa. Te sformułowania zawarte we wnioskach miały wpływ na odstępowanie w przypadku umów z prokuratorami od zawierania umów trójstronnych. Wniosek o zakwaterowanie z danego resortu był kierowany do Szefa (...), a następnie do Dyrektora Generalnego (...). Dyrektor Generalny dekretował pismo na Dyrektora Biura Administracyjnego. Dyrektor Biura Administracyjnego po sprawdzeniu tzw. obciążenia budynków hotelowych, kierował do Dyrektora Generalnego pismo informujące o ilości i metrażu wolnych mieszkań. W pierwszej kolejności lokale były udostępniane

osobom zajmującym kierownicze stanowiska państwowe, jednak w latach 2001-2002 zapotrzebowanie na lokale było bardzo niskie, w związku z czym mieszkania były również udostępniane osobom spoza kierowniczej kadry państwowej. Po przedstawieniu informacji, Dyrektor Generalny podejmował decyzję o przydziale lokalu hotelowego. W przypadku wyrażenia zgody, Dyrektor Biura Administracyjnego informował o tym telefonicznie i pisemnie A. S. (1). W piśmie wskazywał na jaki czas umowa powinna być zawarta i kto powinien być stroną umowy. Projekt umowy sporządzał w (...) pracownik Wydziału Administrowania Budynkami Kancelarii. Zapis dotyczący czasu na jaki umowa miała być zawarta był zgodny z treścią wniosku o zakwaterowanie osoby, który wpływał z danego resortu. Do umowy załączano kartę obiegu, która trafiała do Zespołu Doradców (...), Głównego Księgowego i do Dyrektora Centrum (...).

W dniu 19 marca 2002r. Sekretarz S. w Ministerstwie Sprawiedliwości skierował do dyrektora (...) A. S. (1) wniosek o zakwaterowanie w budynkach przy ul. (...) dwóch prokuratorów Prokuratury Krajowej - A. K. (1) i J. J. (1). Z wniosku o zakwaterowanie, opatrzonego zgodą Dyrektora Generalnego (...), wynikało, że umowa z J. J. (1) powinna być zawarta na czas pełnienia przez J. J. (1) funkcji Dyrektora Biura d/s Przystępności Zorganizowanej Prokuratury Krajowej, natomiast umowa z A. K. (1), na czas zatrudnienia w Biurze d/s Przystępności Zorganizowanej.

A. S. (1) w dniu 21 marca 2002r. zawarł umowę o zakwaterowanie w budynku hotelowym Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z prokuratorami Prokuratury Krajowej J. J. (1) i A. K. (1).

Umowy te zostały zawarte na czas pełnienia funkcji prokuratorów Prokuratury Krajowej. Zgodnie z treścią § 7, umowa mogła być rozwiązana w każdym czasie na mocy porozumienia stron, zakwaterowani zostali zobowiązani do zwrotu lokalu hotelowego w stanie nie pogorszonym w terminie 1 miesiąca od daty wygaśnięcia umowy, pod rygorem zapłaty dwukrotnej opłaty za korzystanie z lokalu po upływie tego terminu.

Dyrektor (...) A. S. (1) w dniu 1 listopada 2004r. zawarł kolejne dwie umowy o zakwaterowanie w kompleksie hotelowym Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z prokuratorem Prokuratury Krajowej A. K. (1), oraz prokuratorem Prokuratury Krajowej J. J. (1), na czas pełnienia funkcji prokuratora Prokuratury Krajowej. Przed zawarciem umów nie zachowano obowiązującej procedury. Brak było wniosku o zakwaterowanie od uprawnionego podmiotu, brak zgody Dyrektora Generalnego (...). W umowie z J. J. (1) zawarto zapis, że zostaje ona zawarta z prokuratorem pełniącym funkcję Dyrektora Biura d/s Przystępności Zorganizowanej, pomimo że J. J. (1) w dacie zawarcia umowy nie pełnił już tej funkcji. Umowy mogły być rozwiązane w każdym czasie na mocy porozumienia stron, a zakwaterowany zobowiązany był do zwrotu lokalu hotelowego w stanie nie pogorszonym w terminie 1 miesiąca od daty wygaśnięcia umowy, pod rygorem zapłaty dwukrotnej opłaty za korzystanie z lokalu po upływie tego terminu.

W dniu 16 września 2004r. do Dyrektora Generalnego (...) wpłynął wniosek Prokuratora Krajowego o wynajęcie prokuratorowi Prokuratury Krajowej M. S. (1), mieszkania w kompleksie hotelowym na ul. (...) w W., na czas pełnienia przez niego funkcji w Prokuraturze Krajowej- Ministerstwa Sprawiedliwości.

W dniu 4 października 2004r. dyrektor (...) A. S. (1) zawarł umowę o zakwaterowanie w budynku hotelowym Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z prokuratorem Prokuratury Krajowej M. S. (1) na czas pełnienia funkcji prokuratora Prokuratury Krajowej. W dniu 4 października 2004r., przed zawarciem umowy nie uzyskano akceptacji głównego księgowego oraz opinii radcy prawnego. Z karty umowy wynika, że opinia radcy prawnego została uzyskana dopiero w dniu 6 października 2004r., natomiast opinia głównego księgowego w dniu 8 października 2004r., a więc po dacie zawarcia umowy. Przed podpisaniem umowy nie zweryfikowano wniosku ówczesnego Prokuratora Krajowego, odnośnie charakteru zajmowanej funkcji przez M. S. (1) uniemożliwiając w ten sposób bez zgody osoby wynajmującej lokal rozwiązanie umowy. Zgodnie bowiem z § 6 umowa mogła być rozwiązana w każdym czasie na mocy porozumienia stron.

W dniu 9 listopada 2004r. Prokurator Krajowy skierował do Dyrektora Generalnego (...) wniosek o zakwaterowanie M. Ś., prokuratora Prokuratury Krajowej, pełniącej funkcję Rzecznika Prasowego Prokuratora Generalnego RP. W dniu 20 grudnia 2004r. A. S. (1) zawarł umowę o zakwaterowanie z prokuratorem Prokuratury Krajowej M. Ś., na czas pracy Prokuratora Prokuratury Krajowej, pomimo, że z wniosku ówczesnego Prokuratora Krajowego o zakwaterowanie opatrzonego zgodą Dyrektora Generalnego (...) wynikało, że umowa z M. Ś. powinna być na zawarta

czas pełnienia funkcji Rzecznika Prasowego Prokuratora Generalnego RP. Zgodnie z treścią § 6 wyżej wymienionej umowy, mogła być ona rozwiązana w każdym czasie na mocy porozumienia stron.

Brak weryfikacji, przed podpisaniem wymienionych umów, wniosków z danego resortu odnośnie charakteru zajmowanych przez prokuratorów funkcji, niezastosowanie się do określenia funkcji pełnionej przez danego prokuratora wskazanej we wniosku resortowym, zawarcie umów „na czas pełnienia funkcji Prokuratora Prokuratury Krajowej” i na czas pracy „Prokuratora Prokuratury Krajowej”, będące wynikiem niedopełnienia obowiązków przez Dyrektora (...), uniemożliwiało rozwiązanie umów bez zgody osób wynajmujących lokale, w przypadku odwołania J. J. (1) z pełnienia obowiązków Dyrektora Biura d/s Przystępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej, odwołania A. K. (1) z wykonywania obowiązków w Biurze d/s Przystępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej, odwołania M. Ś. z pełnienia funkcji Rzecznika Prasowego. Zawarcie umów, w których zamieszczono nieprecyzyjne zapisy co do czasu na jaki zostały zawarte, pozbawiały Kancelarię Prezesa Rady Ministrów możliwości swobodnego dysponowania opisanymi lokalami, celem zakwaterowania w nich osób, którym przysługiwały lokale na mocy Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 marca 2002 roku „w sprawie warunków i trybu obejmowania oraz zwalniania lokali przez osoby zajmujące kierownicze stanowiska państwowe” / Dz. U. z dnia 29.03.2002r. Nr 31 póź. 277 z późn. zm./ oraz ustawy z dnia 31 lipca 1981 roku „o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe” /Dz. U. z dnia 21 sierpnia 1981r., Nr 20 póź. 101 z późn. zm./, było działaniem na szkodę Skarbu Państwa. Zgodnie z obowiązującą w Kancelarii procedurą przed podpisaniem umowy cywilnoprawnej powinna być ona zaakceptowana przez głównego księgowego i radcę prawnego. Procedury te obowiązywały również przy zawieraniu umów przez Dyrektora (...), któremu udzielono pełnomocnictwa do zawierania w imieniu Kancelarii umów cywilnoprawnych. Zgodnie z treścią udzielonego pełnomocnictwa przy zawieraniu umów konieczne było stosowanie obowiązujących w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów regulacji wewnętrznych dotyczących procedur ich zawierania. Przed podpisaniem umów trafiały one do głównego księgowego oraz radcy prawnego, który badał jedynie umowę pod względem formalno - prawnym, nie miał obowiązku badania prawidłowości określeń dotyczących czasu, na jaki umowa miała być zawarta.

AD. 3, 4 i 5

Zgodnie z decyzją nr (...) Dyrektora Generalnego (...) z dnia 2 czerwca 2003 roku w sprawie powołania Zespołu do Spraw Określenia Strategii Funkcjonowania Ośrodków (...) będących na stanie majątkowym (...) w okresie czerwiec-lipiec 2003r., komisja w składzie (...), pełniącego obowiązki Dyrektora Biura Dyrektora Generalnego (...), pełniącego obowiązki Dyrektora Biura Administracyjnego (...), radcy prawnego w Biurze Dyrektora Generalnego (...) i Dyrektora Centrum (...) opracowała raport na temat Ośrodków (...) będących na stanie majątkowym (...). Podstawowym celem opracowania raportu była syntetyczna, ilościowo-jakościowa identyfikacja wszystkich ośrodków będących na stanie (...), dokonanie ich analizy ekonomicznej, ze szczególnym uwzględnieniem kosztów działalności, a także określenie kierunków rozwoju i dalszego funkcjonowania tych ośrodków. Raport dotyczył między innymi Ośrodka (...) - obejmującego ośrodek (...).

Wskazane wyżej gremium ustaliło, iż wszystkie ośrodki będące na stanie majątkowym (...) należy zachować w jego trwałym zarządzie, jednakże już tylko w bezpośredniej administracji Centrum (...) proponowano pozostawić jedynie wybrane obiekty, do grupy których nie wchodziły w/w ośrodki (...). Co do tych ostatnich, jak również co do ośrodków (...), R., M. Zespół do Spraw Określenia Strategii Funkcjonowania Ośrodków (...) proponował w ramach I etapu programu naprawy ośrodków oddać w posiadanie zależne, na rzecz osób trzecich, w najem lub dzierżawę, obciążając przejmujące podmioty wszelkimi kosztami związanymi z utrzymaniem i rozwojem ośrodków. Podstawowe przesłanki do tej propozycji Zespół wywodził ze złego stanu technicznego obiektów i tym samym z dużych kosztów doprowadzenia ich do niezbędnego standardu oraz z niskiego poziomu wykorzystania przez pracowników (...). Zespół zastrzegł jednak, że oddanie tych ośrodków w tzw. posiadanie zależne powinno nastąpić pod warunkiem zabezpieczenia interesów Skarbu Państwa, zarówno pod względem prawnym jak i wykonywania nadzoru właścicielskiego. Zespół proponował aby Centrum (...) do 15 września 2003 roku przedłożyło szczegółowe koncepcje zagospodarowania poszczególnych ośrodków, z jednoczesnym wskazaniem podmiotów zainteresowanych współpracą i inwestycjami w opisywane ośrodki.

Nie zdołano ustalić ile i jakie podmioty podjęły działania w celu wydzierżawienia Ośrodka (...), położonego na Półwyspie (...) nad Jeziorem Ł. Osobami zainteresowanymi wydzierżawieniem ośrodka były osoby, które знаły ten ośrodek, najprawdopodobniej korzystały z jego usług i firma (...) Sp. z o. o. była najbardziej rzetelnym i wiarygodnym kontrahentem.

W dniu 29 kwietnia 2004r. Dyrektor (...) podpisał w imieniu Kancelarii Prezesa Rady Ministrów umowę dzierżawy z M. S. (2)- Prezesem Zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą na ul. (...) w W.. Przedmiotem dzierżawy była zabudowana nieruchomość gruntowa o powierzchni 158.700 m², położona w S. nad Jeziorem Ł., przydzielona Centrum (...) jako gospodarstwo pomocnicze, zgodnie z art. 20 ust. 4 ustawy „o finansach publicznych”. Znajduje się tam Ośrodek (...). Umowa w pierwotnej wersji została zawarta na okres 3 lat od dnia przekazania przedmiotu umowy. Wydzierżawiający przekazał dzierżawcy do użytkowania i pobierania pożytków nieruchomość, na prowadzenie kompleksu turystycznego o charakterze rekreacyjno-myśliwskim. Planowana wartość inwestycji została oszacowana na kwotę 10 000000 zł. Wydzierżawiający zezwolił dzierżawcy na wznoszenie na dzierżawionym gruncie budynków i budowli, co oznaczało że dzierżawca był uprawniony do dysponowania dzierżawionym gruntem na cele budowlane. Dzierżawca miał prawo ponoszenia nakładów według swego uznania oraz obowiązek stałej współpracy z wydzierżawiającym we wszystkich sprawach związanych z bieżącą działalnością ośrodka.

Zgodnie z treścią § 5 te same umowy wydzierżawiający, po zakończeniu dzierżawy, niezależnie od przyczyny i sposobu zakończenia umowy nie mógł żądać usunięcia nakładów, miał natomiast obowiązek zapłacić dzierżawcy wartość nakładów (w tym ulepszeń) obliczoną jako suma wszystkich kosztów poniesionych przez dzierżawcę w związku z czynieniem nakładów, zwaloryzowaną na dzień zakończenia dzierżawy w oparciu o wskaźnik cen nakładów inwestycyjny ogłaszany przez Główny Urząd Statystyczny, lub w przypadku gdyby przestał on być ogłaszany, w oparciu o wskaźnik najbardziej do niego zbliżony. W przypadku rozwiązania umowy z przyczyn nie leżących po stronie dzierżawcy przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, w pierwszym roku trwania umowy - dzierżawcy przysługiwał zwrot 1,5-krotnej wartości poniesionych nakładów. W okresie pomiędzy 13-oma a 36-oma miesiącami trwania umowy dzierżawcy przysługiwał zwrot 1,3-krotnej wartości poniesionych nakładów. Umowa została zawarta na okres 3 lat, licząc od dnia przekazania przedmiotu dzierżawy.

Nadto, w przypadku sprzedaży przez Skarb Państwa nieruchomości stanowiącej przedmiot niniejszej umowy, dzierżawcy przysługiwało prawo pierwokupu.

Do wspomnianej umowy Dyrektor Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów A. S. (1) podpisał dwa aneksy.

Pierwszy aneks w dniu 24 czerwca 2004r. dopuszczał możliwość korzystania przez dzierżawcę z wyposażenia nieruchomości.

Drugi aneks z dnia 21 kwietnia 2005r. wprowadził istotną zmianę do tekstu umowy dzierżawy. Wydłużono okres trwania dzierżawy o kolejne 10 lat (do dnia 24 czerwca 2015 roku), zmieniono okres po jakim wydzierżawiający był zobowiązany do zapłaty wielokrotności nakładów, w przypadku rozwiązania umowy z przyczyn nieleżących wyłącznie po stronie dzierżawcy.

Z pisma z dnia 20.10.2006r., Prezesa Zarządu (...) Sp. z o. o. wynikało, że do tego dnia Spółka poniosła nakłady na Ośrodek (...) w wysokości 1.614.140 zł.

W dniu 10 kwietnia 2004 roku A. S. (1) w imieniu Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zawarł umowę dzierżawy z H. K. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo- Usługowe (...) z siedzibą w O.. Przedmiotem umowy była nieruchomość gruntowa o łącznej powierzchni 9,91 ha, położona w gminie S. nad Jeziorem Ł., określana jako ośrodek (...), przydzielona Centrum (...) jako gospodarstwo pomocnicze. Planowaną wartość inwestycji oszacowano na kwotę około 500.000 złotych, w postaci modernizacji budynków oraz sprzętu do odnowy biologicznej. Dzierżawca miał prawo do ponoszenia nakładów według swojego uznania oraz obowiązek stałej współpracy z wydzierżawiającym we wszystkich sprawach związanych z bieżącą działalnością Ośrodka.

Wydierżawiający, po zakończeniu dzierżawy, niezależnie od przyczyny i sposobu zakończenia umowy, nie mógł żądać usunięcia nakładów (w tym ulepszeń) na dzierżawioną nieruchomość. Miał obowiązek zapłacić dzierżawcy wartość nakładów, obliczoną jako suma wszystkich kosztów poniesionych, wcześniej planowanych przez dzierżawcę w związku z czynieniem nakładów, zwaloryzowaną na dzień zakończenia dzierżawy w oparciu o wskaźnik cen nakładów inwestycyjnych, ogłaszany przez Główny Urząd Statystyczny lub w przypadku gdyby przestał on być ogłaszany, w oparciu o wskaźnik najbardziej do niego zbliżony. Natomiast w przypadku rozwiązania umowy z przyczyn nie leżących po stronie dzierżawcy, przed upływem terminu na jaki umowa została zawarta, dzierżawcy przysługiwał zwrot poniesionych nakładów. Umowa została zawarta na okres 3 lat od dnia przekazania przedmiotu dzierżawy. W przypadku sprzedaży przez Skarb Państwa nieruchomości stanowiącej przedmiot umowy, dzierżawcy przysługiwało prawo pierwszeństwa w nabyciu nieruchomości.

Kierownik Ośrodka (...) w Ł. zwrócił się do dyrektora (...) A. S. (1) o ponowne przekazanie obiektu (...) w zasoby tego ośrodka, w związku tym, że Firma (...) zalegała z opłatami za czynsz dzierżawy.

W styczniu 2005 roku H. K. zwróciła się do A. S. (1) o pisemne potwierdzenie, że zostanie podpisany aneks ze spółką (...) sp. z o. o. i utrzymane zostaną dotychczasowe warunki umowy dzierżawy oświadczając, że po podpisaniu aneksu nastąpi w ciągu kilku dni uregulowanie zapłaty zaległego czynszu, gdyż (...) sp. z o. o. miała przejąć wszelkie zobowiązania PHU (...).

W dniu 21 marca 2005 roku do dyrektora (...) A. S. (1) został odesłany projekt umowy przygotowany przez radcę prawnego P. P. (1). Projekt ten nie został przez spółkę zaakceptowany. Kwestionowano między innymi zapis, że wydierżawiający po zakończeniu dzierżawy może żądać usunięcia nakładów, w tym ulepszeń. Pismem z dnia 26 stycznia 2005 roku zwrócono się do H. K. o uregulowanie zaległych należności z tytułu dzierżawy obiektu (...). Jednocześnie A. S. (1) nie wyraził zgody na podpisanie umowy z firmą (...) sp. z o. o. przed uregulowaniem należności podatkowych. W dniu 31 stycznia 2005r. umowa z PHU (...) wygasła.

W dniu 31 marca 2005 roku A. S. (1) działając w imieniu Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zawarł umowę dzierżawy z firmą (...) sp. z o. o, reprezentowaną przez Prezesa Zarządu-H. K..

Przedmiotem umowy była nieruchomość o powierzchni 9,91 ha, położona w gminie S. nad jeziorem Ł., określana jako ośrodek (...) przydzielona Centrum (...) jako gospodarstwu pomocniczemu. Zgodnie z treścią § 5 umowy wydierżawiający, po zakończeniu dzierżawy, niezależnie od przyczyny i sposobu zakończenia umowy nie mógł żądać usunięcia nakładów, w tym ulepszeń na dzierżawioną nieruchomość. Wydierżawiający miał natomiast obowiązek zapłacić dzierżawcy wartość nakładów, obliczoną jako suma wszystkich kosztów poniesionych przez dzierżawcę w związku z czynieniem nakładów, zwaloryzowaną na dzień zakończenia dzierżawy. W przypadku rozwiązania umowy z przyczyn nie leżących po stronie dzierżawcy przed upływem terminu na jaki umowa została zawarta, w pierwszym roku trwania umowy, dzierżawcy przysługiwał zwrot 1,5- krotnej wartości poniesionych nakładów. W okresie pomiędzy 13-oma, a 36-oma miesiącami trwania umowy dzierżawcy przysługiwał zwrot 1,3 krotnej wartości poniesionych nakładów. Umowa została zawarta na okres 3 lat od dnia przekazania przedmiotu dzierżawy, w przypadku sprzedaży przez Skarb Państwa nieruchomości stanowiącej przedmiot dzierżawy, dzierżawcy przysługiwało prawo pierwszeństwa.

W dniu 5 września 2006 roku pracownicy (...) dokonali kontroli w kompleksie rekreacyjno - wypoczynkowym w Ł., stwierdzając iż brak jest jakiegokolwiek współpracy z ośrodkiem (...), a kontakty ograniczają się jedynie do wystawiania faktur i przyjmowania zdawanego wyposażenia. Według kierownika kompleksu, (...) stał się ośrodkiem zamkniętym dla turystów i pełni rolę prywatnej rezydencji prezesów spółki (...) i ich prywatnych gości. Według informacji udzielonych przez zarządcę obiektu na terenie budynku hotelowego dokonano jedynie prac „kosmetycznych” polegających na odnowieniu pomieszczeń oraz konserwacji. Planowano wymianę dachu oraz przebudowę i rozbudowę budynku, remont domku gościnnego i likwidacja basenu. W toku oględzin budynku hotelowego stwierdzono, że została urządzona nowa sala kominkowa oraz z dwóch pokoi gościnnych urządzono pokój zabaw dla dzieci. W toku oględzin pozostałych obiektów na terenie ośrodka stwierdzono, że trzy obiekty tj. budynek stajni, domek dla obsługi i

budynki gospodarcze zostały wyremontowane, zaś czwarty obiekt tj. wiata dla powozów konnych został wybudowany. W czasie oględzin ośrodka (...) stwierdzono wymianę pieca centralnego ogrzewania, doprowadzenie do uzdatniania wody oraz wykonanie drobnych remontów i napraw, w tym wymiana baterii łazienkowych, tapicerki na meblach, podłóg, uszczelnienie okien.

W celu zabezpieczenia interesu (...) i Skarbu Państwa, Główny Księgowy wystąpił do A. S. (1) o wydanie stosownych poleceń jednostce organizacyjnej realizującej umowę, aby skutecznie wyegzekwowano jej zapisy § 6 ust. 5. Mimo zgłoszonych uwag Główny Księgowy nie otrzymał żadnych dyspozycji ani informacji w tej sprawie. Z informacji uzyskanej z Biura (...) Administracyjnego (...) wynikało, że Biuro (...) nigdy nie otrzymało informacji o umowach dzierżawy ośrodków (...).

Do Biura (...) nie wpłynęły żadne dokumenty dotyczące dzierżawy w/wymienionych ośrodków. Centrum (...) nie wpłacało też na rachunek dochodów (...), wpływów z tego tytułu. Wszystkie umowy dzierżawy były zawierane w imieniu Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, która była reprezentowana przez A. S. (1).

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonego A. S. (1) (k. 4569-4570, 2986-2988, 2999-3011, 3071-3080, 3687-3691, 3745-3748), zeznań świadków, takich jak:

E. P. (1) (k. 4581-4583, 2197-2199, 2490-2492, 3805-3807)

P. P. (2) (k. 4583-4586, 7781, 937-939, 1233-1237, 2480-2484)

J. S. (1) (k. 4617-4618, 118-120, 3807-3808)

I. M. (1) (k. 4617-4618, 109-112, 2002-2006)

T. S. (k. 4618, 82-87)

M. Ś. (k. 4649-4651, 3840-3841, 231-234)

E. K. (k. 4651-4652, 651-653, 3784-3785)

J. J. (1) (k. 4652-4653, 243-245, 3841-3842)

M. W. (k. 4653-4654, 660-661, 3896)

A. U. (k. 4683-4694, 662-664)

K. G. (k. 4694-4695, 665-667)

T. J. (k. 4695-4696, 1209-1212)

P. Z. (2) (k. 4696-4697, 94-98)

T. K. (k. 4697-4698, 1213-1215)

J. S. (2) (k. 4698-4699, 102-105)

W. K. (k. 4720-4722, 1315-1318, 2810-2814)

F. N. (k. 4722-4723, 2225-2228)

A. B. (2) (k. 4746-4747, 1351-1353)

W. S. (1) (k. 4747-4749, 2229-2231)

Z. M. (k. 4762-4763, 2349-2351)
R. W. (k. 4763-4764, 2394-2399)
M. Ž. (k. 4764-4765, 2392-2393)
R. K. (k. 4781-4782, 1216-1218)
A. R. (k. 4782-4783, 2806-2809, 2830-2832)
D. B. (1) (k. 4783, 3417-3418)
Z. S. (k. 4783-4784, 3484-3486)
F. C. (k. 4784-4785, 4280-4281)
P. P. (1) (k. 4801, 654-657, 4815-4816, 4806-4809)
A. K. (2) (k. 4800-4801, 3369-3371)
M. S. (2) (k. 3801-3802, 1305-1310)

a takže

K. 75-76 – M. B.

K. 94-98 – C. Z.

K. 106-108 – M. R.

K. 219-221 – T. L.

K. 222-224 – M. S. (1)

K. 226-228 – A. K. (1)

K. 229-230 – K. N.

K. 243-245 – J. J. (1)

K. 246-247 – J. Ł.

K. 658-659 – S. C.

K. 1219-1221 – P. K.

K. 1222-1224, 2958-2960 – A. K. (3)

K. 1341-1343 – P. W.

K. 1345-1347 – B. M.

K. 2171-2173 – W. S. (2)

K. 2222-2224 – J. G.

K. 2225-2228 – F. N.

K. 2232-2234 – S. K.

K. 2543-2544 – J. Z.

K. 2806-2809, 2830-2832 – A. R.

K. 3476-3478 – H. G.

K. 3482-3483 – D. B. (2), a nadto w oparciu o pozostałe dowody natury materialnej, takie jak:

K.1-2-pismo z dnia 2.06.2006r.

K.3-pismo z dnia 6.06.2006r.

K.7 -pismo z dnia 19.01.2006r.

K.8-11 -pismo z dnia 20.01.2006r.

K.12 -pismo z dnia 19.03.2002r.

K. 13 - karta umowy

K. 14-16 - umowa z dnia 1.11.2004r.

K. 17 -pismo z dnia 1.02.2006r.

K. 18 - pismo z dnia 1.03.2006r.

K. 19-pismo z dnia 19.03.2002r.

K. 20 - karta umowy

K.21 -23 - umowa z dnia 1.11.2004r.

K.24-25 - aneks nr (...) z dnia 31.05.2004r.

K.26-27 - umowa z dnia 21.03.2002r.

K.28-29 - aneks nr (...) z dnia 6.06.2005r.

K.30 -pismo z dnia 1.02.2006r.

K.31 -pismo z dnia 9.12.2004r.

K. 32 - karta umowy

K.33-35-umowaz dnia20.12.2004r.

K.36 -pismo z dnia 17.12.2004r.

K.37 -pismo z dnia 1.02.2006r.

K.38 -pismo z dnia 7.03.2006r.

K.39 -pismo z dnia 21.06.2004r.

K.40 - karta umowy

K41-43 - umowa z dnia 1.07.2004r.

K.44 -pismo z dnia 24.06.2004r.

K.45 -pismo z dnia 1 .02.2006r.

K.46 -pismo z dnia 24.02.2006r.

K.47 -pismo z dnia 7.03.2006r.

K.48 -pismo z dnia 15.03.2006r.

K.49 -pismo z dnia 1 .06.2006r.

K.50 -pismo z dnia 21.06.2004r.

K. 51 - karta umowy

K.52-54 - umowa z dnia 1 .07.2004r.

K.55 -pismo z dnia 24.06.2004r.

K.56 -pismo z dnia 1 .02.2006r.

K.57 -pismo z dnia 15.03.2006r.

K.58 -pismo z dnia 1 .06.2006r.

K.59 -pismo z dnia 16.09.2004r.

K.60 - karta umowy

K.61 -63 - umowa z dnia 24.10.2004r.

K.64 -pismo z dnia 27.09.2004r.

K.65 -pismo z dnia 28.02.2006r.

K.66-67 - aneks nr (...) z dnia 22.02.2006r.

K.68 -pismo z dnia 28.02.2006r.

K.69 -pismo z dnia 10.04.2006r.

K.70 -pismo z dnia 10.07.2006r.

K.71-73 -pismo z dnia 30.03.2006r.

K.74-76 - protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie

K.90-93 - protokół oględzin akt osobowych

K.l 14 -pismo z dnia 6.10.2006r.

K. 121 -pismo z dnia 15.05.2006r.

K.123-124 - wykaz dokumentów dot. zakwaterowania w budynkach hotelowych (...)

K. 125 -pismo z dnia 19.07.2002r. k. 126-128 - umowa z dnia 21.03.2002r.

K.129-131- zasady korzystania z lokalu

K. 13 2 - karta umowy

K.133 -pismo z dnia 27.03.2002r.

K.134 -pismo z dnia 17.04.2002r.

K.135 -pismo z dnia 18.04.2002r.

K.136 -pismo z dnia 28.07.2002r.

K.137 -pismo z dnia 4.04.2002r.

K. 138- karta umowy z dnia 12.04.2002r.

K.139-140 - aneks nr (...) z dnia 31.05.2004r.

K.141 -pismo z dnia 28.09.2004r.

K. 142 - karta umowy

K.143-145-umowa z dniall.2004r.

K.146 -pismo z dnia 1.02.2006r.

K. 147 -pismo z dnia 1.03.2006r.

K.148 -pismo z dnia 28.09.2004r.

K. 149 - karta umowy k. 150-152 - umowa z dnia 1.11.2004r.

K.153-154 - aneks nr (...) z dnia 6.06.2005r.

K. 155 -pismo z dnia 1.02.2006r.

K. 156 -pismo z dnia 21.06.2006r.

K. 157 -pismo z dnia 24.06.2004r.

K 15 8 - karta umowy

K.159-161 -umowa z dnia 1.07.2004r.

K. 162-164- zasady korzystania z lokalu

K. 166 -pismo z dnia 15.03.2006r.

K. 167 -pismo z dnia 1.06.2006r.

K. 168 -pismo z dnia 31.08.2006r.

K. 169 -pismo z dnia 4.09.2006r.

K. 170 -pismo z dnia 21.09.2006r.

K. 171 - karta uzgodnień

K 172 - aneks nr (...) z dnia 7.09.2006r.

K. 173 -pismo z dnia 26.09.2006r.

K. 174-176 - umowa z dnia 1 .07.2004r.

K 177-179- zasady korzystania z lokalu

K. 180 - karta umowy

K. 181 -pismo z dnia 1 .02.2006r.

K. 182 -pismo z dnia 24.02.2006r.

K. 183 -pismo z dnia 7.03.2006r.

K. 184 -pismo z dnia 15.03.2006r.

K. 185 -pismo z dnia 1 .06.2006r.

K. 186 - aneks nr (...) z dnia 7.09.2006r.

k. 187 - karta uzgodnień

K. 188 -pismo z dnia 21.09.2006r.

K. 189 -pismo z dnia 26.09.2006r.

K.190 -pismo z dnia 9.12.2004r.

K. 191 -pismo z dnia 17.12.2004r.

K. 192 - karta umowy

(...)-195- umowa z dnia 20.12.2004r.

K. 196-198- zasady korzystania z lokalu

K. 199 -pismo z dnia 1 .02.2006r.

K.200 -pismo z dnia 7.03.2006r.

Tom II

K.201 -pismo z dnia 16.09.2004r.

K.202 -pismo z dnia 27.09.2004r.

K.203 -pismo z dnia 12.10.2004r.

K. 204 - karta umowy

K.205-207 - umowa z dnia 4.10.2004r.

K.208-210- zasady korzystania z lokalu

K. 211 -pismo z dnia 28.02.2006r.
K.212 - karta uzgodnień
K.213-214 - aneks nr (...) z dnia 22.02.2006r.
K.215 -pismo z dnia 28.03.2006r.
K.216 -pismo z dnia 10.04.2006r.
K.217 -pismo z dnia 28.07.2006r.
K.225 -pismo z dnia 15.05.2006r.
K.235 -wezwanie do zapłaty
K.236 -pismo z dnia 15.05.2006r.
K.237-238 -pismo z dnia 23.05.2006r.
K..239 -pismo z dnia 22.12.2004r.
K.241-242 - umowa nr (...)
K.248-250 -pismo z dnia 22.11.2006r.
K.258-260 -pismo z dnia 12.01.2007r.
K.261-262 -pismo z dnia 15.12.2006r.
(...)-273- Regulamin O.. (...) 2000
(...)-286- Regulamin O.. (...) 2002
K.287 -pismo z dnia 1.12.2006r.
K.288 -pismo z dnia 1.12.2006r.
K.289 -pismo z dnia 16.10.2006r.
K290-291 - wykaz dokumentów
K.293 -pismo z dnia 19.12.2006r.
K.294 -pismo z dnia 18.12.2006r.
K.295 -pismo z dnia 29.10.2001r.
K.297 - akt powołania
K. 298 - akt odwołania
K.299 - akt powołania
K.300 - akt powołania
K.301 - akt powołania

K. 3 02 - akt odwołania

K.307-316 - wewnętrzny regulamin organizacyjny Biura Dyrektora

Generalnego

K.317-332 - wewnętrzny regulamin organizacyjny Biura Dyrektora

Generalnego

(...)-348 - wewnętrzny regulamin organ. Biura Dyrektora Generalnego

K.349-364 - wewnętrzny regulamin org. Biura Dyrektora Generalnego

K.365-382 - wewnętrzny regulamin org. Biura (...)

K.383-399 - wewnętrzny regulamin org. Biura Dyrektora Generalnego

Tom III

K.400-416 - wewnętrzny regulamin organizacyjny Biura Administracyjnego K.417-422 -pismo z dnia 29.12.2006r.

K.423 -pismo z dnia 18.12.2002r.

K.424 -pismo z dnia 12.12.2002r.

K.425 -pismo z dnia 19.03.2002r.

K.426 -pismo z dnia 21.03.2002r.

K.427 -pismo z dnia 19.03.2002r.

K.428 -pismo nr B. (...)/ (...)

(...)-446 - wykaz zakwaterowanych

(...) -pismo z dnia 27.03.2007r.

K.450-454 -Zarządzenie Szefa (...) z dnia 21.01.2002r.

K.458-461 - zakres obowiązków pracowników

K.462 -pismo z dnia 25.03.2002r.

K.463 -pismo z dnia 25.03.2002r.

K.464 -pismo z dnia 9.04.2002r.

K.465 -pismo z dnia 9.04.2002r.

(...) - informacja

K.467 -pismo z dnia 12.04.2002r.

K.468-470 - umowa z dnia 15.04.2002r.

K.471 -pismo z dnia 16.04.2002r.

K.472-479- wykaz zakwaterowanych

K.480 -pismo z dnia 7.05.2002r.

K.482 -pismo z dnia 9.05.2002r.

K.483 -pismo z dnia 2.12.2003r.

K.484-496 - wykaz zakwaterowanych

K.497 -pismo z dnia 27.05.2002r.

K.498 -pismo z dnia 3.06.2002r.

K.499-501 - umowa z dnia 11.06.2002r.

K.502 -pismo z dnia 20.12.2002r.

K.503 -pismo z dnia 23.12.2002r.

K.504 -pismo z dnia 30.12.2002r.

K.505 -pismo z dnia 9.05.2003r.

K.506 -pismo z dnia 15.05.2003r.

K.507 -pismo z dnia 12.02.2003r.

K.508 -pismo z dnia 12.02.2003r.

K.509 -pismo z dnia 17.02.2003r.

K.510 -pismo z dnia 17.02.2003r.

K.511 -pismo z dnia 17.03.2003r.

K.512 -pismo z dnia 9.04.2003r.

K.513 -pismo z dnia 24.01.2003r.

K.514 -pismo z dnia 5.02.2003r.

K.515 -dyspozycja

K.516 -pismo z dnia 24.03.2003r.

K.517 -pismo z dnia 27.03.2003r.

K.518 -pismo z dnia 25.04.2003r.

K.519-521 -umowa z dnia 28.04.2003r.

K.522 -pismo z dnia 17.03.2003r.

K.523 - wykaz zakwaterowanego

(...),525 - informacje dla Dyrektora Biura (...)

K.526 -pismo z dnia 25.03.2003r.
K.527 -pismo z dnia 8.04.2003r.
K.528-530 -umowa z dnia 10.04.2003r.
K. 531 -pismo z dnia 14.01.2003r.
K.532 -pismo z dnia 16.01.2003r.
K.533 -umowa z dnia 16.01.2003r.
K.534 -pismo z dnia 25.08.2003r.
K. 535 -pismo z dnia 29.09.2003r.
K.536 -pismo z dnia 15.03.2002r.
K.537 - pismo z dnia 7.02.2003r.
K.538 -umowa z dnia 21.11.2001 r.
K.540 - umowa z dnia 9.01.2003r.
K.541 - pismo z dnia 13.02.2003r.
K.542 -pismo z dnia 6.06.2003r.
K.543 -pismo z dnia 10.06.2003r.
K.544 -pismo z dnia 27.06.2003r.
K.545 -pismo z dnia 7.02.2003r.
K. 546 -informacja
K.547 -pismo z dnia 7.07.2003r.
K.548-550 -umowa z dnia 1 .06.2003r.
K.551 -pismo z dnia 8.08.2003r.
K. 552 -pismo z dnia 21.02.2002r.
K.553 -pismo z dnia 15.03.2002r.
K.554-556 -umowa z dnia 26.03.2002r.
K.557 -pismo z dnia 26.11.2002r.
K.558 -pismo z dnia 25.07.2002r.
K.559 -pismo z dnia 23.05.2002r.
K.560-567- wykaz zakwaterowanych
K.568 -pismo z dnia 22.04.2002r.

K.569 -pismo z dnia 25.06.2002r.
K570-577- wykaz zakwaterowanych
K.578 -pismo z dnia 25.07.2002r.
K.579-583- wykaz zakwaterowanych
K.584 -pismo z dnia 10.05.2002r.
K.585 -pismo z dnia 16.04.2002r.
(...)-592- wykaz zakwaterowanych
K.595- zarządzenie Prezesa RM z dnia 28.06.2002r.
K.596- zarządzenie Prezesa RM z dnia 9.01.2003r.
K.597- zarządzenie Prezesa RM z dnia 28.06.2003r.
K.598- zarządzenie Prezesa RM z dnia 26.09.2003r.
(...)-600- zarządzenie Prezesa RM z dnia 16.07.2004r.

Tom IV

K.601- zarządzenie nr 118 Prezesa Rady Ministrów
K.602-611- zarządzenie nr 2 Szefa (...)
K.612 - zarządzenie nr 21 Szefa (...)
(...)-622 - Regulamin organizacyjny (...) wraz z wykazem komórek organizacyjnych
K.623-625- zarządzenie nr 1 Szefa (...)
K.626- zarządzenie nr 13 Szefa (...)
K.627-629- zarządzenie nr 14 Szefa (...)
K.630-632- zarządzenie nr 6 Szefa (...)
K.633- zarządzenie nr 15 Szefa (...)
K.634-648 - Regulamin organizacyjny (...) wraz z wykazem komórek organizacyjnych
K.668-669 -pismo z (...)
K.674-677 -pismo z Biura A.. (...)
K.678 -pismo do (...)
K.679 -wzór urnowy
K.682 -pismo z dnia 28.01.2002r.

K.683-684 -pismo z dnia 23.10.2001r.

K.685 -pismo z dnia 19.12.2001r.

K.686 -pismo z dnia 21.01.2002r.

K.687-688 -pismo z dnia 6.11.2002r.

K.689-690 -pismo z dnia 2.08.2002r.

K.691 -pismo z dnia 5.11.2001 r.

K.692 -pismo z dnia 7.11.2001 r.

K.693 -pismo z dnia 21.11.2001 r.

K.694 -pismo z dnia 21.12.2001 r.

K.695 -pismo z dnia 21.12.2001 r.

K.696 -pismo z dnia 21.12.2001 r.

K.697 -pismo z dnia 28.12.2001r.

K.705-708 -wzór umowy

K.709-713 -wzór umowy

K.715 -pismo z dnia 20.09.2002r.

K.716 -pismo z dnia 2.12.2003r.

K.720 -pismo z dnia 24.04.2007r.

K.721-722 - aneks nr (...) z dnia 29.09.2005r.

K.723-724 - aneks nr (...) z dnia 9.06.2005r.

K.725-726 - aneks nr (...) z dnia 10.12.2004r.

K.727-728 - aneks nr (...) z dnia 17.06.2004r.

K.729-730 - aneks nr (...) z dnia 31.05.2004r.

K.731-732 - aneks nr (...) z dnia 11.12.2003r.

K.733-734 - aneks nr (...) z dnia 19.08.2003r.

K.735-737 - umowa z dnia 5.06.2003r.

K.738 -pismo z dnia 17.06.2003r.

K.739 -pismo z dnia 10.06.2003r.

K.740 -pismo z dnia 2.07.2003r.

K.741 -pismo z dnia 4.12.2003r.

K.742 -pismo z dnia 7.06.2004r.

K.743 -pismo z dnia 3.12.2004r.

K.744 -pismo z dnia 1.06.2005r.

K.745 -pismo z dnia 27.09.2005r.

K.746 -pismo z dnia 24.01.2006r.

K.747 -pismo z dnia 24.01.2006r.

K.748-749 - aneks nr (...) z dnia 4.06.2002r.

K. 75 0-752 - umowa z dnia 21.11.2001 r.

K.753 -pismo z dnia 23.11.2001r.

K.754 -pismo z dnia 21.11.2001 r.

K.755 -pismo z dnia 29.05.2002r.

K.756 -pismo z dnia 28.05.2002r.

K.757 -pismo z dnia 28.05.2002r.

K.758-760 -umowa z dnia 9.01.2003r.

K.761 -pismo z dnia 13.02.2003r.

K.762-764-umowa z dnia 16.01.2003r.

K.765-766 - aneks nr (...) z dnia 31.05.2004r.

K.767 -pismo z dnia 16.01.2003r.

K.768-769 - aneks nr (...) z dnia 22.02.2006r.

K.770-771 - aneks nr (...) z dnia 15.04.2002r.

K.772-774-umowa z dnia 15.04.2002r.

K.775 -pismo z dnia 15.04.2002r.

K.776 -pismo z dnia 12.04.2002r.

K.777 -pismo z dnia 28.08.2006r.

K.778-779 - aneks nr (...) z dnia 10.04.2003r.

K.780-782-umowa z dnia 10.04.2003r.

K.783 -pismo z dnia 8.04.2003r.

K.784 -pismo z dnia 14.12.2005r.

K.785-786 - aneks nr (...) z dnia 31.05.2004r.

K.787-788 - aneks nr (...) z dnia listopada 2003r.

K.789-791-umowa z dnia 28.04.2003r.

K.792 -pismo z dnia 25.04.2003r.

K.793 -pismo z dnia 25.04.2003r.

K.794-795 - aneks nr (...) z dnia 31.12.2002r.

K.796-798-umowa z dnia 11.06.2002r.

K.799 -pismo z dnia 3.06.2002r.

K.800 -pismo z dnia 30.12.2002r,

Tom V

K.802-805- zarządzenie nr 4 Szefa (...) z dnia 28.02.2002r.

K.806-807- zarządzenie nr 13 Szefa (...) z dnia 2.09.2002r.

K.808- zarządzenie nr 15 Szefa (...) z dnia 26.09.2002r.

K.809-811- zarządzenie nr 12 Szefa (...) z dnia 20.05.2003r.

K.812-814- zarządzenie nr 18 Szefa (...) z dnia 23.10.2003r.

K.815-818-zarządzenie nr 5 Szefa (...) z dnia 30.01.2004r.

K.820-850 - wykaz połączeń telefonicznych

K.855-856- zawiadomienie

(...)-863 - umowa dzierżawy

K.864-865 - aneks nr I do umowy dzierżawy

K.866-870 - aneks nr (...) do umowy dzierżawy wraz z załącznikami

K.871-872 - notatka dot. wynajmu nieruchomości

K.873- uzupełnienie notatki

K.875-878 - oferta spółki (...)

K.879 -pismo z dnia 1.06.2004r.

K.880 -pismo z dnia 24.06.2004r.

K.881 -pismo z dnia 2.12.2004r.

K.882 - koncepcja zagospodarowania (...)

K.883-924 - biznes plan

K.925 -pismo z dnia 18.10.2005r.

(...) - gwarancja bankowa

K.927-929 - informacja dot. możliwości wypowiedzenia umowy

K.930 - pismo z dnia 9.02.2006r.

K.931 - notatka służbowa

K.932 - notatka służbowa

K.933 - pismo z dnia 11.04.2006r.

K.934-935 - projekt aneksu do umowy l

K.940 - pismo z dnia 3.11.2004r.

K.941-947 - zestawienie kosztów, przychodów i wyników finansowych

K.955-956 - pismo z dnia 28.06.2006r. ,

K. 957 - pismo z dnia 14.07.2006r.

K. 958-959 - pismo z dnia 14.07.2006r.

K 960 - pismo z dnia 18.08.2006r.

K 961 - pismo dot. wyniku finansowego

K. 962 - pismo z dnia 18.10.2006r.

K 963 - pismo z dnia 11.10.2006r.

K..964 - odpowiedź na w/w pismo

K.966- gwarancja bankowa

K.967 - informacja o nakładach

K.968 - pełnomocnictwo

K.969-972- wykaz przekazanej dokumentacji

K.976-989 - odpis z KRS dot. (...)

K.990-995- odpis aktu notarialnego

K.996-1000 - wniosek o zmianę danych podmiotu w rejestrze przedsiębiorców

Tom VI

(...)-1084 - dokumentacja z KRS dot. spółki (...)'

K 1086-1092 - umowa dzierżawy z PHU (...)

K. 1093- faktura nr (...)

K. 1.094- faktura nr (...)

K 1095- faktura nr (...)

K 1096- faktura nr (...)

K. 1097- zestawienie obrotów

K. 1098- wezwanie przedsądowe

K. 1099-wezwanie

K. 1100- zestawienie należności

K.l 101- (...) -pismo z dnia 17.09.2004r.

K. 1103 - pełnomocnictwo

K.l 104 - pismo z dnia 4.08.2004r.

K. 1105-faktura nr (...)

K. 1106- nota księgowa

K.l 107- faktura nr (...)

K. 1108-faktura nr (...)

K. l 109 - pismo z dnia 2.02.2005r.

K. 1110 - pismo z dnia 13.01.2005r.

K. 1111 - zestawienie faktur

K. 1112 - pismo z dnia 6.01.2005r.

K.1113- faktura nr (...)

K. 1114- faktura nr (...)

K. 1115- faktura nr (...)

K. 1116- faktura nr (...)

K. 1117- faktura nr (...)

K. 1118-1121 - umowa dzierżawy z 31.03.2005r.

K. 1122 - pismo z dnia 21.03.2005r.

K. 1123-1126- projekt umowy

K. 1127-1130 - projekt umowy

K. 1131 - pismo z dnia 21.02.2005r.

K. 1132 - porozumienie

K.1133 - pismo z dnia 26.01.2005r.

K. 1134 - pismo z dnia 22.12.2004r.

K.1135 - pismo z dnia 24.01.2005r.

K.l 136- (...) - pismo z dnia 16.02.2005r.

K.l 138- (...) - pismo z dnia 16.02.2005r.

K. 1140, 1142-pismo z dnia 23.02.2005r.

K. 1141 - pismo z dnia 22.02.2005r.

K.1144_ pismo z dnia 2.03.2005r.

K 1145-1147 - deklaracja na podatek od nieruchomości

K 1149 - pismo z dnia 14.02.2005r.

K. 1151-1163 -biznes plan

K.l 164- (...) -pismo z dnia 30.11.2005r.

K. 1166 - oferta dot. stacji uzdatniania wody

K. 1167-pismo z dnia 19.01.2006r.

K. 1168-pismo z dnia 26.01.2006r.

K. 1169- pismo dot. jakości wody

K.l 170- (...) - decyzja administracyjna

K. 1172-1173-pismo z dnia 31.10.2005r.

K. 1174-pismo z dnia 30.11.2005r.

K. 1175-pismo z dnia 11.01.2006r.

K.l 176- decyzja administracyjna

K.l 177-1180 - odpis z (...) sp. z o. o.

K.l 181- zaświadczenie o numerze REGON

K. 1182- upomnienie

K. 1183 - opinia sanitarna

K. 1184-protokół

K. 1186-pismo z dnia 23.11.2006r.

K.l 187- (...) - pismo do (...) z dnia 11.04.2006r.

K. 1189-1190- opinia prawna

K.l 191- karta przeglądu sprawności stanu technicznego obiektu

K. 1201-pismo inspektora z 21.02.2006r.

Tom VII

k.1202-pismo z dnia 3.03.2006r.

k. 1204- gwarancja bankowa

k.1205 - pismo z dnia 6.09.2006r.

k. 1206-pismo z dnia 24.08.2006r.

k. 1207 - pismo z dnia 22.08.2006r.

k.1208 - informacja z dnia 12.05.2006r.

k.1225-1226 - pismo z dnia 5.04.2006r.

k. 1229-1231 - notatka służbowa

k. 123 8- (...) - Regulamin Organizacyjny Gospodarstwa (...)

(...)

k.1250-1261- Zarządzenie nr 2 Dyrektora (...)

k. 1262-1263- Zarządzenie nr 8 Dyrektora (...)

k. 1264 - notatka służbowa

k. 1265-1295- arkusze spisu z natury

k. 1296 - notatka służbowa

k. 1297-1298 - stan księgi inwentarzowej

k. 1299-13 02 - opis techniczny budynków

k. 13 03 -13 04 - notatka służbowa

k. 1311 - pokwitowanie

k. 1312- oświadczenie

k. 1313 - pismo z dnia 14.05.2004r.

k. 1314-pismo z dnia 14.05.2004r.

k. 1319-pismo z dnia 21.02.2007r.

k. 13 20-13 22 - tablica pogładowa

k. 1327-13 28- sprawozdanie z działalności firmy (...)'

k. 1329-1340- dokumentacja z KRS Sekcja I O.

k. 1357- upoważnienie

k. 135 8-pismo z dnia 31.05.2004r.

k.1359 - pismo z dnia 2.06.2004r.

k. 13 62-pismo z dnia 6.09.2004r.

k.1363 - załącznik do pisma z dnia 6.09.2004r.

k. 13 64-pismo z dnia 16.09.2004r.

k. 1365-1369- biznes plan

k.1370-1375- wypis z aktu notarialnego

k. 13 76-pismo z dnia 27.01.2006r.

k.1377-1378 - pismo z dnia 28.06.2006r.

k. 13 79-pismo z dnia 14.07.2006r.

k. 13 80-pismo z dnia 18.08.2006r.

k.1383 - pismo z dnia 18.10.2006r.

k. 1386-1387 - pismo z dnia 27.02.2007r.

k. 1390 - upoważnienie

k.1391-notatka

k. 13 94- (...) - informacja końcowa

Tom VIII

k. 1416-1419 - Zarządzenie nr 18 Dyrektora Generalnego (...) z dnia 22.08.2006r.

k. 1420- pełnomocnictwo

k. 1456-pismo z dnia 3.03.2004r.

k. 1456-1463 - raport na temat ośrodków wczasowych

k. 1467-1468 - karta informacyjna dot. Ośrodka (...)

k. 1475- zestawienie strat i zysków generowanych przez ośrodki

k. 1476- zestawienie niezbędnych nakładów inwestycyjnych

k. 1477- zestawienie ośrodków w administracji (...)

k. 1496-1497 - pismo z dnia 14.07.2006r.

k.1498-1500 - pismo z dnia 10.08.2006r.

k. 1501-pismo z dnia 18.08.2006r.

k.1505-1509 - pismo z dnia 1.09.2006r.

k. 1510-1513- notatka służbowa

k. 1516-1518- notatka dotycząca ustaleń

k.1519-1542 - protokół z kontroli kompleksowej dot. funkcjonowania (...) Ł.

k.1547 - pismo z dnia 5.03.2007r.

Tom IX

k. 1653-1654- projekt aneksu do umowy

k. 1655 - uwagi do projektu aneksu

k. 1657-1664 - akta kontroli w sprawie wyjaśnienia prawidłowości
administrowania i gospodarowania składnikami majątkowymi

Skarbu Państwa

k.1665 - pismo z dnia 26.08.2006r.

k.1688-1689 - projekt aneksu do umowy dzierżawy

k.1726-1731 - koncepcja możliwości restrukturyzacji Kompleksu wypoczynkowego w Ł.

k. 1737-1738 - decyzja nr (...) Dyrektora Generalnego (...)

k. 1739-1740 - notatka z dnia 26.05.2003r.

k. 1741 - uzupełnienie notatki

k.1743-1744 - projekt umowy najmu nieruchomości na cele użytkowe

k.1760-1761 -pismo z dnia 11.04.2006r.

k.1763 - pismo z dnia 21.02.2006r.

k.1764-1765 - pismo z dnia 14.02.2005r.

k.1779-1780 - pismo z dnia 31.10.2005r.

k. 1783-pismo z dnia 11.01.2006r.

k.1784-1785 -pismo z dnia 15.11.2005r.

k.1793,1798 -decyzja z dnia 18.11.2005r.

k. 1795-pismo z dnia 30.11.2005r.

k. 1796-1797 -pismo z dnia 30.11.2005r.

k. 1800-pismo z dnia 26.01.2006r.

TomX

k.1804-1805 - decyzja dot. umowy z (...) sp. z o. o.

k. 1806-pismo z dnia 30.11.2005r.

k.1807-pismo z dnia 30.11.2005r.

k. 1879-pismo z dnia 1.09.2006r.

k.1880-1885-informacja

k. 1891-1898 - umowa ubezpieczeniowa

k. 1899- pełnomocnictwo

k. 1902- faktura nr (...)

k.1903-faktura nr (...)

k. 1904-1912- notatka z ustaleń z załącznikami

k.1918-informacja głównego księgowego

k. 1921-1922- rozliczenie finansowe

k. 1923- pismo głównego księgowego

k. 1925-1926- wykaz wartości mienia do ubezpieczenie (2005r.)

k. 1928-1929- wykaz wartości mienia do ubezpieczenie (2006r.)

k. 1952-1964- oświadczenia pracowników

k. 1966- informacja z Biura Fin- Administracyjnego

k.1969-1971- informacja z Biura (...)

k. 1973- notatka służbowa

Tom XI

k.2013-2014 - zgłoszenie identyfikacyjne

k.2015- zgłoszenie rejestracyjne

k.2016- potwierdzenie zarejestrowania podmiotu jako podatnika

k.2017- decyzja

k.2018-2020 - akt notarialny

k.2021 - zaświadczenie o numerze REGON

k.2038- umowa najmu

k.2039-2040 - umowa rachunków bankowych w złotych

k.2041- potwierdzenie otwarcia rachunku

k.2042- upoważnienie

k.2043- informacja o składzie zarządu spółki

k.2044-2045 - zgłoszenie aktualizacyjne

k.2046-2048 - odpis aktualny z KRS-u

k.2049 - zaświadczenie o numerze identyfikacyjnym REGON

k.2050-2051 - zgłoszenie aktualizacyjne

k.2052-2054 - odpis aktualny z KRS-u

k.2055-2056- umowa rachunków bankowych w złotych

k. 2057 - aneks do umowy rachunków bankowych

k.2110- upoważnienie

k.2116-2118- sprawozdanie finansowe

k.2129-2131 - zeznania o wysokości osiągniętego dochodu

k.2132-2144- sprawozdanie finansowe

k.2146-2169- deklaracje podatkowe

k.2170- pismo z ZUS o-W.

k.2190-2196- wskaźniki ekonomiczne ośrodków konf. - wczasowych

k.2201-informacja do głównego księgowego (...)

k.2206-2210 - pismo z dnia 19.03.2006r.

Tom XII

k.2211-2212 - pismo z dnia 25.04.2007r.

k.2215- pismo z urzędu Statystycznego w W.

k.2249-2274 - wydruki raportów ze złożonych deklaracji PIT

k.2352-2357 - funkcjonowanie (...) w latach 2001-2005

k.2358-2398 - Zarządzenie nr (...) Dyrektora Generalnego (...)

Tom XIII

k.2408-2411 -zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

k.2414-2415 - pismo z dnia 11.08.2006r.

k.2416-2418 -sprawozdanie dot. Ośrodka w K.

k.2419-2421- umowa o usługę ochronną

k.2422 - notatka służbowa

k.2423-2426- polecenie przelewu

k.2427- pismo z dnia 15.08.2005r.

k.2428-pismo z dnia 30.12.2005r.

k.2431- faktura nr (...)

k.2432- pismo

k.2433-2445- faktury

k.2446-2448- odpis z księgi wieczystej

k.2449- zaświadczenie

k.2450-2451- protokół zdawczo - odbiorczy

k.2452- raport stanu środków trwałych

k.2453-2456 - umowa dzierżawy

k.2457- aneks do umowy dzierżawy

k.2458-2459- protokół zdawczo - odbiorczy

k.2460-2462- protokół zdawczo - odbiorczy

k.2463-pismo z dnia 17.10.2006r.

k. 2464- pełnomocnictwo

k.2465- pełnomocnictwo

k.2466- cofnięcie pełnomocnictwa

k.2467- pełnomocnictwo

k.2468- pełnomocnictwo

k.2469- upoważnienie

k.2470- zarządzenie nr 19 Szefa (...)

k.2471 -2472- zarządzenie nr 5 Szefa (...)

k.2473- zarządzenie nr 13 Szefa (...)

k.2474- zarządzenie nr 12 Szefa (...)

k.2475-2476- zarządzenie nr 19 Szefa (...)

k.2477-2479-zarządzenie nr 11 Szefa (...)

k.2480-2484 - protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie

k.2494- powiadomienie o wypowiedzeniu umowy

k.2495- dowód księgowy

k.2496- pismo z dnia 28.07.2005r.

k.2497-pismo z dnia 15.08.2005r.

k.2499- pismo z dnia 3.08.2005r.

k.2500 - nota odsetkowa

k.2502- pismo z dnia 3.08.2005r. z adnotacją

k.2503-2520 - faktury

k.2521-pismo z dnia 15.08.2005r.

k.2522- pismo z dnia 24.11.2006r.

k.2524- faktura korygująca

k.2524- Regulamin O.. (...) (X 2002r.)

k.2525-2526- Zarządzenie nr 8 Dyrektora (...)

k.2527-2537- Regulamin O.. Gospodarstwa (...)

(wrzesień 2000r.)

k.2538 - umowa o pracę

k.2539- pismo z dnia 30.09.2002r.

k.2545 - umowa

k.2546-2565 - faktury

k.2566 - nota odsetkowa

k.2567- pismo z dnia 19.04.2007r.

k.2568-2576 - strony z dziennika korespondencji

k.2577-2578- pismo z dnia 3.04.2007r.

k.2579-2580- pismo z dnia 18.08.2006r.

k.2581- pismo z dnia 22.08.2006r.

k.2582- pismo z dnia 25.08.2006r.

k.2583-2584- wydruk z książki korespondencji

k.2585-2586- pismo z dnia (...).2006r.

k.2587-2589 - sprawozdanie dot. K.

k.2590- pismo z dnia 28.01.2002r.

k.2591- pismo z dnia 1.02.2002r.

k.2592-pismo z dnia 5.02.2002r.

k.2593-2594- zapis stenograficzny z posiedzenia Komisji Regulaminowej,
Etyki i (...)

k.2598-2605- zawiadomienie z NIK-u

Tom XIV

k.2606-2605 - protokół kontroli

k.2613- pismo z dnia 9.01.2002r.

k.2627-2628 - sprawozdanie

k.2629-2630- notatka kontrolerów z załącznikami w postaci 2 płyt CD I

k.2631- pismo z dnia 23.08.2004r.

k.2634-2636 - sprawozdanie dot. K.
(...)- pismo z dnia 2.10.2006r.

k.2638-2640 - notatka dot. K.

k.2641- pismo z dnia 13.10.2006r.

k.2642- pismo z dnia 20.10.2006r.

k.2643- notatka służbowa

k.2644-2648- zapis stenograficzny z 65 posiedzenia Komisji Regulaminowej,
Etyki i Spraw Senatorskich

k.2649-2650- pismo z dnia 11. 01.2006r.

k.2651-2652- pismo z dnia 11. 01.2006r.

k.2653-2655- pismo z dnia 11. 01.2006r.

k.2656- pismo z dnia 20. 01.2006r.

k.2657-2658- pismo z dnia 1. 02.2006r.

k.2659- pismo z dnia 21. 02.2002r.

k.2660- pismo z dnia 22. 11.2006r.

k.2662- pismo z dnia 23. 11.2006r.

k.2663-2665- pismo z dnia 9. 11.2006r.

k.2666-2668- pismo z dnia 15. 11.2006r.

k.2669-2673 -protokół przyjęcia ustnych wyjaśnień

k.2674-2677 - protokół przyjęcia ustnych wyjaśnień

k.2678- pismo z dnia 7. 11.2006r.

k.2679-2680- pismo z dnia 19. 05.2004r.

k.2681- lista płac z adnotacją

k.2682- lista płac za V 2004r.

k.2683- polecenie wypłaty

k.2684- pismo z dnia 8. 11.2006r.

k.2685- wyciąg z rachunku

k.2686- fundusz płac V 2004r.

k.2687- umowa zlecenie nr (...)

k.2688- umowa zlecenie nr (...)

k.2689-2691- umowa na usługę ochronną

k.2692- notatka służbowa

k.2697-2701- protokół przesłuchania świadka

k.2702- pismo z dnia 11. 01.2006r.

k.2704-2705- pismo z dnia 28. 01.2002r.

k.2706-pismo z dnia 21. 05.1982r.

k.2708- pismo z dnia 14. 07.1981r.

k.2709-2710 - protokół przyjęcia ustnych wyjaśnień (wyciąg)

k.2711-2713- pismo z dnia 22. 11.2006r. (wyciąg)

k.2714- 2715- odpowiedź na zapytanie z dnia 8. 12.2006r.

k.2717-2723- pozew o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego

k.2726- notatka służbowa

k.2727- pismo z dnia 17. 01.2006r.

k.2728- pismo z dnia 1. 02.2006r.

k.2732- zaświadczenie

k.2733- pismo z dnia 14. 03.2006r.

k.2734- pismo z dnia 3. 03.2006r.

k.2735- pismo z dnia 30. 08.2006r.

k.2736- pismo z dnia 12. 10.2006r.

k.2737-2740,2741-2744,2745-2748 - decyzje administracyjne

k.2749- postanowienie

k. 2750-2785 - decyzje administracyjne

k.2786-2791-zawiadomienie o podejrzeniu naruszenia dyscypliny finansów publicznych

k.2796-2801- akt oskarżenia w sprawie I Ds 972/04/111

Tom XV

k.2834-2879- protokół kontroli (...)

k.2880-2883- sprawozdanie Rb-31 oraz bilans CO za 2005r.

k.2884-2886- pismo z dnia 8. 01.2007r.

k.2887-2890- sprawozdanie Rb-31 za 2004r.

k.2893- pismo

k.2897-2906- zarządzenie nr 2 Szefa (...)

k.2907- zarządzenie nr 21 Szefa (...)

k.2908-2917- Regulamin Organizacyjny (...)

k.2918-2922- zarządzenie nr 1 Szefa (...)

k.2923-2924- zarządzenie nr 13 Szefa (...)

k.2925-2929- zarządzenie nr 14 Szefa (...)

k.2930-2934- zarządzenie nr 6 Szefa (...)

k.2935-zarządzenie nr 15 Szefa (...)

k.2936-2951- Regulamin Organizacyjny (...)

k.2952- zarządzenie nr 1 Szefa (...)

k.2953-2955- zarządzenie nr 15 Szefa (...)

k.2956-2957- zarządzenie nr 19 Szefa (...)

k.2976- upoważnienie do zastępowania

k.29997- pełnomocnictwo

Tom XVI

k.3056-3069- Zarządzenie nr (...) Dyrektora Generalnego (...)

w sprawie procedur zawierania i ewidencjonowania umów

k.3099-3100- pismo z dnia 23. 10.2007r.

k.3101- zaświadczenie lekarskie

k.3102-3108 - wyniki badań lekarskich

k.3119- umowa o pracę

k.3124-3136 - dokumenty z KRS dot. spółki (...)

k.3137-3154 - dokumenty z KRS dot. spółki (...)

k.3155-3167 - dokumenty z KRS dot. spółki (...)

k.3168-3181 - dokumenty z KRS dot. spółki (...)

k.3182-3195 - dokumenty z KRS dot. spółki (...)

Tom XVII

k.3196-3209 - dokumenty z KRS dot. spółki (...)

k.3210-3222 - dokumenty z KRS dot. spółki (...)

k.3223-3235 - dokumenty z KRS dot. spółki (...)

k.3236-3250 - dokumenty z KRS dot. spółki (...)

k.3251-3265 - dokumenty z KRS dot. spółki (...)

k.3266-3279 - dokumenty z KRS dot. spółki (...)

k.3280-3294 - dokumenty z KRS dot. spółki (...)

k.3295-3313 - dokumenty z KRS dot. spółki (...)

k.3314-3329 - dokumenty z KRS dot. spółki (...) one

k.3330-3345 - dokumenty z KRS dot. spółki (...)

k.3346-3362 - dokumenty z KRS dot. spółki (...)

k.3363-3364- pismo z dnia 31.07.2007r.

k.3372- 3379 - wystąpienie pokontrolne

k.3380-33 84- zastrzeżenia Dyrektora (...)

k.3385-3402 - uchwała Komisji Odwoławczej

k.3403-3408- pismo Dyrektora (...) z dnia 25. 04.2007r.

k.3422- umowa zlecenie nr (...)
k.3423- umowa zlecenie nr (...)
k.3424 - lista płac
k.3425 - lista płac
k.3426 - pismo z dnia 12. 05.2004r.
k.3427- potwierdzenie przelewu
k.3451-3470- regulamin organizacyjny (...)
k.3474- notatka urzędowa
k.3479- zaświadczenie
k.3480- świadectwo pracy
k.3481- strona z gazety
k.3487- 3488- oferta Spółki (...) S.A.
k.3489- uzupełnienie oferty
k.3492 - pismo z dnia 2. 12.2004r.
k.3493 - pismo z dnia 30. 12.2005r.
k.3494- faktura nr (...)
k.3495 - pismo z dnia 30. 12.2005r.
k.3496 - pismo z dnia 8. 12.2005r.
k.3497-3498 - pismo z dnia 4. 01.2005r.
k.3499 - pismo z dnia 2. 02.2006r.
k.3500-3584- protokół z kontroli NIK
k.3586 - pismo do Posterunku Policji w O.
k.3587-3588 - pismo do (...) z załącznikami
k.3589-3590 - pismo do (...) z załącznikami
k. 3591 -karta karna

Przed przystąpieniem do omówienia i oceny materiału dowodowego stwierdzić należy, iż jego analiza nie budzi wątpliwości. Ocena wyjaśnień oskarżonego dokonywana była przez Sąd w zestawieniu z zeznaniami świadków oraz zgromadzonymi dowodami rzeczowymi w postaci obszernej dokumentacji. Oskarżony A. S. (1) konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Na uwagę zasługuje także fakt, iż w toku postępowania oskarżony nie zaprzeczył przedsiębranym przez siebie działaniom, które zostały zakwalifikowane przez oskarżyciela publicznego, jako wypełniające znamiona czynów zabronionych.

Zarzut I

A. S. (1) przesłuchany został kilkakrotnie. Zarówno w postępowaniu przygotowawczym, w dniu 4 października 2007 roku, jak i w postępowaniu sądowym 29 czerwca 2009 roku oraz 30 września 2009 roku, nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż zagadnienie własności ośrodka wypoczynkowego znajdującego się w miejscowości K. k/Spały było kwestią sporną. Obiekt pierwotnie znajdował się w zarządzie Urzędu Rady Ministrów. W 1981 roku został przekazany (...) jako ośrodek kondycyjno – szkoleniowy, a następnie w 2001 roku, decyzją zarządu (...), koniecznym było odstąpienie od gospodarowania przedmiotowym ośrodkiem ze względu na planowane rozpoczęcie procedur prywatyzacyjnych linii lotniczej. Bezspornym wobec tego jest, iż (...) jako następca prawny zobowiązany był do zwrotnego przejęcia ośrodka w K.. Rozmowy dotyczące dysponowania ośrodkiem miały charakter bilateralny. Ze strony (...) brali w nich udział: M. W. – szef (...), M. Ż. – zastępca szefa (...), E. K. – Dyrektor Generalny (...), R. W. - pełniący obowiązki dyrektora Biura Administracyjnego oraz oskarżony. A. S. (1) wyjaśnił, iż istniało wówczas kilka koncepcji zagospodarowania w/w ośrodka. Jedną z nich było jego przejęcie przez (...) i wykorzystywanie na potrzeby własne, czemu oskarżony się sprzeciwił. Stwierdził on bowiem, iż (...) miała do dyspozycji 10 innych ośrodków, a obiekt w K. był nierentowny i stanowił znaczne obciążenie dla Skarbu Państwa. Zamierzeniem oskarżonego było przekazanie ośrodka innej jednostce w posiadanie zależne przy zachowaniu przez (...) uprawnień właścicielskich. Podmiotami zainteresowanymi ewentualnym przejęciem ośrodka były: Ochotnicze Hufce Pracy, Polska Organizacji Turystyczna oraz Centralny Ośrodek Sportu w S.. W związku z nieuregulowanymi kwestiami stanu prawnego obiektu, nie została zawarta żadna umowa, a zainteresowane strony wycofały się. Po odbyciu kolejnej tury rozmów w (...), ustalono iż konieczne będzie rozwiązanie sprawy obiektu w K.. Oskarżony podał, iż podpisał w dniu 28 lutego 2003 roku protokół zdawczo – odbiorczy przedmiotowego ośrodka na polecenie Szefa (...) lub Dyrektora Generalnego (...) ze wskazaniem przejęcia ośrodka przez Centrum (...). O fakcie przejęcia powiadomiona została (...), która nie zgłaszała wówczas żadnych uwag ani zastrzeżeń, także w stosunku do braku kontrasygnaty głównego księgowego (...) na owym protokole. Protokół znajdował się w Centrum (...). Przejęcie było rozwiązaniem koniecznym, ze względu na przekształcenia prywatyzacyjne w (...), a zarazem miało stanowić rozwiązanie tymczasowe. Zamierzeniem oskarżonego było przekazanie obiektu innemu podmiotowi, który ponosiłby koszty jego utrzymania, umożliwiając tym samym zniwelowanie obciążeń po stronie Skarbu Państwa.

N. przedmiotowego obiektu groziłoby pozostawieniem go bez faktycznego zarządu, co z pewnością godziłoby w interesy majątkowe Skarbu Państwa.

Ponadto, oskarżony podał, iż we wrześniu 2004 roku podjął decyzję o zawarciu umowy w przedmiocie świadczenia usług ochrony mienia, by w ten sposób przeciwdziałać kradzieżom i dewastacjom, które miały miejsce na terenie ośrodka w K.. Oskarżony podał, iż kwestią priorytetową przy wyborze podmiotu świadczącego owe usługi, były czynniki ekonomiczne. Nadto wyjaśnił, iż zawarł umowę sprzedaży energii elektrycznej oraz świadczenia usług przesyłowych z zakładem energetycznym, celem zwiększenia bezpieczeństwa na terenie obiektu oraz ułatwienia jego ochrony.

W ocenie oskarżonego, zasadność zobowiązań wynikających z faktur wystawianych przez powyższe podmioty nie była nigdy kwestionowana przez głównego księgowego. Wszystkie wydatki poniesione w tym przedmiocie zostały uwzględnione w sprawozdaniach finansowych, tj. miesięcznych lub kwartalnych, które to zostały przekazane do (...). Oskarżony, odnosząc się do kwestii nieuwzględnienia w/w ośrodka w spisie obiektów w zarządzie (...), wyjaśnił iż, co do jego wpisania na przedmiotową listę, nie została podjęta decyzja na szczeblu (...). A. S. (1) podał jednocześnie, iż zawierając umowy z osobami trzecimi, nie był zobowiązany do uzyskania kontrasygnaty głównego księgowego. W jego opinii, nie wynikało to ani z przepisów, ani z przyjętej praktyki. Z pełnomocnictw mu udzielonych wynikało, iż reprezentuje (...) jednoosobowo i jednoosobowo ponosi odpowiedzialność za swoje działania. Dodatkowo oskarżony wyjaśnił, iż nigdy nie zostały wprowadzone progi kwotowe, których przekroczenie zobowiązywałoby go do uzyskania czyjejkolwiek kontrasygnaty. Jednocześnie podał, iż w kwestiach niejasnych korzystał z pomocy zespołu radców prawnych.

W ocenie Sądu, wyjaśnienia oskarżonego, złożone zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i sądowym są wiarygodne, rzetelne i szczegółowe. Wyjaśnienia w pełni ze sobą korespondowały. Były one konsekwentne, spójne i logiczne, cechował je wysoki stopień zachowania chronologii. Należy zauważyć, iż oskarżony wielokrotnie podkreślał, iż w czasie pełnienia funkcji Dyrektora Centrum (...), dobrem nadrzędnym były dla niego korzyści ekonomiczne Skarbu Państwa. W swym postępowaniu zachowywał staranność w dbaniu o efektywne zarządzanie podlegającymi mu obiektami. Jego dążenia ukierunkowane były na zminimalizowanie strat oraz uzyskanie ewentualnych zysków z działalności prowadzonej na terenie ośrodka.

Na okoliczności związane z inryminowanymi w pkt I zdarzeniami zeznawali liczni świadkowie.

E. K., Dyrektor Generalny (...), 4 stycznia 2010 r., (k. 3789 – 3785), zeznała, iż powołała zespół składający się z dyrektorów poszczególnych jednostek (...), którego celem była ocena stanu technicznego ośrodków należących do kancelarii. Ponadto oświadczyła, iż prawdopodobne jest, by oskarżony mówił jej o problematycznej sytuacji ośrodka w K.. Świadek zeznał, iż przedsięwzięte przez oskarżonego działania były korzystne i zmierzały do obniżenia kosztów, które na rzecz owego obiektu ponosiła (...).

T. K., radca prawny w (...), 23 listopada 2010 r., zeznał, iż jako trwały zarządca obiektu w K. wpisana jest Kancelaria (...) Rady Ministrów wobec czego nie była możliwa odmowa przyjęcia przez (...) owego ośrodka.

Z. M., radca w (...) 24 maja 2011 r., (k. 4180 – 81), zeznał, iż (...) nie była zainteresowana przejęciem ośrodka w K. ze względu na wielomilionowe nakłady, które należało poczynić, by doprowadzić owy ośrodek do użyteczności. Wszelkie decyzje oskarżonego przyjmowane były do „akceptowanej wiadomości”. Świadek podkreśla, iż oskarżony mógł pozwolić na dalszą dewastację ośrodka lub go zabezpieczyć.

Podobnie **M. Ż.**, zastępca szefa (...), 18 stycznia 2011 r.,: „Kancelaria nie podejmowała decyzji co z tym zrobić. W trosce o mienie Dyrektor CO zabezpieczył go”.

W. S. (1), zastępca Dyrektora Generalnego (...) 10 marca 2011 roku, (k. 4121 – 23), w zeznaniach potwierdził konieczność zapewnienia obiektowi w K. ochrony: „gdyby nie zatrudniono ochrony, to ośrodek zostałby rozebrany na czynniki pierwsze”.

W ocenie Sądu, zeznania świadków są wiarygodne, spójne i wzajemnie komplementarne. Świadczy, wśród których znaleźli się nie tylko współpracownicy oskarżonego, ale również jego przełożeni, zgodnie zeznawali na jego korzyść, a w swych zeznaniach wyrazili aprobatę dla jego działań. Godnym uwagi jest to, iż oskarżony podjął się czynności, które stanowiły dla (...) zagadnienia problematyczne, trudne do rozwiązania, co do których brak było inicjatywy ze strony (...) a także koncepcji, co do ich rozwiązania i zrealizowania. Należy ponadto zauważyć, iż (...) miała pełną świadomość przejęcia ośrodka w K. przez oskarżonego, o czym świadczy protokół z kontroli przeprowadzonej przez NIK z dnia 15 grudnia 2006 roku (k. 2837v – 2838) i przez okres 3 lat, nie zostały z jest strony zgłoszone żadne zastrzeżenia

Sąd umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego A. S. (1) w zakresie czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 101§ 1 pkt 4 k.k. i art. 102 k.k. Oskarżonemu zarzucono popełnienie czynu w okresie od dnia 28 lutego 2003 roku do dnia 31 października 2005 roku, jednakże Sąd ustalił, iż czyn zarzucany oskarżonemu miał miejsce w okresie od 28 lutego do dnia 1 września 2004 roku. Ostatnią bowiem czynnością sprawczą oskarżonego było zawarcie w dniu 1 września 2004 roku umowy z przedstawicielami Towarzystwa (...) S.A. w T. na świadczenie usług ochrony mienia znajdującego się K., a nie, jak przyjął oskarżyciel publiczny, data wymagalności zapłaty faktur, które wystawiane były przez wystawcę wymienionej powyżej faktury do dnia 31 października 2004 roku. W ocenie Sądu wystąpiła więc negatywna przesłanka procesowa w postaci przedawnienia karalności, co skutkowało umorzeniem postępowania karego w zakresie czynu w pkt I.

Zgodnie z dyspozycją art. 17 § 1 pkt 6 kpk nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy m. in. nastąpiło przedawnienie karalności czynu.

W realiach przedmiotowej sprawy zaistniała, odnośnie występków opisanych w części dyspozytywnej postanowienia, ujemna przesłanka procesowa implikująca wydanie orzeczenia w oparciu o cyt. art. 17§1 pkt 6 kpk.

Otóż zgodnie z brzmieniem art. 231 § 1 kk, obowiązującym w dacie zarzuconego oskarżonym czynu, przestępstwo to zagrożone było wówczas karą pozbawienia wolności do lat 3. Zważywszy na wynikające z art. 101§1 pkt 4 kk w zw. z art. 102 kk materialnoprawne uregulowania dot. okresów przedawnienia poszczególnych typów przestępstw w kodeksie karnym, przyjęć należy, iż karalność zarzuconego A. S. przestępstwa z art. 231§1 kk, a opisanego w pkt. 1 części dyspozytywnej wyroku, ustala z dniem 1 września 2014r., a to z racji na 10 letni okres jej przedawnienia.

Sąd jednocześnie wyeliminował z kwalifikacji prawnej tego występkę art. 296§1 kk, a to z tej racji, iż przyjęta i zarzucona wysokość wyrządzonej szkody nie przekracza kwoty 200000zł, co zgodnie z dyspozycją art. 115§5 i §7 kk nie pozwala na postrzeganie jej w kategoriach znacznej szkody majątkowej.

Zarzut II

A. S. (1) przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym 4 października 2007 roku oraz sądowym 29 czerwca 2009 roku i 30 września 2009 roku nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż procedura dotycząca zawierania umów o zakwaterowanie w lokalach mieszkalnych znajdujących się przy ulicy (...) w W. była na przestrzeni lat niezmienna i trwała. Zainteresowane ministerstwo występowało do Dyrektora Generalnego (...) z wnioskiem o wyrażenie zgody na przyznanie jego pracownikowi takowego mieszkania. Decyzja o przyznaniu lokalu należała do Dyrektora Generalnego (...) lub Szefa (...). Każde pismo rozpatrzone w tej materii pozytywnie, przesyłane było do (...) do Zespołu ds. (...), który prowadził rozmowy z bezpośrednio zainteresowaną osobą. Oskarżony wyjaśnił, iż za każdym razem trafiała do niego umowa oraz karta umowy opatrzona podpisami: pracowników zespołu ds. nieruchomości, zespołu radców prawnych oraz głównego księgowego, poświadczającymi jej legalność i zgodność z obowiązującymi w (...) procedurami. Obowiązkiem oskarżonego było podpisanie umowy. Podpisana umowa była odsyłana do zainteresowanego resortu. Oskarżony podał, iż w latach 2001 – 2002 wiele z lokali było niezamieszanych. Jednocześnie wyjaśnił, iż w celu zminimalizowania kosztów utrzymania przedmiotowych mieszkań, zwrócił się do Kancelarii Sejmu i Senatu z propozycją objęcia owych lokali przez pracowników parlamentu. Oskarżony podał ponadto, iż mieszkania przydzielane były ze względu na funkcje pełnione przez poszczególne osoby, a nie na zajmowane stanowisko. W stosunku do prokuratorów Andrzeja Kaucza oraz J. J. (1) procedura zawarcia umów o zakwaterowanie została dochowana. Nie istniała natomiast procedura dotycząca przedłużania umowy o zakwaterowanie oraz wzór takiej umowy. Ze względu na brak kompetencji w tym zakresie, oskarżony podał, iż udał się do Dyrektora Generalnego (...) E. K. celem uzyskania jej zgody w tym zakresie. Z prokuratorami Kauzczem oraz J. zawarte zostały nowe umowy o zakwaterowanie. Oskarżony wyjaśnił, iż jego działanie było działaniem w pełni legalnym, a postępując w ten sposób nie przekroczył swoich uprawnień. Prokuratorzy byli bowiem osobami pełniącymi funkcje prokuratorów Prokuratury Krajowej a swoją pracę wykonywali poza miejscem swojego zamieszkania. Ponadto, działania oskarżonego przedsiębrane były na korzyść (...), gdyż zmierzały do zminimalizowania obciążeń jakie ponosiło Centrum (...) za utrzymywanie budynku mieszkalnego znajdującego się przy ulicy (...). Oskarżony podkreślił, iż wiedział, jakie stanowiska zajmują prokuratorzy, jednak przy podejmowaniu decyzji zobowiązany był do kierowania się pełnioną przez nich funkcją. Zajmowane przez prokuratorów stanowiska, nie predestynowały ich bowiem, do zajmowania mieszkań, jedynie pełnione przez nich funkcje pozwalały na ubieganie się o przydział przedmiotowych mieszkań. Pełnienie funkcji prokuratora Prokuratury Krajowej było, w ocenie oskarżonego, wystarczającym czynnikiem, by osobę taką zakwaterować w budynku rządowym. Oskarżony przyznał, iż nie posiadał wiedzy w zakresie dożywotniego sprawowania funkcji prokuratora Prokuratury Krajowej. Dobrem nadrzędnym dla oskarżonego było gospodarowanie mieszkaniami w taki sposób, by nie generowały one strat.

Oskarżony podał, iż zawierając umowę z M. S. (1) dysponował wnioskiem o jego zakwaterowanie pochodzącym z Prokuratury Generalnej oraz zgodą Dyrektora Generalnego (...) na zawarcie przedmiotowej umowy. W jego ocenie dokumenty te były wystarczające do jej zawarcia.

Umowa zawarta z M. Ś. zawarta została w taki sam sposób jak umowy z prokuratorami Kauzczem i J..

Oskarżony ponadto dodał, iż z praktyki wynikało, iż wszystkie osoby, które przestają pełnić daną funkcję uprawniającą do zamieszkania w mieszkaniach przy ulicy (...), opuszczały mieszkania.

Ponadto, oskarżony podał, iż działania, które podejmował miały na celu przede wszystkim rozsądne i ekonomiczne zarządzanie obiektami, w taki sposób, by lokale mieszkalne nie przynosiły strat.

Wzorce umów przesyłane były do (...) bezpośrednio z (...). Umowa zawierana była na czas pełnienia określonej funkcji, jednakże w kwestiach spornych zawierała odesłanie do przepisów kodeksu cywilnego, wobec czego nie istniały przeciwwskazania, by taka umowa mogła być rozwiązana przez każdą ze stron w każdym czasie za porozumieniem. A. S. (1) podał, iż główna księgową (...) nie miała obowiązku kontrasygnowania zawieranych umów, lecz dokonywała tego na jego wyraźną prośbę. Oskarżony nie weryfikował osobiście treści zawieranych umów, nie należało to do jego obowiązków. Do weryfikacji treści umów zobowiązani byli pracownicy Zespołu (...) oraz zespół radców prawnych. Czasookresy trwania umów ustalane były na podstawie zapisów znajdujących się we wniosku pochodzącym z danego ministerstwa, a zespoły pracowników z (...) nie ingerowały w owe zapisy.

Dodatkowo oskarżony wyjaśnił, iż w czasie obejmowania przez niego stanowiska zajęte lokale mieszkalne stanowiły 30 – 35 % wszystkich lokali mieszkalnych, którymi dysponowało (...). Natomiast po zwolnieniu go z pełnienia owej funkcji do dyspozycji (...) nadal pozostawało 30 % niezajętych lokali mieszkalnych. Ponadto dodał, iż zapisy znajdujące się w umowach, których dotyczą zarzuty były analogiczne do wszelkich innych umów wcześniej przez niego podpisywanych.

W ocenie Sądu, wyjaśnienia oskarżonego uznać należy za wiarygodne i zasługujące na uwzględnienie. Znajdują one bowiem potwierdzenie w materiale dowodowym zarówno w postaci zeznań świadków jak i dokumentów zebranych w sprawie.

Świadek **J. S. (2)**, Kierownik D. Administrowania Siedzibą (...), zarówno w postępowaniu przygotowawczym 7 września 2006 roku (k. 94 – 98, 102 – 105), jak i później w postępowaniu sądowym 4 stycznia 2010 roku, (k. 3785 – 3787) szczegółowo zeznał na okoliczność procedury obowiązującej podczas zawierania umów o zakwaterowanie. W jego opinii, zgoda na zawarcie umowy o zakwaterowanie wyrażana była przez Dyrektora Generalnego lub szefa (...), do nich kierowany był pierwotny wniosek z danego ministerstwa. Po uzyskaniu akceptacji, przekazywany następnie był do wydziału lokalowego. Do każdej zawieranej umowy sporządzana była tabela wykonawcza, na której podpisy składały zobowiązane do tego osoby, akceptując tym samym treść umowy. Zespół przygotowujący umowy, okres na który były one zawierane, kopiował z wniosku pochodzącego z zainteresowanego ministerstwa. Świadek zeznał ponadto, iż pracownicy (...) nie wiedzieli kto pełni jaką funkcję, a zgoda wyrażona przez Dyrektora Generalnego (...) lub Szefa (...) była wystarczającą przesłanką dla uznania umowy za prawnie wiążąca, natomiast kwalifikowanie osób do zakwaterowania w danym lokalu odbywało się jeszcze w (...), w Biurze Administracyjnym, którego pracownicy kontrolowali spełnianie przez zainteresowane osoby wymogów im stawianych, przede wszystkim pełnienie funkcji uprawniającej do zajmowania przedmiotowych mieszkań oraz posiadanie stałego miejsca zamieszkania poza W.. Na tej podstawie Dyrektor Generalny lub Szef (...) wydawał zgodę. Oskarżony, według świadka, nie ingerował w treść umowy, gdyż nie posiadał takich kompetencji, a okres na jaki była ona zawierana widniał na niej już w chwili przekazania jej do podpisu oskarżonemu.

Świadek **C. Z.**, Naczelnik Wydziału Administracyjno – (...), 4 stycznia 2010 roku, zeznał iż: „wzory zawierania umów były narzucone przez (...). Z Kancelarii przychodziło pismo o zakwaterowanie. O tym kto kwalifikował się do zakwaterowania, decydował Szef Kancelarii lub Dyrektor Generalny. Okres był określony w piśmie lub decydowała Kancelaria. Wzór był zatwierdzany przez Prezesa Rady Ministrów”.

Świadek **I. M. (2)**, inspektor w Wydziale Administrowania (...), 1 lutego 2010 roku, (k. 3808 – 3809). W swych zeznaniach potwierdziła wyżej przytoczone okoliczności i procedury zawierania umów o zakwaterowanie. Podała ponadto, iż wzór uzupełniała tylko o dane instytucji lub osoby fizycznej, a okres zawarcia umowy wynikał z wniosku kierowanego przez zainteresowane ministerstwo.

Świadek **T. S.** (funkcja) 10 maja 2010 roku, (k. 3879-80) zeznał, iż umowy nie były konstruowane przez (...), tylko przez kancelarię prawną, a na wnioskach z Ministerstwa Sprawiedliwości dotyczących zakwaterowania prokuratorów Kaucza i J. widnieje zgoda Dyrektora Generalnego (...) E. K.. Ponadto potwierdził okoliczność, iż zgoda na zawarcie umowy zapadała poza Centrum (...), a jego dyrektor był tylko wykonawcą wniosku pochodzącego z (...).

Świadek **P. P. (1)**, radca prawny w (...) 10 maja 2010 roku, (k. 3880 -82) oraz 11 września 2014 roku, (k. 4815 – 4816) zeznał, iż treść umowy przygotowywana była w wydziale lokalowym, a zespół obsługi prawnej sprawdzał umowy jedynie pod względem formalnoprawnym, pod względem zgodności z zasadami obowiązującymi w (...). Umowy przez niego opiniowane były dwustronne. Świadek podał, iż czas na jaki miała być zawarta konkretna umowa nie był mu znany, gdyż wynikał on tylko i wyłącznie z wniosku pochodzącego z ministerstwa zwracającego się o zakwaterowanie, natomiast on takiego wniosku nie otrzymywał. Ponadto świadek zeznał, iż użyte w umowach o zakwaterowania sformułowania nie były zbyt precyzyjne, jednakże były to tylko sformułowania niefortunne, niecelowe. Świadek nie zgłaszał, co do nich uwag oskarżonemu. Zdaniem świadka, oskarżony nie był świadomy, iż prokuratorzy, z którymi podpisano przedmiotowe umowy mogliby zajmować mieszkania dożywotnio. Rola oskarżonego ograniczała się do złożenia podpisu na przygotowanej wcześniej umowie

Świadek **M. R.**, 6 września 2011 roku, (k. 4279) potwierdziła powyższe okoliczności, a w szczególności proces decyzyjny dotyczący wydawania zgody na zakwaterowanie określonej osoby w lokalu przy ul. (...). Jednocześnie dodała, iż (...) lub Dyrektor (...) nie mogli zmieniać decyzji Dyrektora Generalnego lub Szefa (...).

Świadek **R. W.**, dyrektora Biura Administracyjnego (...), 23 listopada 2010 roku, (k. 4025) oraz 20 lutego 2014 roku (k. 4763 – 4764) zeznał, iż czasookres zakwaterowania w budynku mieszkalnym na ul. (...) podany był przez osobę zezwalającą na zakwaterowanie danej osoby, tj. przez Dyrektora Generalnego lub Szefa (...). Ponadto podał, iż zapotrzebowanie na przedmiotowe mieszkania w 2001 i 2002 roku było bardzo niskie, co powodowało bardzo częste udostępnianie mieszkań osobom, spoza kierowniczej kadry państwowej. Obowiązywał gospodarny obowiązek dysponowania. Wszyscy, którzy zamieszkiwali w tych mieszkaniach płacili czynsz za ich najem. Podpisanie umowy, która zawierała zapis na czas pełnienia funkcji prokuratora Prokuratury Krajowej została przeniesiona z wzoru innych umów.

Świadek **M. Ż.**, 20 lutego 2014 roku, k. 4765, zeznał, iż w celu obniżenia kosztów utrzymania lokali przy ul. (...) wystosowano pisma do Kancelarii Sejmu i Senatu informujące o możliwości skorzystania przez ich pracowników z lokali mieszkalnych.

Świadek **P. Z. (2)**, 17 września 2013 k. 4696 – 97 podał, iż w mieszkaniach mogły mieszkać także osoby szeregowy, zwykli pracownicy (...), nie pełniący żadnych ważnych funkcji państwowych.

O niskim zapotrzebowaniu na przedmiotowe lokale zeznał także radca prawny, **W. K.**, 18 stycznia 2011 roku, (k. 4090), potwierdzając tym samym wyjaśnienia oskarżonego.

Zgromadzone w sprawie zeznania przesłuchanych świadków, na okoliczności objęte czynem z zarzutu II zasługują na obdarzenie ich wiarą. Świadkowie to osoby wykształcone, spośród których przeważająca część posiada wykształcenie prawnicze lub zajmowały stanowiska urzędnicze, są więc oni świadomi wagi słów przez siebie wypowiedzianych. Ich zeznania są spójne, logiczne i nie zawierają wzajemnych sprzeczności. Świadkowie konsekwentnie potwierdzali wyjaśnienia oskarżonego.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, w przekonaniu Sądu wiarygodna jest wersja zaprezentowana przez oskarżonego, iż zawierając umowy z prokuratorami Prokuratury Krajowej nie przekroczył on swoich uprawnień w zakresie administrowania i gospodarowania przydzielonymi Centrum (...) składnikami majątkowymi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Tym samym Sąd nie podzielił stanowiska poprzedniego składu orzekającego.

Zgodnie z treścią art. 231 § 1 k.k. funkcjonariusz publiczny, który przekracza swoje uprawnienia lub nie dopełnia obowiązków, działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego i podlega odpowiedzialności karnej. Przedmiotem

ochrony czynu zabronionego stypizowanego w omawianym artykule jest więc prawidłowe funkcjonowanie instytucji państwowych oraz samorządowych oraz powiązany z nimi interes władzy publicznej, której wizerunek – odbiorze społecznym narażony może być na szwank działaniem poprzez przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązku.

Należy wskazać, iż artykuł 231 § 1 k.k. jest przepisem blankietowym, który odsyła do aktów pozaustawowych, na podstawie których ustala się zakres obowiązków i uprawnień konkretnego funkcjonariusza publicznego. W literaturze wyrażony został pogląd, iż przepis ten statuuje niedookreślony typ przestępstwa i nie zawiera właściwego opisu zachowania zabronionego, a jedynie wartościuje to zachowanie. Przywołując A. Z., można stwierdzić, iż: „brak opisu czynu zabronionego graniczy z naruszeniem zasady nullum crimen sine lege”. Autor odniósł się jednak do nie do znamion „niedopełnienia obowiązku” lub „przekroczenia uprawnień”, lecz do znamienia „działania na szkodę interesu publicznego lub prywatnego”.

Przepis z art. 231 § 1 k.k. budził wiele wątpliwości. Został poddany ocenie Trybunału Konstytucyjnego. Trybunał w wyroku z dnia 9 czerwca 2010 roku, SK 52/08, OTK-A 2010, nr 5, poz. 50, orzekł, iż niezbędnym jest rozstrzygnięcie czy częściowa blankietowość normy wyrażonej w przywołanym artykule spełnia wymóg obliczalności i przewidywalności skutków prawnych działań adresata ten normy. Poddane przez Trybunał kontroli zwroty niedookreślone w postaci: „niedopełnienia obowiązku” lub „przekroczenia uprawnień”, oraz „działania na szkodę interesu publicznego lub prywatnego”, jakie zostały użyte w opisie strony przedmiotowej przestępstwa, mają ugruntowaną w świadomości prawnej jednostek podstawę aksjologiczną, z której wynika konkretny normatywny imperatyw. Imperatyw ten mieści się w pełni w chronionym w art. 42 ust. 1 Konstytucji standardzie określoności czynu zabronionego. W ocenie Trybunału znamię działania na szkodę interesu publicznego lub prywatnego spełnia wyrażony w Konstytucji wymóg określoności, mimo bowiem cennego charakteru analizowanego pojęcia jego interpretacja w doktrynie i orzecznictwie SN pozwala, czy jego zachowanie będzie naruszać prawo.

Podmiotem czynu zabronionego w art. 231 § 1 k.k. jest tylko i wyłącznie funkcjonariusz publiczny. Pojęcie funkcjonariusza publicznego zostało wyjaśnione w art. 115 § 13 k.k. Za funkcjonariusza publicznego, k.k. uznaje osobę, która należy do jednej z kategorii osób wskazanych w owym artykule. Jest to katalog zamknięty, pełny i kompletny. Oznacza to, iż za funkcjonariusza publicznego nie może zostać uznana osoba, która nie należy do żadnej z kategorii osób uwzględnionych we wskazanym przepisie. Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy zakwalifikowanie oskarżonego jako funkcjonariusza publicznego nie budzi wątpliwości. A. S. (1) pełnił bowiem funkcję Dyrektora Centrum (...), jednostki wyodrębnionej z majątku Kancelarii Prezesa Rady Ministrów jednakże jej podporządkowanej i od niej zależnej.

Przestępstwo określone w omawianym artykule może być popełnione tylko umyślnie, zarówno w zamiarze bezpośrednim jak i ewentualnym, co oznacza, iż sprawca tego czynu musi mieć świadomość, iż swoim zachowaniem narusza uprawnienia lub nie wypełnia ciężących na nim obowiązków, a przez takie działanie lub zaniechanie powoduje szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Świadomość sprawcy może łączyć się z chęcią działania na szkodę interesu publicznego lub prywatnego lub spowodowaniem takiej szkody, albo z godzeniem się na działanie na szkodę lub spowodowaniem szkody.

Funkcjonariusz publiczny musi zatem obejmować swoją świadomością fakt przysługujących mu kompetencji, a także ich zakresu oraz fakt działania na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Z powyższego wynika iż sprawca popełnia przestępstwo stypizowane w art. 231 § 1 k.k. umyślnie tylko wtedy, gdy mając świadomość wyżej wskazanych okoliczności chce przekroczyć uprawnienia lub nie dopełnić obowiązków albo się na to godzi.

W przedmiotowej sprawie, w świetle zgromadzonych dowodów, nie można przypisać oskarżonemu zamiaru bezpośredniego ani ewentualnego, bowiem oskarżony nie przejawiał aktu woli ukierunkowanego na osiągnięcie konkretnego celu w postaci przekroczenia swoich uprawnień, ani też się na to nie godził. A. S. (1) w trakcie postępowania przygotowawczego i sądowego podkreślał, iż jego działanie miało skutkować, nie spowodowaniem szkody w majątku (...), lecz zapewnieniem Kancelarii korzyści ekonomicznych. Mając na uwadze sposób działania

oskarżonego, a także pobudki nim kierujące oraz okoliczności przedmiotowej sprawy, Sąd uznał, iż oskarżony nie chciał przekroczyć swych uprawnień, a swoją świadomością nie obejmował działania na szkodę interesu publicznego.

Przed przystąpieniem do analizy wymiaru i zakresu ewentualnego szkody spowodowanej zachowaniem oskarżonego, słuszne wydaje się przywołanie charakterystyki pojęcia działania na szkodę interesu publicznego lub prywatnego.

Działanie więc na szkodę polega na przekroczeniu uprawnień lub niedopełnieniu obowiązków przez funkcjonariusza publicznego. W tym ujęciu należy wskazać, iż istnieją 2 elementy czynności sprawczej, które muszą wystąpić jednocześnie, a mianowicie zarówno działanie polegające na przekroczeniu uprawnień lub niedopełnieniu obowiązków oraz działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego.

Niezbędnym jest wykazanie, iż przekroczenie uprawnień dotyczyło działań niewchodzących w zakres jego obowiązków lub było podjęte w ramach uprawnień jednakże niezgodnie z przepisami prawa, czy ciążącymi na funkcjonariuszu obowiązkami. Podstawą obowiązku funkcjonariusza publicznego, którego naruszenie stanowi warunek konieczny, by wypełnić znamiona czynu zależy od charakteru tego obowiązku. Może on mieć charakter ogólny, szczególny lub indywidualny. W katalogu pozakodeksowych źródeł regulacji wskazuje się, że ich zakres dla poszczególnego funkcjonariusza ustala się na podstawie przepisów Konstytucji, ustaw, rozporządzeń, aktów o charakterze prawa wewnętrznego, (zarządzeń, uchwał, statutów, regulaminów, instrukcji urzędowania), a także poleceń służbowych i ogólnych reguł postępowania z określonym dobrem prawnym.

Przekroczenie obowiązków może zachodzić tylko w dziedzinie tej działalności sprawcy, która jest działalnością służbową i obejmują czynności o charakterze służbowym, i dotyczą osób lub dóbr, w stosunku do których sprawca występuje jako funkcjonariusz publiczny.

W ocenie Sądu oskarżony A. S. (1) swym zachowaniem nie wypełnił ustawowych znamion czynu stypizowanego w art. 231 § 1 k.k.

Oskarżonemu zarzucono niedopełnienie obowiązków wynikających z Zarządzenia nr 2 Dyrektora Centrum (...) z dnia 31 2002 roku, Zarządzenia nr 11 Szefa kancelarii (...) z dnia 14 sierpnia 2002 roku oraz z pełnomocnictwa udzielonego mu przez Szefa Kancelarii (...) z dnia 1 października 2002 do zawierania umów cywilno-prawnych w ten sposób, że zawarł on w dniu 21 marca 2002 roku umowę o zakwaterowanie w budynku hotelowym (...) z prokuratorami Prokuratury Krajowej A. K. (1) oraz J. J. (1) na czas pełnienia funkcji prokuratorów Prokuratury Krajowej, pomimo tego, iż z wniosku ówczesnego Sekretarza S. w Ministerstwie Sprawiedliwości opatrzonego zgodą Dyrektora generalnego (...), wynikało, iż winna być zawarta na czas pełnienia przez J. J. (1) funkcji Dyrektora Biura ds. Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej, natomiast umowa z A. K. (1) winna być zawarta na czas zatrudnienia w Biurze ds. Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej, co uniemożliwiło, bez zgody osób wynajmujących lokale, rozwiązanie umowy, w przypadku odwołania ich z pełnionych obowiązków.

W dniu 1 listopada 2004 roku, zawarł on umowę o zakwaterowanie w budynku hotelowym (...) z prokuratorami Prokuratury Krajowej A. K. (1) oraz J. J. (1), pomimo braku wniosku o zakwaterowanie od uprawnionego podmiotu oraz pomimo braku zgody Dyrektora Generalnego na zakwaterowanie w powyższym lokalu, co uniemożliwiło bez zgody osób zajmujących lokal, rozwiązanie owych umów.

W dniu 4 października 2004 roku zawarł umowę o zakwaterowanie w budynku hotelowym (...) z prokuratorem Prokuratury Krajowej M. S. (1) na czas pełnienia funkcji prokuratora Prokuratury Krajowej, pomimo braku uprzedniego zaakceptowania przez głównego księgowego oraz zaopiniowania jej przez radcę prawnego oraz nie weryfikując przed podpisaniem umowy, charakteru zajmowanej funkcji przez M. S. (1), uniemożliwiając w ten sposób, bez zgody osoby zakwaterowanej w lokalu, rozwiązanie umowy.

W dniu 20 grudnia 2004 roku zawarł umowę o zakwaterowanie w budynku hotelowym (...) z prokuratorem Prokuratury Krajowej M. Ś. na czas pracy prokuratora Prokuratury Krajowej pomimo tego, iż z wniosku ówczesnego Prokuratora Krajowego o zakwaterowanie, opatrzonego zgodą Dyrektora Generalnego (...), wynikało, iż umowa z M.

Ś. winna być zawarta na czas pełnienia funkcji Rzecznika Prasowego, uniemożliwiając w ten sposób, bez zgody osoby zakwaterowanej w lokalu, rozwiązanie umowy.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy dokonać oceny zamiaru umyślnego lub ewentualnego oskarżonego oraz działania na szkodę interesu publicznego oraz ustalić związek przyczynowy pomiędzy stosowanym przez sprawcę działaniem lub zaniechaniem, a skutkiem w postaci szkody w interesie publicznym.

Zgodnie z treścią pełnomocnictwa, przy zawieraniu umów z prokuratorami Prokuratury Krajowej konieczne było stosowanie obowiązujących w (...) regulacji wewnętrznych dotyczących procedur ich zawierania. Odwołując się do obowiązujących w (...) procedur, przed podpisywaniem umów cywilnoprawnych, powinny być one zaakceptowane przez głównego księgowego oraz przez radcę prawnego, badającego umowę pod względem formalno – prawnym. Należy jednak wskazać, iż pojęcie „umów cywilnoprawnych” zawieranych przez oskarżonego na podstawie przysługującego mu pełnomocnictwa jest sformułowaniem generalnym i obszernym, dlatego też słuszne wydaje się sięgnięcie do zeznań świadka E. P. (1), zatrudnionej na stanowisku głównej księgowej w (...) na powyższą okoliczność. Świadek zeznała, iż kontrasygnowanie umów o zakwaterowanie w lokalach mieszkalnych przy ul. (...) nie należało do jej obowiązków, bowiem regulamin nakładał na nią obowiązek kontrasygnowania jedynie umów o charakterze zobowiązaniowym, a umowa o zakwaterowanie do kategorii takowych umów nie należała.

Znajduje to potwierdzenie w dokumentacji zebranej w sprawie, a dotyczącej umowy o zakwaterowanie zawartej z prok. M. S. (1) z dnia 4 października 2004 roku. Na karcie owej umowy widnieje bowiem zapis w postaci zalecenia głównego księgowego, by przekazywać jej tylko umowy rodzące po stronie (...) zobowiązania. Ponadto świadek zeznała, iż kontrasygnowała umowy o zakwaterowanie wyłącznie na prośbę oskarżonego w czym należy upatrywać przede wszystkim dołożenia ponad przeciętną staranności ze strony oskarżonego w wykonywaniu nałożonych na niego obowiązków.

Bezsporny pozostaje fakt posługiwania się w (...) wzorcem umów o zakwaterowanie, na okoliczność istnienia którego zeznawali liczni świadkowie. Wszystkie zakwestionowane umowy sporządzone zostały na podstawie takiego obowiązującego wzoru, który przekazany został przez (...) najpierw do Gospodarstwa (...), a następnie jako jego sukcesora Centrum (...) jeszcze przed rokiem 2002. Za przygotowanie umowy odpowiedzialni byli pracownicy Wydziału Administracyjno – Gospodarczego. Ich obowiązek polegał na uzupełnieniu obowiązującego wzorca danymi osobowymi osoby, z którą była zawierana umowa oraz przepisaniu z wniosku pochodzącego z danego ministerstwa, funkcji pełnionej przez osobę zainteresowaną zakwaterowaniem w lokalu mieszkalnym. Na gruncie niniejszej sprawy należy stwierdzić, iż ani pracownicy wspomnianego wydziału, ani Dyrektor (...) nie byli zobowiązani do kontrolowania sprawowanych przez prokuratorów funkcji. Obowiązek taki rodził się bowiem po stronie Wydziału Administracyjnego (...), który to po ustaleniu sprawowania danej funkcji przez daną osobę, informację taką przekazywał do Dyrektora Generalnego (...) lub Szefa (...), który następnie akceptował wniosek z zainteresowanego ministerstwa.

Wzór był dokumentem przygotowanym odgórnie w (...) i narzuconym (...) do stosowania, a jego zapisy nie były zmieniane na przestrzeni lat. Jakakolwiek więc ingerencja w jego treść w postaci dopisania brakujących regulacji była więc niepotrzebna, gdyż wzór zawierał wszelkie dane niezbędne do zawarcia umowy o zakwaterowanie. Jednocześnie, przyjmując hipotetyczne modyfikowanie treści umowy przez oskarżonego, czynność ta mogłaby zostać bardzo łatwo wykryta ze względu na mnogość osób biorących udział w przygotowywaniu przedmiotowej umowy. Bezspornie wykazano, iż oskarżony nie dokonywał żadnych zmian w treściach zawieranych przez siebie, i w ramach swoich uprawnień, umów.

A. S. (1) zawarł umowy z 4 prokuratorami Prokuratury Krajowej. W dniu 21 marca 2002 roku z prok. J. J. (1) i A. K. (1), i następnie dni 1 listopada 2004 roku z prok. J. J. (1) i A. K. (1) 4 października 2004 roku z prok. M. S. (1) oraz 20 grudnia 2004 roku z prok. M. Ś.. Kwestię sporną w związku z zawartymi umowami stanowi czas na jaki zostały one przez oskarżonego zawarte. W ocenie Sądu, argumentacja oskarżyciela publicznego dotycząca zawarcia przedmiotowych umów na okres dożywotni oraz uniemożliwiający swobodne dysponowanie lokalami mieszkalnymi, nie jest argumentacją słuszną i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zawarte z prokuratorami Prokuratury Krajowej umowy zdaniem oskarżyciela publicznego, rodziły obawę zawarcia ich na okres dożywotni, uniemożliwiając tym samym ich rozwiązanie oraz udostępnienie lokali mieszkalnych innym podmiotom delegowanym do pełnienia najważniejszych państwowych funkcji.

W ocenie Sądu, nie można zgodzić się z takim stanowiskiem prokuratora. Co wskazano powyżej zapis dotyczący zakwaterowania w lokalu mieszkalnym na okres pełnienia funkcji prokuratora Prokuratury Krajowej stanowił niefortunne przeoczenie, które w żaden sposób nie wynikało z działania oskarżonego. W przekonaniu Sądu, przedmiotowe umowy oceniać należy nie tylko jednoznacznie pod względem literalnej treści, którą prezentują, lecz należałoby zastosować szerszą interpretację odwołując się do okoliczności i celów ich zawarcia. Umowy zawarte zostały bowiem na okres pełnienia funkcji prokuratora Prokuratury Krajowej, jednakże należy mieć na uwadze, iż dożywotni jest tylko tytuł przysługujący prokuratorom Prokuratury Krajowej, a sprawowane funkcje mogą być inne. Ponadto, mieszkania przy ulicy (...) przeznaczone zostały celem zakwaterowania w nich osób oddelegowanych do pełnienia funkcji publicznych w W. i poza miejscem stałego zamieszkania. Wobec tego, wydaje się oczywiste, iż każdorazowa zmiana miejsca pracy wiązałaby się ze zmianą zajmowanego lokalu. Nie może być więc w żadnym razie mowy o faktycznie dożywotnim zajmowaniu mieszkania przez wymienione osoby. Nadto, należy mieć na uwadze fakt, iż zawarcie przedmiotowych umów regulowały procedury wewnętrzne (...), jednakże w kwestiach nieuregulowanych zastosowanie miał kodeks cywilny, na gruncie którego każda umowa może być, przy spełnieniu określonych warunków, wypowiedziana, a także rozwiązana.

Na okoliczność zamieszkiwania w przedmiotowych lokalach zeznawali: J. S. (1), J. J. (1), A. K. (1), M. S. (1), M. Ś., T. L., którzy zgodnie podali, iż zawarli umowy najmu mieszkań z (...), w których treść nie ingerowali. Zeznali, iż sytuacja dotycząca wypowiedziania przedmiotowych umów miała przede wszystkim wydźwięk polityczny, a problemy pojawiły się na przełomie roku 2005 i 2006 po wyborach parlamentarnych w zw. ze zmianą partii rządzącej, a tym samym ze zmianą na stanowisku Ministra Sprawiedliwości. Sąd oceniając przywołane zeznania, uznał, iż zasługują one na uwzględnienie i nie ma podstaw, by kwestionować ich wiarygodność.

Oskarżony, co wykazano już powyżej nie miał możliwości ingerowania w treść umów, a nieprecyzyjne zapisy dotyczące pełnionych stanowisk naniósł na przedmiotowe umowy pracownik Wydziału Administracyjnego (...), co więcej praktyka stosowania przedmiotowych umów była powszechna, trwała i niezmienna. Taki sposób zawierania umowy należał do standardowych procedur stosowanych w Centrum (...).

A. S. był także związany wnioskami o przyznanie zakwaterowania w lokalach mieszkalnych, które zaakceptowane zostały uprzednio przez Dyrektora Generalnego (...) lub Szefa (...), wobec czego pole manewru oskarżonego na tej płaszczyźnie było ograniczone i ukierunkowane jednoznacznie. Jego rola w tym zakresie była marginalna i ograniczona tylko i wyłącznie do złożenia stosowanego podpisu. Już bowiem w chwili wpłynięcia wniosku o zakwaterowanie do (...), oskarżony zobowiązany był do jego zaakceptowania w przypadku zrealizowania wcześniejszych etapów procedury.

Dokonując konstatacji, należy zauważyć, iż oskarżony nie był jedyną osobą decyzyjną w przedmiocie zawieranych umów, a wręcz przeciwnie, procedura zawierania umowy o zakwaterowanie była procesem wieloetapowym i realizowanym przez wiele osób, odbywającą się na różnych szczeblach oraz w różnych jednostkach. Procedura zawierania umowy o zakwaterowanie została przytoczona powyżej w wyjaśnieniach oskarżonego, które to Sąd obdarzył walorem wiarygodności i nie wydają się celowe ponowne jej przytaczanie. Istotne z punktu niniejszej sprawy jest w ocenie Sądu to, iż oskarżony zawarł umowy o zakwaterowanie nie samodzielnie, a w porozumieniu i za zgodą innych osób, które na żadnym z poszczególnych etapów nie zakwestionowały jej zasadności, ani prawdziwości danych w niej zawartych. Co więcej umowy skontrolowane zostały przez radców prawnych, zatrudnionych w dziale prawnym (...), którzy nie wskazali w nich błędnych sformułowań, ani żadnych uchybień. Jeśli zakładać, iż ktokolwiek powinien był być zobowiązany do posiadania wiedzy o dożywotności sprawowania funkcji prokuratora Prokuratury Krajowej i wskazania na niefortunny zapis w zawieranych umowach, powinni być to właśnie radcowie prawni, posiadający szczegółową wiedzę prawniczą.

Niezaprzeczalne jest, iż wobec braku wskazania jakichkolwiek zastrzeżeń, co do treści zawieranych umów oskarżony, przekonany był o ich prawidłowości i legalności, w związku z czym potwierdzał je swymi podpisami. Względy praktyki życiowej oraz logicznego rozumowania świadczą wobec powyższej okoliczności na korzyść oskarżonego. Nie sposób nie przyznać, iż w sytuacji zaaprobowania jakiejkolwiek umowy przez przełożonych, oraz osoby posiadające wyższe wykształcenie prawnicze, osoba zobowiązana do jej podpisania nie wykaże w tej materii wątpliwości, gdyż zawiera w tej kwestii osobom lepiej wykształconym oraz posiadającym większe doświadczenie zawodowe.

Ponownie zawartym umowom z prok. J. J. (1) oraz A. K. (1) oskarżyciel publiczny zarzucił braki formalne w postaci braku wniosków o zakwaterowanie oraz brak zgodny na zawarcie umów o zakwaterowanie wyrażonej przez Dyrektora Generalnego (...) lub Szefa (...).

W ocenie Sądu, oskarżyciel publiczny przedstawił w tej materii stanowisko niesłuszne, bowiem wyżej przywołani świadkowie nie zawierali nowych umów o zakwaterowanie w lokalach mieszkalnych, a kontynuowali umowy zawarte uprzednio, których zawarcie przebiegło w zgodzie z obowiązującą w (...) procedurą. Nadmienić należy, iż do prolongaty przedmiotowych umów posłużono się wzorcem umowy o zakwaterowanie tylko i wyłącznie z powodu nieistnienia wzorca o przedłużeniu umowy o zakwaterowanie. Zdaniem Sądu nie można upatrywać naruszenia obowiązków lub niewypełnienia obowiązków poprzez takie działanie oskarżonego.

Biorąc wszystkie powyższe okoliczności pod uwagę, zdaniem Sądu, nie można upatrywać, iż elementem działań oskarżonego był zamiar bezpośredni, ani nawet ewentualny. Oskarżony musiałby wówczas mieć świadomość, iż jego działania naruszają przysługujące mu uprawnienia lub nie wypełniają nałożonych na niego obowiązków, a mimo tego przejawiał chęć takowego zachowania lub się na nie godził w przypadku zamiaru ewentualnego.

W ocenie Sądu, nie doszło do oczywistego ignorowania przepisów regulaminów wewnętrznych obowiązujących oskarżonego, który jak sam wyjaśnił, miał pełne przekonanie o słuszności przedsięwziętych przez siebie działań, a ponadto nie posiadał wiedzy specjalistycznej, by oceniać pod względem merytorycznym zawierane przez siebie umowy.

Wykazanie, iż sprawca przekroczył swoje uprawnienia jest niewystarczające do wypełnienia znamion cytowanego przestępstwa. Elementem koniecznym jest bowiem działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, przy czym szkoda ta nie może być iluzoryczna. Oznacza to poważne i konkretne prawdopodobieństwo (niebezpieczeństwo) powstania szkody w dobrach społecznych lub prywatnych jednostki. W doktrynie przyjmuje się, iż interes oznacza pożytek, korzyść. Szkoda rozumiana jest w literaturze i orzecznictwie szeroko. Podkreśla się, iż nie jest to tylko szkoda w materialnym sensie, lecz także szkoda niemajątkowa, np. moralna. Charakterystykę istotnej szkody przedstawiona została w Uchwale SN z dnia 29 stycznia 2004 roku: „Oceniając jaka szkoda może być uznana za istotną, zdaniem Sądu Najwyższego, w pełni dopuszczalne i uzasadnione jest odwołanie się przynajmniej w przybliżeniu do wartości znacznej, którą definiuje art. 115 par. 5 k.k., co wcale nie oznacza, iż ocena ta sprowadza się do tylko do takiego miernika kwotowego. Ma ona niewątpliwie również aspekt relatywizowania do sytuacji majątkowej pokrzywdzonego, w interesy którego szkoda materialna godzi. Istotna szkoda materialna powinna być szkodą stanowiącą znaczący uszczerbek w majątku pokrzywdzonej instytucji lub osoby. Jednocześnie powinna wyrażać się wartością na tyle znaczną, aby nie dochodziło w praktyce do penalizowania w przy przestępstwie końcu nieумыślnym takich wypadków, gdy szkoda w interesie publicznym czy prywatnym jest bagatelna”. (Uchwała z dnia 29 stycznia 2004 roku, I KPZ 38/03, OSNKW 2004, nr 2 poz. 14).

Zgodnie z ostatnimi wypowiedziami Sądu Najwyższego, przewagę zyskuje pogląd, iż omawiany czyn jest przestępstwem materialnym. W Uchwale SN z 24 stycznia 2013 roku, uznano, iż art. 231 par. 1 k.k. stanowi o konkretnym narażeniu na niebezpieczeństwo powstania szkody w interesie publicznym lub prywatnym, które to niebezpieczeństwo nie musi być bezpośrednie, ale musi być rzeczywiste i skonkretyzowane. (Uchwała z dnia 24 stycznia 2013, I KPZ 24/12, OSNKW 2013, nr 2, poz. 12.)

W ocenie Sądu, działań oskarżonego nie można zakwalifikować także jako działania na szkodę interesów publicznych, w tym przypadku szkodę (...). Kwestię sporną stanowiło, w przypadku działań oskarżonego, określenie ewentualnej szkody, którą swoim zachowaniem spowodował. Sąd prezentuje stanowisko, iż czynności przedsiębrane przez oskarżonego nie przyczyniły się do wyrządzenia szkody zarówno w sensie materialnym jak i niematerialnym w interesie publicznym. Kancelaria Prezesa Rady Ministrów nie poniosła *damnum emergens* ani *lucrum cessans*. Należy podkreślić, iż poprzez działanie oskarżonego, (...) nie tylko nie poniosła szkody, lecz uzyskała korzyści, poprzez wpływy środków finansowych do (...) w postaci miesięcznych czynszów, uiszczanych przez każdego z prokuratorów zajmujących mieszkania przy ulicy (...). Wszelkie czynności oskarżonego podejmowane były w interesie Skarbu Państwa i znajdowały uzasadnienie bądź w zmniejszeniu obciążeń (...) kosztami utrzymania lokali mieszkalnych bądź zwiększeniu wpływów pieniężnych na rzecz (...).

Na szczególną uwagę i aprobatę zasługuje więc zachowanie oskarżonego zmierzające do zapewnienia finansowych korzyści (...). Oskarżony, przyjmując wolnorynkowy model działania zmierzał do ekonomicznego gospodarowania lokalami znajdującymi się w zarządzie (...). Z zeznań nie tylko oskarżonego, ale także świadków wynikało bowiem, iż w latach 2001 – 2006 wiele z lokali mieszkalnych było niezamieszkałych i nie przynosiły one spodziewanych dochodów, co więcej należało łożyć na ich utrzymanie i konserwację. Zachowanie oskarżonego ukierunkowane było więc na zintensyfikowanie działań na korzyść (...), wobec czego, w ocenie Sądu, nie ma możliwości wykazania jakoby przyniosło ono szkody materialne w majątku SP.

Nadużyciem i nieprawdą byłoby także stwierdzenie, jakoby działanie oskarżonego spowodowały szkody niematerialne wobec interesu publicznego, poprzez godzenie w dobry wizerunek (...). W prasie pojawiły się bowiem informacje o zawieraniu umów o zakwaterowanie w lokalach mieszkalnych z osobami do tego nieuprawnionymi. Sąd nie podziela takowego poglądu, gdyż podmiotami wszystkich zawartych umów były osoby do tego uprawnione, które zawarły je na podstawie obowiązujących przepisów i regulaminów wewnętrznych.

Brak wypełnienia znamion czynu z art. 231 k.k. działania w zamiarze bezpośrednim lub pośrednim oraz brak szkody materialnej lub niematerialnej w majątku (...) skutkuje niemożnością przypisania oskarżonemu czynu z art. 231 par. 1 k.k. wobec czego zachowanie oskarżonego nie dało Sądowi podstaw do uznania oskarżonego winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. I czynu.

Zarzut III i V

Oskarżony, przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym w dniu 26 listopada 2007 oraz w postępowaniu sądowym dniu 29 czerwca 2009 roku oraz 30 września 2009 roku nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, iż ośrodki rządowe składające się kompleks Ł., tj. (...) i (...) generowały znaczące straty materialne dla budżetu państwa oraz nie były wykorzystywane zgodnie ze swoim przeznaczeniem, czemu oskarżony chciał przeciwdziałać. Koniecznym było więc sporządzenie nowego planu ich zagospodarowania. Do sporządzenia przedmiotowego projektu powołany został zespół specjalistów zatrudnionych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Oskarżony podał, iż przedmiotowymi ośrodkami interesowały się firmy już wcześniej z nich korzystające, a mianowicie (...) sp. z o.o. oraz PHU (...). Oskarżony wyjaśnił, iż przy zawieraniu umów dzierżawy kwestią nadrzędną stanowiło jak największe obniżenie kosztów utrzymania owych ośrodków, dlatego też wszelkie wydatki związane z zatrudnieniem dotychczasowych pracowników, opłaty za media, podatek od gruntów i nieruchomości, zgodnie z postanowieniami umowy, ponosić miały podmioty - dzierżawcy. Negocjacje dotyczące zagospodarowania przedmiotowych obiektów toczyły się na szczeblu (...), jednakże przy podejmowaniu decyzji ostatecznej, pozostawiono oskarżonemu luz decyzyjny.

Oskarżony podał ponadto, iż wszelkie informacje o etapach prowadzonych negocjacji przysyłał do (...). Wyjaśnił on także, iż jego działanie było motywowane obniżeniem kosztów utrzymania ośrodków (...) oraz (...), oraz poprawą ich wizerunku. Zgodnie z jego wyjaśnieniami, (...) nie przejawiała większego zainteresowania w materii przedmiotowych ośrodków, co więcej został on zobowiązany przez przełożonych do rozwiązania tej kwestii.

A. S. (1) podał, iż projekty umów zostały sporządzone przez kancelarie prawne, po uprzednich konsultacjach z zespołem radców prawnych z (...), z zastępcą oskarżonego – W. S. (1) oraz z zespołem ds. Ośrodków i (...). Kopie zawartych umów zostały następnie przesłane do (...) do biura Dyrektora Generalnego.

Do umowy zawartej z (...) sp. z o.o.”. zostały podpisane dwa aneksy. Aneks nr (...) z dnia 21 kwietnia 2005 roku, miał na celu wydłużenie dzierżawy, co zapewniało spółce otrzymanie kredytu z banku umożliwiającego przeprowadzenie w obiekcie szeregu inwestycji. Jednocześnie wydłużony okres zawarcia umowy dzierżawy wiązał się z zapewnieniem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów stabilności i pewności, co do przyszłych wpływów środków finansowych.

Według opinii oskarżonego było to korzystne dla obiektu, gdyż w dłuższej perspektywie zmniejszało strat po stronie (...) wynikające z jego utrzymania i przenosiło je na dzierżawcę.

Kolejnym powodem, dla którego przedłużenie umowy dzierżawy było konieczne z punktu widzenia zarządu (...) sp. z o.o., było zabezpieczenie tej spółki w przypadku przyszłych zmian na arenie politycznej.

Oskarżony wyjaśnił, iż (...) nie poniosło żadnych kosztów związanych z zawarciem umów dzierżawy, co więcej obniżone zostały koszty utrzymania ośrodków, a ponadto uzyskano dochód w postaci czynszu. Wysokość czynszu różniła się ze w obu obiektach ze względu na ich stan techniczny oraz ilość inwestycji, które zaplanowali dzierżawcy. Na podstawie zawartych umów dzierżawca ośrodka (...) wносił rocznie około 90 tys złotych tytułem czynszu dzierżawy, natomiast dzierżawca C. zobowiązany był do zapłaty 130 tysięcy czynszu rocznie.

Czynsz oraz wymagalne rachunki regulowane były poprzez wpłaty na konto ośrodka w Ł.. Dwa razy w roku odbywały się również narady kierowników ośrodków, którzy to przedkładali projekty planowanych inwestycji do Dyrektora (...).

(...) sp. z o.o. czynsz uiszczala regularnie natomiast dzierżawca ośrodka (...) nie wywiązywał się z tego zobowiązania, co zostało zasygnalizowane oskarżonemu przez głównego księgowego.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego zasługują na uwzględnienie i uznanie ich za rzetelne. A. S. (1) rzeczowo i precyzyjnie podał okoliczności zawieranych przez siebie, a w imieniu (...) umów i swoją motywację przy ich zawieraniu. Jego wyjaśnienia są spójne, logiczne i nie zawierają wzajemnych sprzeczności wobec czego Sąd obdarzył je walorem wiarygodności.

Na okoliczności czynów objętych zarzutami III oraz V zostali przesłuchani liczni świadkowie.

Świadek **W. S. (1)** zastępca Dyrektora Generalnego (...) i kierownik Zakładu (...), w dniu 10 marca 2011 roku oraz 1 stycznia 2014 roku, (k. 4747 – 49) zeznał, iż konieczność uzyskania zgody (...) na oddanie w dzierżawę obiektów w Ł. była niezbędna, a koncepcje zagospodarowania powyższych ośrodków składane były przez Centrum (...) do (...), gdzie odbywały się nad nimi konsultacje. W jego opinii przekazanie obiektów innym podmiotom podyktowane było zmniejszeniem kosztów ich utrzymania po stronie (...). Świadek podał, iż obiekty charakteryzował „współczynnik obłożenia” na granicy 10%, a zgodnie z jego wiedzą i doświadczeniem (świadek pracował w hotelarstwie przez 10 lat na stanowisku dyrektora hotelu), w branży hotelarskiej istnieje zasada, iż w sytuacji gdy obiekt nie ma obłożenia 35% jest nierentowny. Według jego wiedzy, koncepcja dzierżawy przedmiotowych ośrodków została zaaprobowana przez (...), a umowy dzierżawy były korzystne z punktu widzenia interesów majątkowych Skarbu Państwa. W jego ocenie było to jedyne rozsądne postępowanie, nie było innej alternatywy. Potencjalny dzierżawca musiałby poczynić ogromne nakłady, aby obiekty spełniały podstawowe standardy i mogły konkurować w warunkach wolnorynkowych z innymi obiektami wypoczynkowymi. Gdyby zdecydowano o pozostawieniu ośrodków w posiadaniu (...), należałoby zainwestować w ich renowację olbrzymie środki finansowe, co powodowałoby konieczność ich uzyskania na drodze ustawowej. W ocenie świadka nie było to możliwe. W naradach dotyczących problematycznej sytuacji ośrodków brał udział główny księgowy (...). Oskarżony, by móc zawrzeć umowę dzierżawy owych obiektów musiał posiadać zgodę (...) na jej podpisanie.

Świadek wyraził swoją pewność, co do aprobaty wyrażonej przez (...) wobec zawarcia umów dzierżawy przez oskarżonego. Nie posiadał jednak wiedzy na temat formy wyrażenia owej akceptacji. Świadek podał, iż nie wie czy zostały złożone podpisy radców prawnych z (...) czy sporządzono protokół z narady. Ponadto świadek zeznał, iż A. S. (1) dysponował stosownymi pełnomocnictwami i upoważnieniami do podpisania takiej umowy. Z jego zeznań wynika, iż praktyką podczas konsultacji nad przyszłymi umowami było przeprowadzanie narady. Zainteresowane strony projekt lub zabierały głos w sprawie. Na takowej naradzie zapadała konkretna decyzja, co do zawieranych umów, którą następnie podpisywał Dyrektor Generalny (...) w ramach swoich kompetencji.

Świadek **F. C.**, prawnik, były kierownik Zakładu (...), 6 września 2011 roku, (k. 4279 – 4281) oraz 1 kwietnia 2014 roku, (k. 4784-85) zeznał, iż kompleks wypoczynkowy w Ł., generował w 2001 roku straty w wysokości ponad 11 mln zł. Jego zdaniem, znalezienie osób, które podjęłyby się przejęcia obiektów tam się znajdujących było zwycięstwem dyrekcji Centrum (...). Jednocześnie, oceniając zwrot nakładów inwestora, podał okres od 8 do 12 lat. Ponadto, świadek wyraził swoją aprobatę dla działań oskarżonego, które w jego ocenie, skupiały się na dążeniach zmierzających do zminimalizowania strat ośrodków. Jednocześnie zeznał, iż zapoznał się z treścią umów dzierżawy ośrodków i w jego ocenie zawarte one zostały zgodnie z obowiązującą w (...) procedurą, posiadały także opinię zespołu prawników z (...). Dzierżawa, w jego ocenie, była decyzją słuszną, co wynikało z opracowań finansowych. Słuszność zawieranych umów dzierżawy, świadek ocenił przez pryzmat swego wcześniejszego doświadczenia zawodowego (świadek pracował uprzednio przez 25 lat i hotelarstwie). Ponadto świadek zeznał, iż oskarżony jako pierwszy z dyrektorów (...), doprowadził do racjonalizacji funkcjonowania przedmiotowych ośrodków a także działał na korzyść publiczną poprzez ich otwarcie na rzecz szerokiego grona, na komercyjnych zasadach.

Świadek **E. K.**, Dyrektor Generalny Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w dniu 4 stycznia 2010 roku, (k. 3789 – 3785), zeznała na okoliczność stanu technicznego ośrodka (...). Świadek potwierdziła iż ośrodek był zdewastowany, poziom zniszczeń był wysoki, co więcej nie nadawał się do użytku. Według oceny świadka, oskarżony czynił starania ku znalezieniu podmiotu gotowego do jego zagospodarowania - inwestora. Oddanie ośrodka w dzierżawę obniżyło koszty jego utrzymania.

Na powyżej przytoczoną okoliczność zeznawali także świadkowie **S. K.** w dniu 21 czerwca 2010 roku, kierownik Ośrodka (...) w M. i Ł., Naczelnik Wydziału Recepcji oraz **Z. M.** w dniu 25 maja 2011 roku oraz 20 lutego 2014 roku pełniący obowiązek Dyrektora Biura Dyrektora Generalnego (...). Pierwszy z przywołanych świadków bezsprzecznie przyznał, iż obiekty niszczały, nie były wykorzystywane i generowały straty. Zeznał ponadto, iż każdy sposób na zmniejszenie kosztów ich utrzymania był godną pochwalenia inicjatywą. Świadek M. potwierdził wyżej wskazane stwierdzenia. W jego opinii nakłady, które musiałyby ponieść (...) były wielomilionowe, co nie mieściło się w budżecie (...). Powołano komisję, której zadaniem było oszacowanie stanu technicznego ośrodków, a także koszty ich doprowadzenia do stanu użyteczności. Konkluzją była decyzja o „pozbyciu się” przedmiotowych ośrodków z majątku (...) bez konsekwencji dla interesu publicznego. Po obradach komisji, odbyły się konsultacje z prawnikami, których zadaniem było sformułowanie we właściwy sposób umów stanowiących podstawę do usunięcia owych obiektów z majątku (...). W ocenie świadka istniały 3 możliwości postąpienia z omawianymi ośrodkami: sprzedaż, dzierżawa lub użyczenie oraz beczynność i nieuwzględnianie owych ośrodków w planowanych działaniach.

Świadek **T. J.**, 23 listopada 2010 roku, (k. 4022 – 4023) oraz 17 września 2013 rok. (k. 4695 – 4695), podał iż w celu obniżenia kosztów utrzymania ośrodków w Ł., toczyły się rozmowy z potencjalnymi dzierżawcami. Zeznał, iż w okresie jego współpracy z oskarżonym, koszty utrzymania obiektów udało się zmniejszyć o 40 – 45 %, a po 4 latach współpracy z A. S. (1) zadłużenie obiektów spadło z 12 mln złotych od 1,5 mln zł. Nowy dzierżawca ośrodka (...) przeprowadził remont ogrodzenia, zmiany modernizacyjno – architektoniczne wewnątrz budynku, modernizację pomieszczeń gospodarczych. Natomiast dzierżawca ośrodka (...) zmodernizował węzeł ciepłowniczy oraz przeprowadził renowację wewnątrz budynku.

Świadek **P. K.** 23 listopada 2010 roku, (k. 4027), podał, iż dzierżawca ośrodka (...) regulował wszelkie należności wobec (...), a ośrodek został oddany w dzierżawę celem obniżenia kosztów jego utrzymania.

Świadek **A. B. (2)**, 9 stycznia 2014 roku, (k. 4746 – 4747) zeznała, iż działając w imieniu spółki (...) chciała utrzymać w mocy zawartą umowę jak najdłużej. Świadek podała, iż owa spółka planowała zainwestowanie ok. 3 mln zł w obiekt (...). Jednocześnie nadmieniła, iż spółka zawsze informowała (...) jakie działania są podejmowane, by zachować transparentność działalności. Świadek podała, iż zostały zrealizowane następujące prace modernizacyjne: wybudowano nowe schody wejściowe, ogrodzenie, bramę wjazdową oraz basen, założono nową instalację centralnego – ogrzewania, instalację wodną i elektryczną, przeprowadzono także remont domku myśliwskiego. Świadek podała także, iż spółka została zobowiązana do zwrotu obiektu na rzecz (...), co uczyniła w 2009 roku. Z jej wiedzy wynika, iż od tego momentu ośrodek jest opuszczony i niszczeje, gdyż (...) nie podjęła względem niego żadnych działań. Nadto, świadek podała, iż spółka (...) dokonała zakupu ośrodka (...) i w przedmiotowej nieruchomości wprowadziła w życie plan inwestycyjny, który miał zostać zrealizowany wobec ośrodka (...), a mianowicie, została zbudowana hala sportowa oraz kort tenisowy, dokonano gruntownej przebudowy budynku głównego.

Świadek **T. K.**, 17 września 2013, (k. 4597 – 4598) zeznał, iż w przypadku zawarcia umowy dzierżawy wszelkie nakłady ponosi dzierżawca, a następnie po ustaniu takiej umowy wszelkie poczynione nakłady przechodzą na własność wydzierżawiającego. Odnosząc się do umów dzierżawy przedmiotowych ośrodków podał, iż chodziło o znalezienie złotego środka, aby poniesienie nakładów było opłacalne dla dzierżawcy. Umowa powinna być zawarta na dłuższy okres czasu, aby poniesione nakłady miały szansę się zwrócić.

Świadek **W. K.**, radca prawny, 6 listopada 2013 roku, (k. 4721 – 4722) zeznał, iż zawarte umowy dzierżawy nie przyniosły strat w majątku (...), ponieważ nie wystąpiła konieczność ich rozwiązania przed przez upływem okresu na który zostały zawarte. Nie wystąpiła również potrzeba zwrotu poczynionych nakładów na rzecz zainteresowanych spółek. Ponadto dodał, iż w obrocie prawnym nie jest niczym nadzwyczajnym zawieranie pomiędzy podmiotami umów o takiej treści, by wydzierżawiający był następnie zobowiązany do zwrotu nakładów które poniósł na rzecz jego własności dzierżawca.

Świadek **F. N.**, 6 listopada 2013, (k. 4722 – 4723) zeznał, iż umowy rodziłyby konsekwencje prawne w postaci poniesienia zwrotu nakładów przez (...) jedynie w przypadku jej wcześniejszego zerwania przez wydzierżawiającego. Charakteryzując oskarżonego, podał, iż w jego przekonaniu, A. S. (1) nie odpowiadał ówczesnej partii rządzącej w sensie politycznym.

W ocenie Sądu zeznania złożone przed świadków zasługują na uwzględnienie. Świadców to osoby, które bezpośrednio współpracowały z oskarżonym i posiadały wiadomości, co do działań przez niego przedsięwziętych. Ich zeznania są spójne, logiczne i wzajemnie uzupełniające się. Na uwagę zasługuje fakt, iż dwóch spośród świadków, posiadało szerokie kompetencje, by prowadzić sprawy ośrodków czasowych. Uprzednio bowiem, zawodowo związani byli z branżą hotelarską wobec czego działania oskarżonego ocenili właśnie przez pryzmat zdobytej wcześniej wiedzy.

W sprawie zeznania złożyli także świadkowie P. P. (2), E. P. (1) oraz R. K..

Świadek **P. P. (2)** zeznawał kilkakrotnie. W dniu 22 września 2006 roku (937 – 939), 15 lutego 2007 r., (k. 1233 – 1337), 2 grudnia 2009 roku (k. 3775 – 3780) oraz 1 lutego 2013 roku (k. 4535 – 4586) zeznał na okoliczność podpisania aneksu nr (...) do umowy dzierżawy zawartej z (...) sp. z o.o. W jego ocenie aneks ten był niekorzystny dla SP, gdyż wydłużał okres na jaki została zawarta przedmiotowa umowa do 10 lat, tj. do 24 czerwca 2015 r. Zgodnie z jego wiedzą aneks nr (...) mógł zostać zawarty na nie dłużej niż 3 lata, w związku z czym stał on w sprzeczności z przepisami ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami. Ponadto uznał, iż zapisy dotyczące nakładów, które mogą być poniesione przez dzierżawcę zgodnie z jego uznaniem, a które to powinny być mu zwrócone, po wcześniejszym rozwiązaniu umowy przez (...) narażały SP na niedające się oszacować straty. Za niesprzyjający świadek uznał także zapis gwarantujący dzierżawcy prawo pierwokupu.

Świadek **E. P. (1)**, główny księgowy (...), 1 lutego 2013 roku, (k. 4580 – 4583) zeznała, iż według jej opinii kwoty, które musiałby zwracać SP w ramach zawartej umowy dzierżawy nie byłyby adekwatne do wydatków. Ponadto dodała, iż SP nie może zaciągać zobowiązań na kwoty nieznane, ośrodki (...) należały do należały do SP.

R. K., 1 kwietnia 2014 roku, (k. 4781 – 4782), zeznał iż umowy dzierżawy, w jego ocenie budziły wątpliwości, ponieważ dzierżawca nie zrealizował w tych ośrodkach planowanych inwestycji. Zawarte umowy nie uwzględniały okresu amortyzacji, tj. wobec czego, gdy obiekt po ustaniu dzierżawy przechodził na własność wydzierżawiającego, musiał on zapłacić za poczynione przez dzierżawcę nakłady. Jednocześnie podał, iż ośrodki te wymagały istotnych nakładów, by polepszyć ich użyteczność i stan ogólny.

Sąd dokonując oceny zeznań powyższych świadków, uznał je za wiarygodne, spójne i logiczne jednakże cechujące się wysokim współczynnikiem subiektywizmu, a także małą wnikliwością i szczegółowością. Sąd nie mógł zgodzić się ze stanowiskiem zaprezentowanym przez świadka K. na okoliczność celowego i zamierzonego ignorowania planu inwestycyjnego w kompleksie ośrodków wypoczynkowych. Dzierżawca obiektu (...) przeprowadzał bowiem prace modernizacyjne, jednakże nie zostały one ukończone ze względu na konieczność zwrotu do majątku (...) ośrodka (...). Z przytoczonych powyżej zeznań świadka B., jasno wynika, iż spółka (...) przeprowadzała prace renowacyjne, których celem było zwiększenie standardu obiektu, by można było prowadzić w nim, przynoszącą zyski, działalność gospodarczą. Jednakże w momencie pojawienia się roszczeń ze strony (...), stało się to niemożliwe. O wiarygodności, prawdziwości i stałości zamiarów spółki (...), co do prowadzenia działalności gospodarczej w kompleksie wypoczynkowym, świadczy fakt, iż w chwili niemożności jej kontynuowania w (...), spółka dokonała zakupu ośrodka (...), w którym to przeprowadzone zostały wszelkie zaniechane w (...) prace budowlane. Jak zeznała świadek B., w (...) został zrealizowany plan inwestycyjny pierwotnie opracowany przez spółkę dla (...). Wobec powyższego Sąd nie zgadza się z twierdzeniami świadka K., iż niezrealizowane w pierwszym z obiektów inwestycji to zachowanie zamierzone i działające na szkodę interesów majątkowych (...).

Sąd nie podzielił także stanowiska świadków P. P. oraz E. P., na okoliczność konieczności zwrotu przez wydzierżawiającego nieoszacowanych i nieznanych nakładów poczynionych przez dzierżawców obiektów wypoczynkowych. Zgodnie bowiem z art. 676 kodeksu cywilnego, wartości ulepszeń nie można utożsamiać w prosty sposób z sumą wydatków przeznaczonych na ich dokonanie. Określa ją bowiem wzrost wartości rzeczy, na którą zostały poczynione, oceniany z chwili zwrotu rzeczy (Wyrok SN z dnia 9 listopada 2009 roku, sygn. akt II CKN 339/00).

Sąd analizując jednocześnie zeznania P. P., na okoliczność przyznania prawa pierwokupu dzierżawcom nieruchomości położonych nad Jeziorem Ł., nie przychylił się do jego opinii, uznając iż zapis dotyczący zagwarantowania przedmiotowego prawa dzierżawcom nie powoduje szkody w majątku (...). Świadek podnosił, iż w przypadku powstania koncepcji sprzedaży obiektów wypoczynkowych, gwarancja pierwszeństwa ich kupna przez spółki – dzierżawców ogranicza swobodne dysponowanie nieruchomościami przez SP i tym samym naraża na poważne straty. W ocenie Sądu, nie sposób się z tak wyrażonym poglądem zgodzić. Po pierwsze, z ustaleń poczynionych przez Sąd, wynikało bowiem, iż obiekty wypoczynkowe znajdowały się w złym stanie technicznym. Świadczy o tym w swych zeznaniach podawali, iż były to ośrodki zdewastowane i niezdatne do użytku. W takiej sytuacji podnoszenie, iż swoboda dysponowania nieruchomościami zostałaby ograniczona w przypadku pojawienia się ewentualnego podmiotu zainteresowanego ich nabyciem, nie znajdowało potwierdzenia w realiach niniejszej sprawy. Obiekty te bowiem znajdowały się w miejscowości S. od wielu lat i na przestrzeni tego czasu nie ujawniono jakichkolwiek zainteresowanych nimi podmiotów. Wsnucie wniosku, iż takowe podmioty znalazłyby się po zawarciu przez oskarżonego umów dzierżawy, w opinii Sądu jest irracjonalne i bezpodstawne, a zarazem stawia to oskarżonego w negatywnym świetle. Po drugie, koncepcja sprzedaży powyższych nieruchomości została wykluczona jeszcze na szczeblu prowadzenia rozmów w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, wobec czego zarzut, iż ewentualny podmiot, nie mógłby zawrzeć z (...) umowy kupna – sprzedaży powyższych nieruchomości jest wysoce nietrafiony.

W poczet pełnowartościowych dowodów, służących do ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie, Sąd zaliczył pozostałe dowody ujawnione w toku postępowania sądowego, wobec których żadna ze stron nie zgłaszała zastrzeżeń.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd doszedł do przekonania, iż wobec brak umyślności w zachowaniu oskarżonego, a także wobec niemożności wskazania działania na szkodę interesów publicznych, oskarżony swoich zachowaniem nie wypełnił ustawowych znamion czynu zabronionego.

A. S. (1) zawarł w dniu 29 kwietnia 2004 roku umowę dzierżawy ze spółką (...) sp. z o.o. dotyczącą wydzierżawienia nieruchomości gruntowej wraz z budynkami określanej nazwą Ośrodek (...) będącej w trwałym zarządzie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, a następnie w dniach 24 czerwca 2004 roku oraz 21 kwietnia 2005 roku zawarł dwa aneksy do wymienionej powyżej umowy oznaczone numerami 1 i 2. Oskarżyciel publiczny, zarzucił oskarżonemu, iż zawierając w/w umowę i aneksy, nie dopełnił nałożonych na niego obowiązków wynikających z Zarządzenia Nr 2 Dyrektora Centrum (...) z dnia 31 października 2002 roku, pełnomocnictwa udzielonego mu przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 października 2002 roku do zawierania umów cywilno – prawnych, zarządzenia nr (...) Dyrektora Generalnego (...) E. K. z dnia 20 maja 2000 roku w sprawie procedur udzielania zamówień, zawierania i ewidencjonowania umów oraz obiegu dokumentów księgowych w (...) oraz Raportu nt. ośrodków wczasowych będących na stanie majątkowym Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów opracowanego w miesiącach czerwca i lipcu 2003 roku, bowiem nie uzyskał uprzedniej opinii Głównego Księgowego lub Dyrektora Finansowego (...) oraz opinii Radcy Prawnego (...).

Ponadto, oskarżyciel publiczny zarzucił oskarżonemu A. S. (1), iż w dniu 30 kwietnia 2004 roku zawarł umowę dzierżawy z H. K. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) z siedzibą w O. dotyczącą wydzierżawienia nieruchomości określanej nazwą Ośrodek (...) – bez uzyskania uprzedniej opinii Głównego Księgowego lub Dyrektora Finansowego (...). Nieruchomość pozostawała w trwałym zarządzie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Oskarżony, w ocenie prokuratora, zawierając umowę dzierżawy, nie dopełnił nałożonych na niego obowiązków wynikających z Zarządzenia nr 2 Dyrektora Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2002 roku, pełnomocnictwa udzielonego mu przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 października 2002 roku do zawierania umów cywilno – prawnych oraz obiegu dokumentów księgowych w (...) oraz Raportu na temat ośrodków wczasowych będących na stanie majątkowym Centrum (...) opracowanego w miesiącach czerwca i lipcu 2003 roku.

Następnie, oskarżyciel publiczny zarzucił A. S. (1), iż w dniu 31 marca 2005 roku, bez uzyskania uprzedniej opinii Głównego Księgowego lub Dyrektora Finansowego (...), zawarł kolejną umowę dzierżawy z (...) sp. z o.o. dotyczącą wydzierżawienia nieruchomości gruntowych wraz z budynkami określanej nazwą Ośrodek (...) będących w trwałym zarządzie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Zawierając umowę, oskarżony nie dopełnił nałożonych na niego obowiązków wynikających z Zarządzenia nr 2 Dyrektora Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2002 roku, pełnomocnictwa udzielonego mu przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 października 2002 roku do zawierania umów cywilno – prawnych, zarządzenia nr (...) Dyrektora Generalnego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów E. K. z dnia 20 maja 2004 roku w sprawie procedur, udzielania zamówień, zawierania i ewidencjonowania umów oraz obiegu dokumentów księgowych w (...) oraz Raportu na temat ośrodków wczasowych będących na stanie majątkowym Centrum (...) opracowanego w miesiącach czerwca i lipcu 2003 roku.

W ocenie Sądu, rozstrzygając co do zasadności i legalności zawarcia przez oskarżonego przedmiotowych umów dzierżawy, celowym wydaje się przytoczenie definicji tego dwustronnego stosunku prawnego. Podstawą dzierżawy jest umowa przez którą wydzierżawiający zobowiązuje się do oddania dzierżawcy rzeczy do używania i pobierania z niej pożytków przez czas oznaczony lub nie oznaczony. Dzierżawca natomiast zobowiązuje się do zapłaty wydzierżawiającemu umówionego czynszu w terminach określonych w umowie bądź w ustawie. Stosunek dzierżawy, co ważne może być kształtowany swobodnie, zgodnie z zasadą dowolności kształtowania umów. Po zakończeniu dzierżawy, dzierżawca zobowiązany jest, w braku odmiennej umowy, zwrócić przedmiot dzierżawy, w takim stanie, w jakim powinien się on znajdować, jeżeli dzierżawa wykonywana była w sposób zgodny z przepisami. Wykonywanie dzierżawy odbywać winno się zgodnie z zachowaniem zasad i wymagań prawidłowej gospodarki. Nadto, dzierżawca nie może, bez zgody wydzierżawiającego, zmieniać przeznaczenia przedmiotu dzierżawy. Przepisy prawa cywilnego dopuszczają także możliwość ulepszenia przedmiotu dzierżawy, a w takim przypadku wydzierżawiający może według

swego wyboru, albo żądać restituto in integrum albo zatrzymać ulepszenia za zapłatą sumy odpowiadającej ich wartości w chwili zwrotu.

Przez ulepszenia przedmiotu dzierżawy, rozumie się takie nakłady, które zwiększają jej wartość lub użyteczność. Tym samym za ulepszenie nie będzie można uznać nakładów, których dzierżawca dokonał w postaci napraw niezbędnych do zachowania przedmiotu dzierżawy w stanie niepogorszonym. Wyłączeniu podlegają także drobne nakłady, które obciążają dzierżawcę.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, słusznym w ocenie Sądu, wydaje się ustalenie w sposób niewątpliwy, jakie były cele gospodarcze oraz motywy oskarżonego w chwili zawierania umów dzierżawy i kiedy miałby powziąć on zamiar, co do przekroczenia swoich uprawnień wynikających z przytoczonych powyżej aktów oraz ustalenie związku przyczynowo – skutkowego pomiędzy czynnościami sprawczymi oskarżonego, a zaistnieniem szkody w interesie publicznym.

Nie budzi wątpliwości ani w doktrynie, ani w orzecznictwie, iż samo przekroczenie uprawnień albo niedopełnienie obowiązków nie realizuje w pełni znamion typu czynu zabronionego. Ponadto, konieczne jest jeszcze działanie na szkodę interesu, na gruncie niniejszej sprawy, publicznego. Interes oznacza pożytek, korzyść. Interes publiczny stanowi interes ogółu obywateli, pewnych grup społecznych, interes zrzeczeń prawa publicznego, władz i urzędów państwowych i samorządowych (zob. O. Górniok (w:) Kodeks...,s.86).

Warunkiem zawarcia umowy dzierżawy ośrodków wypoczynkowych było uwzględnienie interesów Skarbu Państwa, zarówno pod względem ich zabezpieczenia jak i wykonywania nadzoru właścicielskiego nad obiektami. Odnosząc się do zarzucanych oskarżonemu czynów, Sąd uznał, iż interesy majątkowe SP zostały zabezpieczone w należyty sposób przez oskarżonego o czym świadczą zawarte w umowie postanowienia. Po pierwsze dzierżawca zobowiązany został do wystawienia gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej tytułem zabezpieczenia roszczeń finansowych (...), płatnej na żądanie i stanowiącej równowartość 12 – miesięcznego czynszu, odnawialnej każdego roku obowiązywania umowy. Dzierżawca przedłożył taką gwarancję – w postaci gwarancji płatności: o numerze (...) (k. 962) oraz o numerze (...) (k.966).

Sąd nie mógł uznać racji oskarżyciela publicznego w związku z jego twierdzeniem, jakoby oskarżony swym zachowaniem przy zawieraniu aneksu nr (...) działał wbrew Zarządzeniu nr (...) Dyrektora Generalnego (...) z dnia 20 maja 2004 roku, gdyż postanowienia tego aktu znajdują zastosowanie wyłącznie do umów, których przedmiotem są usługi dostawy lub roboty budowlane, „Zamówieniami publicznymi w rozumieniu ustawy są umowy zawierane odpłatnie zawierane między zamawiającym, a wykonawcą, których przedmiotem są usługi, dostawy lub roboty budowlane” - rozdział III, pkt I ust. 1 przywołanego zarządzenia. (k. 2375).

Prowadząc dalszy wywód myślowy, Sąd uznał, iż wobec braku podstaw do stosowania wyżej przywołanych przepisów zarządzenia, oskarżony nie był zobowiązany do uzyskania zaopiniowania umowy dzierżawy przez zespół prawny radców prawnych (...) oraz, nie był także zobligowany do uzyskania opinii głównego księgowego lub Dyrektora Finansowego (...).

Z chwilą zawarcia umowy górna granica zobowiązania (...) do zwrotu nakładów poniesionych przez dzierżawcę nie była wartością nieznaną. Stanowiła bowiem 10 mln zł, wobec czego zarzut naruszenia przez oskarżonego Zarządzenia nr 2 Dyrektora (...) z dnia 31 października 2002 roku w zakresie dyscypliny finansów publicznych poprzez zaciągnięcie zobowiązania o nieokreślonej z góry wysokości, wydaje się bezzasadny.

Przy zawieraniu umowy dzierżawy obowiązywała ustawa z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 1998 r., Nr 115, poz. 1014). Zgodnie z art. 51 przywołanej ustawy jednostki samorządu terytorialnego oraz inne podmioty sektora finansów publicznych, z wyjątkiem SP, nie mogą zaciągać zobowiązań finansowych, których maksymalna wartość nominalna wyrażona w złotych nie została ustalona w dniu zawierania transakcji. Mając powyższe na uwadze, z brzmienia powyższego przepisu wynika *expressis verbis*, iż ograniczenie to, nie dotyczy

jednostek SP, a (...) z pewnością taką jednostką było, konkludując, nie obowiązywał wymóg określenia maksymalnej wartości zaciąganego zobowiązania.

Przy wydzierżawianiu obiektów będących w trwałym zarządzie (...), zastosowanie znajdowały przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami, natomiast przy podpisywaniu aneksu nr (...) do umowy dzierżawy zachowane zostały wymogi wynikające z art. 43 ust. 2 pkt 3 przywołanej ustawy, która stanowi *lex specialis* do art. 37 ust. 4. Przepisy te wskazują, iż przedłużenie okresu dzierżawy OW (...) nie wymagało zastosowania trybu przetargowego, gdyż nieruchomość ta pozostawała w trwałym zarządzie (...). Z uwagi na ten fakt, nie była również wymagana zgoda właściwego organu i organu nadzorującego, na zawarcie umowy na okres przekraczający 3 lata.

W ocenie Sądu, oskarżony był na podstawie pełnomocnictwa Szefa (...) z dnia 1 października 2002 roku, upoważniony do zawierania umów cywilno – prawnych oraz reprezentowania jednoosobowo (...). Tym samym posiadał on umocowanie do zawarcia umowy dzierżawy, której przedmiot stanowiła nieruchomość w S.. Na każdym bowiem szczeblu organizacyjnym Centrum (...) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, obowiązywała zasada jednoosobowego kierownictwa i jednoosobowej odpowiedzialności. Zasada jednoosobowego kierownictwa polega na tym, iż na czele (...) stoi jedna osoba posiadająca pełną władzę i pełną odpowiedzialność za całą działalność jednostki, wobec czego to właśnie jemu zostały przypisane zarzuty z aktu oskarżenia. Należy jednak mieć na uwadze, iż oskarżony nie podjął owej decyzji o zawarciu przedmiotowych umów w tajemnicy i bez konsultacji ze swoimi przełożonymi. Działania zmierzające do uregulowania sytuacji obiektów wczasowych znajdujących się nad Jeziorem Ł. rozpoczęły się już w czerwcu 2003 roku. Wówczas przygotowano raport na temat ośrodków wczasowych będących na stanie majątkowym (...). Na szczeblu Kancelarii Prezesa Rady Ministrów odbywały się w tej materii konsultacje, w których brał udział między innymi oskarżony. W powyższego wynika, iż problem ten nie był ukrywany, wiedza o nim była powszechna, a działania podejmowane były na przestrzeni wielu miesięcy. Z zeznań oskarżonego, a także z zeznań świadków, można wyciągnąć jednakże jednoznaczny wniosek, iż ze strony (...) nie było zainteresowania tym tematem, a oskarżonemu polecono rozwiązanie tej kwestii. Oskarżony działał więc w porozumieniu i za zgodą swoich przełożonych, którzy posiadali wiedzę na temat podejmowanych przez niego kroków prawnych w związku z nieruchomościami. Rodzi to konkluzję, iż działania oskarżonego przyczyniły się do naprawy wielu uprzednich zaniedbań leżących po stronie (...) w związku z beczynnością wobec ośrodków wczasowych.

Sąd musi więc w pierwszej kolejności rozstrzygnąć, czy waga i stopień przekroczenia lub niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariusza publicznego i wynikające z niego zagrożenie dla interesu publicznego lub prywatnego uzasadnia w ogóle odpowiedzialność karną. Sąd SA w B. Wyrok z dnia 10 marca 2011, II Aka 213/10, OSAB 2011 nr 1, poz. 41 – 50.

W ocenie Sądu oskarżony działał zgodnie z obowiązkami nałożonymi na niego Regulaminem Organizacyjnym (...), a polegającymi na sprawowaniu nadzoru nad prawidłową działalnością ośrodków. Jego działania zmierzały do zminimalizowania strat, a realnie działał w interesie Skarbu Państwa. Zajmował się sprawami majątkowymi (...), wobec tego koniecznym wydaje się, by posiadał on swobodę w zakresie podejmowanych przez siebie decyzji, co do wyboru celów ekonomicznych i sposobów ich realizacji. Obowiązkiem oskarżonego było dbanie o sferę interesów majątkowych (...), a w szerokim znaczeniu tego obowiązku, dbaniem i gwarantowaniem ochrony interesu publicznego, z czego zdaniem Sądu oskarżony się wywiązał.

Sporne zapisy dotyczące zwrotu nakładów przez (...) po zakończeniu umowy dzierżawy, w ocenie Sądu wynikały z konieczności zabezpieczenia interesów dzierżawcy, który planował zainwestowanie znacznych środków finansowych w przedmiot dzierżawy. Umowa dzierżawy stanowi oczywisty przykład ekwiwalentności świadczeń, co stanowi podstawę uczciwego obrotu gospodarczego pomiędzy różnymi podmiotami. Musi więc istnieć, co najmniej subiektywne przeświadczenie stron, co do równoważności świadczeń. W przypadku zakończenia umowy dzierżawy, (...) przejmuje wyremontowany, funkcjonujący i w dobrym stanie ośrodek, zwracając jednocześnie dzierżawcy wartość nakładów poniesionych na inwestycje. Bacząc na zasadę równości podmiotów w obrocie gospodarczym, niemożliwym byłoby dopuszczenie do sytuacji, w której dzierżawca ponosi koszty inwestycji i remontów, jednocześnie nie zabezpieczając swoich interesów na wypadek zakończenia umowy przed zakładanym okresem trwania umowy.

Dzierżawca był także zobowiązany do stałej współpracy z wydzierżawiającym we wszystkich sprawach związanych z bieżącą działalnością ośrodka, nie mógł więc bez zgody Dyrektora Generalnego Centrum (...) zmieniać przedmiotu dzierżawy i zobowiązany był do korzystania z nieruchomości zgodnie z wymogami prawidłowej gospodarki.

O obowiązku ponoszenia nakładów zeznawała świadek A. B. (2) – Prezes Zarządu (...) sp. z o.o. Podała, iż obowiązek dokonywania nakładów spoczywał na spółce, a każda planowana inwestycja była zgłaszana do (...) celem uzyskania akceptacji. Nakłady, na które (...) nie wyrażała zgody nie były czynione. Co więcej, z zawartej umowy wynikało, iż wszelkie nakłady służące utrzymaniu przedmiotu dzierżawy w stanie niepogorszonym, a dotyczące bieżącego używania rzeczy dzierżawy obciążały dzierżawcę w związku z czym (...) nie ponosiła z tego tytułu żadnych ujemnych rozliczeń finansowych.

Należy mieć na względzie, iż dzierżawca, planując poniesienie na rzecz nieruchomości nakładów oraz inwestycji, znaczenie zwiększa jej wartość oraz atrakcyjność. Wydłużenie więc okresu dzierżawy jest w pełni zrozumiałe i pozwala dzierżawcy na przystosowanie obiektu do prowadzenia działalności wynikającej z postanowień umowy.

Zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego ulepszeniami rzeczy są dokonane przez dzierżawcę nakłady, które w chwili wydania rzeczy wydzierżawiającemu zwiększają jej wartość lub użyteczność (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2008 roku, V CSK 418/07). Ulepszenie zatem traktować należy jako nakład, ale nie konieczny, a użytkowy, co oznacza, że wydzierżawiający zobowiązany jest do zwrotu tych nakładów, które zwiększają wartość nieruchomości w chwili wygaśnięcia umowy. W orzecznictwie wskazuje się także, iż o tym za które ulepszenia dzierżawca może domagać się zapłaty po zakończeniu umowy, decyduje to czy są one korzystne dla wydzierżawiającego, zwykle właściciela nieruchomości. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 października 2007 roku, sygn. akt. I ACa 741/07, opubl. w R. z 2007, nr 10, poz. 175). W tym miejscu należy podkreślić, iż wynajmujący (wydzierżawiający) zgodnie z treścią art. 662 § 1 k.c. powinien wydać najemcy (dzierżawcy) rzecz w stanie przydatnym do umówionego użytku i utrzymywać ją w takim stanie przez czas trwania najmu. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20.12.1982 roku sygn. akt I SA 356/82, który zachował nadal aktualność, stwierdza, że należy uznać, że najemcę (dzierżawcę) w myśl art. 662 par. 2 k.c. obciążają jedynie drobne nakłady połączone ze zwykłym użytkowaniem rzeczy. Określenie "drobne nakłady" nie jest zwrotem precyzyjnym, jednakże w doktrynie przyjmuje się, iż są to inne nakłady, niż te konieczne obciążające wynajmującego (wydzierżawiającego), tzn. takie, bez których przedmiot najmu (dzierżawy) nie jest przydatny do umówionego użytku.

Do drobnych nakładów można zaliczyć w szczególności: drobne naprawy podłóg, drzwi i okien, malowanie ścian, podłóg oraz wewnętrznej strony drzwi wejściowych, jak również drobne naprawy instalacji i urządzeń technicznych, zapewniających korzystanie ze światła, ogrzewania lokalu, dopływu i odpływu wody. Można zatem mówić o zwykłych nakładach, które związane są z korzystaniem z rzeczy i jej naturalnym zużyciu. Wszelkie pozostałe nakłady należy uznać za użyteczne, a nie konieczne i co do zasady wynajmujący powinien je ponosić, a najemca ewentualnie za jego zgodą.

Brak zgody wynajmującego (wydzierżawiającego) na dokonane przez najemcę (dzierżawcę) nakłady, ma ten skutek, że nie będzie on mógł żądać od wynajmującego (wydzierżawiającego) zwrotu ich wartości a w razie zakończenia najmu (dzierżawy), winien oddać przedmiot najmu (dzierżawy) w stanie niepogorszonym.

W ocenie Sądu poczynione przez spółki (...) sp. z o.o. i pierwotnie PHU (...), a następnie przez jego sukcesora (...) sp. z o.o. nakłady w nieruchomościach będących w trwałym zarządzie (...) w czasie trwania umowy dzierżawy z (...), o których zeznawała powyżej świadek B. w znacznej mierze były nakładami koniecznymi. W razie zaistnienia sporu, co do rozliczenia poniesionych nakładów, Sąd ma obowiązek dokonać oceny, jaki charakter miały poniesione przez najemcę nakłady. Przy ocenie czy dane nakłady były konieczne czy też użyteczne należy uwzględnić charakter lokalu, lokalizację oraz budynek, w którym się mieści (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29.06.2005 roku sygn. akt V CK 751/04, opublik. w Monitor Prawny z 2005 r., nr 17, s. 828). Zasadą jest przy tym, że decyduje wartość nakładów z chwili ich zwrotu uprawnionemu, istotne jest bowiem uzyskanie rzeczywistej korzyści przez uprawnionego, a nakłady muszą być użyteczne w chwili zwrotu, a nie innym dowolnie wybranym momencie. (por. wyrok SN z 9.11.2000 r.,

sygn. II CKN 339/00; wyrok SN z 3.10.2002 r., sygn. III CKN 402/01; wyrok SN z 22.03.2006 r., sygn. III CSK 3/06; wyrok SN z 14.10.2009 r., sygn. V CSK 111/09)

Zgodnie z art. 676 k.c. jeżeli najemca (dzierżawca) ulepszył rzecz najętą (dzierżawioną), wynajmujący (wydzierżawiający), w braku odmiennej umowy, może według swego wyboru albo zatrzymać ulepszenia za zapłatą sumy odpowiadającej ich wartości w chwili zwrotu, albo żądać przywrócenia stanu poprzedniego. Niniejszy przepis ma kluczowe znaczenie w kwestii rozliczenia nakładów poniesionych przez najemcę (dzierżawcę) na rzecz wynajmującego (wydzierżawiającego). Ma on zastosowanie tylko i wyłącznie wtedy, gdy umowa między stronami w żaden sposób nie reguluje rozliczenia nakładów ulepszających. Ma zatem charakter dyspozycyjny, pozostawiając w tym zakresie stronom umowy swobodę. W związku z tym, najemca (dzierżawca) z wynajmującym (wydzierżawiającym) mogą w umowie uregulować skutki ulepszeń dowolnie, według swojego woli i uznania. Dopiero w przypadku braku takiego zapisu w umowie, znajdzie zastosowanie przepis art. 676 k.c.

Tymczasem dokonując analizy treści paragrafu 5 umowy dzierżawy z dnia 29 kwietnia 2004 roku, podpisanej przez oskarżonego z M. S. (2) – Prezesem Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą na ul. (...) w W., której przedmiotem była zabudowana nieruchomość gruntowa w postaci OW (...), wydzierżawiający, po zakończeniu dzierżawy niezależnie od przyczyny i sposobu zakończenia umowy nie mógł żądać usunięcia nakładów, miał natomiast obowiązek zapłacenia dzierżawcy wartości nakładów (w tym ulepszeń) obliczoną jako suma wszystkich kosztów poniesionych przez dzierżawcę w związku z czynieniem nakładów zwaloryzowaną na dzień zakończenia dzierżawy w oparciu o wskaźnik cen nakładów inwestycyjnych ogłaszany przez GUS lub w przypadku, gdyby przestał on być ogłaszany, w oparciu o wskaźnik najbardziej do niego zbliżony. Analogiczne postanowienia obowiązywały w przypadku umowy zawartej z 10 kwietnia 2004 roku przez oskarżonego z H. K. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...) oraz w przypadku zawarcia umowy z dnia 31 marca 2005 roku przez oskarżonego z firmą (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez Prezesa Zarządu H. K..

Z powyższego wynika, iż zawarte przez oskarżonego umowy dzierżawy zgodne były z obowiązującym porządkiem prawnym. Zawierały one bowiem ogólnie przyjęte normy z zakresu praw i obowiązków stron umowy dzierżawy. Umowy podpisane przez oskarżonego chroniły interesy zarówno dzierżawców jak i wydzierżawiającego. Spornym elementem, budzącym największe kontrowersje była konieczność zwrotu nakładów przez wydzierżawiającego po zakończeniu trwania omawianych umów. Z praktyki wynika, iż postanowienia tego typu, na gruncie prawa cywilnego spotykane są niezwykle często i nie budzą zdziwienia. Kancelaria Prezesa Rady Ministrów jako podmiot posiadający ośrodki wczasowe w trwałym zarządzie, przez wiele lat, nie interesował się nimi, w związku z czym popadały w ruinę i znacznie traciły na wartości. Na uwagę należy fakt, iż oskarżony przedsięwziął czynności zmierzające do zagospodarowania w/w ośrodków poprzez zawarcie umów dzierżawy. Dzierżawcy ponieśli na rzecz obiektów wczasowych nakłady konieczne, gdyż ośrodki znajdowały się w stanie nie nadającym się do użytku. Dzierżawcy czyniąc nakłady, czynili je nie tylko na korzyść swoją, ale również na korzyść Skarbu Państwa poprzez wykonywanie wszelkich niezbędnych prac budowlano – remontowych zwiększając tym samym wartość nieruchomości. Należy mieć na uwadze, iż nieruchomości położone były w województwie (...), obszarze charakteryzującym się mnogością pomiotów dysponującymi ośrodkami wczasowymi i prowadzącymi w tym zakresie działalność gospodarczą. Obiekty będące w trwałym zarządzie (...), ze względu na ich wysoki stopień dewastacji, nie mogły konkurować z innymi tego typu ośrodkami w związku z czym nie było możliwe gospodarowanie nimi w taki sposób, by zapewniały osiąganie wymiernych korzyści materialnych. Jediną możliwością, która gwarantowała uzyskanie dochodu było oddanie ich innemu podmiotowi w posiadanie zależne na podstawie zawartych przez oskarżonego umów dzierżawy.

W ocenie Sądu, istnieje duże prawdopodobieństwo, iż w przypadku rezygnacji oskarżonego z zawarcia przedmiotowych umów, wymienione powyżej obiekty narażony byłyby nie tylko na samoistne niszczenie, ale również na kradzieże, w następstwie czego możliwość ich ewentualnej późniejszej sprzedaży bądź oddania w posiadanie zależne, byłaby znacznie ograniczona. Działanie oskarżonego przyczyniło się więc do zabezpieczenia i zachowania w stanie nieporoszonym przedmiotów dzierżawy.

Reasumując, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów nie poniosła szkód związanych z zawartymi umowami, co więcej czerpała zysk w postaci czynszu dzierżawy.

Sąd dokonując oceny zachowań oskarżonego oparł się także na dowodach z zeznań świadków, ale również na dokumentacji zebranej w sprawie, która jednoznacznie świadczy, iż przedsięwzięte przez oskarżonego działania przyczyniły się w znacznym stopniu do polepszenia kondycji przedmiotowych ośrodków, zarówno finansowej jak i technicznej, tak więc spowodowały korzyści, a nie szkody w majątku Skarbu Państwa. Świadczy o tym dokumentacja zgromadzona w toku postępowania.

Dzierżawca OW (...) przez cały okres trwania umowy terminowo regulował zobowiązania wynikające z zawartej umowy oraz wszelkie inne opłaty (co wynika z pisma Zastępcy Dyrektora ds. Inwestycji i (...) z dnia 1 września 2006 r., k. 1505).

Na podkreślenie zasługuje fakt, iż poprzez zawarcie umowy, (...) nie tylko nie ponosiła dalszych strat związanych z utrzymaniem ośrodka, lecz uzyskiwała z tytułu czynszu dzierżawy przychód w wysokości 7 500 zł miesięcznie, co w skali roku przynosiło 90 000 zł.

Aneks nr (...) do umowy dzierżawy dotyczył udostępnienia dzierżawcy do korzystania wyposażenia nieruchomości, czego w żaden sposób nie można zinterpretować jako działania na szkodę interesów majątkowych SP.

Także postanowienia zawarte w aneksie nr (...) do umowy dzierżawy nie mogą być rozpatrywane w kategoriach spowodowania jako działania sprzeczne z interesami SP i powodujące szkody majątkowe. Co więcej, z ekonomicznego punktu widzenia działania te znajdują swoje uzasadnienie, choćby w zestawieniach finansowych, sporządzanych przez kierownika kompleksu wypoczynkowego w Ł., obrazujących przychód, a jednocześnie zmniejszenie kosztów ponoszonych po stronie SP.

W wyniku zawarcia umowy dzierżawy ośrodka (...) koszty związane z jego funkcjonowaniem uległy zmniejszeniu tylko na przestrzeni 2 miesięcy o kwotę 28 662,91 zł (wynik za okres lipiec – sierpień 2004), co zostało zawarte w piśmie kierownika OW w Ł. T. J. z dnia 17 września 2004 roku, (k. 1101 – 1102).

O celowości wydzierżawienia OW (...) świadczy także zestawienie wyników finansowych obiektu za lata 2003 i 2004 (k. 946), zgodnie z którym w 2003 roku ośrodek przyniósł stratę w wysokości 278 588,22 zł natomiast w roku 2004 s wynosiła 128 142,27 zł, co oznacza iż strata została zmniejszona o kwotę przewyższającą 150 000 zł.

W ocenie Sądu, niemożliwym jest w świetle powyższego, wykazanie, iż zachowania oskarżonego przyczyniły się do powstania szkody w majątku (...). Mimo, iż kodeks karny nie definiuje pojęcia i zakresu szkody, jednakże w tym celu można odwołać się do przepisów zawartych w kodeksie cywilnym. Przez szkodę rozumie się bowiem „uszczerbek w dobrach poszkodowanego, polegający na różnicy między stanem tych dóbr, powstałym w skutek zdarzenia szkodzącego, a stanem jaki by istniał, gdyby nie zaszło to zdarzenie. Szkada może przybrać postać straty lub utraconych korzyści. Straty, czyli zmniejszenie aktywów lub zwiększenie pasywów, czyli rzeczywista zmiana stanu majątkowego. W zakres aktywów wchodzi nie tylko utrata określonych składników mienia ale także zmniejszenie wartości składników tego mienia lub spadek wartości świadczenia otrzymywanego. Zwiększenie pasywów to powstanie nowych zobowiązań lub zwiększenie wartości zobowiązań już wcześniej istniejących, przez szkodę rozumie się nie sam fakt ich powstania, ale konieczność ich uregulowania przez pokrzywdzonego, co zbliża ten przypadek straty do kategorii wydatków. Szkada w rozumieniu utraconych korzyści to wartości majątkowe, które weszłyby do majątku pokrzywdzonego, gdyby zdarzenie wyrządzające szkodę, nie miało miejsca.

Szkoda jako jedno ze znamion przestępstwa stypizowanego w art. 231 § 1 k.k., w rozumieniu ustawy o obrocie gospodarczym, obejmuje straty (*damnum emergens*) oraz utracone korzyści (*lucrum cessans*). Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy niemożliwym jest wskazanie uszczerbku majątkowego w majątkowego w (...) i przypisywanie jego zaistnienia działaniom oskarżonego. Powyżej zostało potwierdzone, iż takowy uszczerbek – strata nie powstał, co więcej powstała różnica pomiędzy stanem mienia (...), powstałym w skutek działania oskarżonego,

a stanem jaki by istniał, gdyby oskarżony nie dokonał czynności sprawczej. Należy wskazać, iż różnica ta nie była jednak uszczerbkiem, zmniejszeniem aktywów po stronie (...) lecz korzyścią w postaci zwiększenia wartości powyżej przywołanych obiektów wypoczynkowych.

Na uwagę zasługuje także to, iż oskarżyciel publiczny nie wskazał w uzasadnieniu aktu oskarżenia, by oskarżony swym działaniem bądź zaniechaniem wygenerował koszty po stronie (...), a jednocześnie stanowiące szkodę, której istnienie jest nieodłącznym znamieniem czynu zabronionego stypizowanego w art. 231 par. 1 k.k.

Oceniając zachowanie oskarżonego należy odwołać się do realiów wolnorynkowych, do norm prawa gospodarczego. Logiczny wydaje się w tym przypadku prymat wykładni funkcjonalnej, opartej na treści norm szeroko rozumianego prawa gospodarczego, ponieważ stanowi to zasadniczy środek do prawidłowej interpretacji przepisów prawa karnego. Oskarżony swoim zachowaniem nie złamał reguł dobrego gospodarowania, jego działania nie były niekorzystne patrząc przez pryzmat względów ekonomicznych, nie wyrządziły szkody w majątku (...). W ocenie jego zachowania można posiłkować się pomocniczo wzorcem dobrego gospodarza, dobrego zarządcy. Stanowisko takie przyjął bowiem SN, stwierdzając, iż w sytuacjach ogólnego i nieprecyzyjnego określenia uprawnień i obowiązków osoby uprawnionej i zobowiązanej do działania, ustalenie zakresu obowiązków i uprawnień następować powinno poprzez odwołanie się do zasad obowiązujących w danej sferze obrotu wynikających ze źródeł pozaprawnych tj. tradycja, praktyka podmiotów oraz charakter funkcji pełnionej przez sprawcę. (Wyrok SN z dnia 5 maja 2004 roku, II KK 244/03.)

Wzorzec dobrego i sumiennego gospodarza został ukształtowany na gruncie prawa cywilnego oraz handlowego. Jest to osoba, która posiada kompetencje adekwatne do zajmowanego stanowiska, doświadczenie, oraz wykonuje swoje zadania przy dołożeniu odpowiedniej staranności. Cechuje go przezorność i zmierzanie do osiągnięcia najkorzystniejszego rezultatu, działanie, które ma na celu dobro i korzyść podmiotów powierzających mu swe mienie.

W przekonaniu Sądu, zachowania kwalifikowane jako owy wzorzec można przypisać oskarżonemu.

Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie ujawnił się szereg okoliczności świadczących o braku istnienia po stronie oskarżonego zamiaru, który zawierając wskazane powyżej umowy dzierżawy nie dokonał tego z zamiarem kierunkowym działania na szkodę pokrzywdzonego. Mając więc na uwadze powołane argumenty, Sąd uznał, że postępowanie dowodowe nie wykazało sprawstwa i winy oskarżonego A. S. (1) w zakresie postawionych mu przez oskarżyciela publicznego w punktach III i V aktu oskarżenia zarzutów, zaś jego zachowanie nie wyczerpało znamion przestępstwa z art. 231 § 1 k.k.

Sąd ferując wyrok miał na uwadze treść zasady domniemania niewinności i wziął pod uwagę to, iż oskarżony jest w procesie karnym osobą niewinną i to jemu należy udowodnić winę, przy czym udowodnienie winy musi być całkowite, pewne oraz wolne od jakichkolwiek wątpliwości. To właśnie obowiązująca w procesie karnym zasada domniemania niewinności wymaga zawsze pewności stwierdzeń co do winy. Te powinności winny zaś korelować z ogólnymi zasadami postępowania karnego, a w szczególności w odniesieniu do postępowania sądowego, z wyrażonym w art. 2 § 1 pkt 1 k.p.k. nakazem takiego ukształtowania postępowania karnego, aby sprawca przestępstwa został pociągnięty do odpowiedzialności karnej, a osoba niewinna nie poniosła tej odpowiedzialności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24.02.1999r., V KKN 362.97, Prok. i Pr. Nr 7-8 z 1999r.).

Z tych wszystkich względów Sąd uniewinnił A. S. (1) od popełnienia zarzucanych mu w punkcie II, III i V aktu oskarżenia czynów.

Zarzut IV

Sąd umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego A. S. (1) w zakresie czynu zarzucanego mu w punkcie IV aktu oskarżenia na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 101§ 1 pkt 4 k.k. i art. 102 k.k. Oskarżonemu zarzucono popełnienie czynu w dniu 30 kwietnia 2004 roku. Ostatnią czynnością sprawczą oskarżonego było zawarcie w dniu 30 kwietnia 2004 roku umowy dzierżawy z H. K. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) z siedzibą w O. dotycząca wydzierżawienia nieruchomości gruntowych wraz z budynkami,

położonej w gminie S. nad Jeziorem Ł., w woj. (...) stanowiącej własność Skarbu Państwa oznaczonej na mapie i w rejestrze ewidencji gruntów numerami 879/1, 879/2 oraz 879/3 określanej nazwą Ośrodek (...) będących w trwałym zarządzie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

W ocenie Sądu wystąpiła więc negatywna przesłanka procesowa, a to z uwagi na wynikający z dyspozycji art. 101§ 1 pkt 4 k.k. i art. 102 k.k. dziesięcioletni okres przedawnienia karalności opisywanego zachowania, co skutkowało umorzeniem postępowania karego w zakresie czynu w pkt IV.

Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz A. S. (1) kwotę 4284, 00 zł tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów zastępstwa procesowego.